

കുലശാഖാസംഗ്രഹസൂചിക

ശ്രീതങ്കൻ തുളുക്കൽ.

സംവത്സരിക

— 10: —

നമ്മുടെ സാഹിത്യലോകത്തിൽ, ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കർതാവോ സംസ്കർതാവോ ഏഴുത്തച്ഛൻ നമ്പ്യാൽ ആയ തുഞ്ചത്തു രാമനാഥനെഴുതെ ചിഹ്നമെന്നപോലെയാണു കലക്കത്തു കയ്യെഴുത്തവ്യാകം. ഏതാണ്ടു മാനുഷമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടെന്നു് ഏതൊരു കേരളീയനും സമ്മതിക്കുന്നതാണു്. വാസ്തവത്തിൽ കിളിപ്പാട്ടു് തുഞ്ചാടത്തോളം, തുളുക്കൽ പാട്ടു കടയോടത്തോളം അല്ലെങ്കിലും താദൃശപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ ഇന്നു കാണുന്ന നീതിയിൽ പരിസ്തുരിച്ചു പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു് ഈ രണ്ടു മഹാജാർ തന്നെയാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. അങ്ങു സാഹിത്യനാടോജ്ഞാലത്തിലെ സൂര്യചന്ദ്രന്മാർതന്നെയാണു് ഇവർ. ഈ നാടോജ്ഞാലത്തിൽ സാക്ഷാൽ നാടോജ്ഞാലത്തിലെന്നപോലെ വലിച്ചുകൊണ്ടു, തേജസ്സുകൊണ്ടു, സൂര്യചന്ദ്രന്മാരെ അതിശയിക്കുന്ന ഇന്ദ്രഗ്രഹങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാം; ഏകിലും ദൂരവ്യവധാനഭോജനത്തോളം ദൂരത്തു അവരുടെ മഹാർത്ഥസ്വരൂപം എന്നൊ രണ്ടോ വിജ്ഞാതരുടെ പ്രത്തോദ്യമിക്കല്ലാതെ ജനസാമാന്യത്തിന്നു പ്രത്യക്ഷമല്ലാത്തതാൽ ഇവരെപ്പോലെ പ്രസിദ്ധിയും ലോകാഭിമാനവും ആ തോജ്ഞാലി ബാക്കുപോലു സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. സൂര്യനും ചന്ദ്രനുമില്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിനുള്ള സ്ഥിതിതന്നെക്കായിരിക്കും തുഞ്ചനും കയ്യെന്തില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ സാഹിത്യലോകത്തിനും. ഇങ്ങനെ സാഹിത്യലോകത്തിലെ തേജസ്വരൂപികളായ തുഞ്ചനും കയ്യെന്തും തമ്മിൽ സാജാത്യം ഉണ്ടെങ്കിലും സൂര്യചന്ദ്രന്മാർക്കെന്നപോലെ അവർക്കുള്ള വൈജാത്യവും അവലംബിക്കാവുന്നതല്ല. സൂര്യനെന്നപോലെ കടിക്കത്തട്ടു കൊളാതെവരെ പ്രായേണ പ്രായാഭിമാനം വ്യക്തിഭാഭിമാനം കൂടാതെ നിഷ്ഠവക്തവ്യതയിൽ ഏഴുത്തച്ഛൻ ലോകത്തിന്നു ഉപകാരം ചെയ്യുന്നു. ചന്ദ്രനേപ്പോലെ, വിശേഷിച്ചു് ഒരുപകരം സിരിക്കുന്ന ഒരു നമ്പ്യാർ വിദനാഭിപ്പിക്കുന്നു. ചന്ദ്രനിലുള്ള കളങ്കമെന്നപോലെ നമ്പ്യാരിൽ അനേകചിത്രങ്ങളും കാണുന്നുണ്ടു്. "എന്നു മന്ത്രമല്ല, കളങ്കങ്ങളെപ്പോ

നമ്പ്യാരുടെ ജന്മാദിശം തിരുചിലാമലക്കടുത്ത കിളുളികുറി
 ശ്ലീമംഗലവും ജനനം കൊല്ലവർഷം
 നമ്പ്യാരുടെ ദേശം, കാലം, 880-മണ്ടിനടുത്തുമാണെന്നു വിശ്വ
 ആശ്രമകുടുംബം, ഇന്നു സിദ്ധവരുന്ന. ഇദ്ദേഹം ചെമ്പകശ്ശേരി
 ഗുരുവായ "ഭവനാരാധന"സ്ഥതി
 ഗുരുവായ "ഭവനാരാധന"സ്ഥതി
 കളെ ആശ്രയിച്ചു" അമ്പലപ്പുഴയും
 ചെമ്പകശ്ശേരിയും മൺതാസ്ഥവർമ്മയൊരാളായു 923-ൽ പിടി

നമ്പ്യാരുടെ ജന്മാദിശം തിരുചിലാമലക്കടുത്ത കിളുളികുറി
 ശ്ലീമംഗലവും ജനനം കൊല്ലവർഷം
 നമ്പ്യാരുടെ ദേശം, കാലം, 880-മണ്ടിനടുത്തുമാണെന്നു വിശ്വ
 ആശ്രമകുടുംബം, ഇന്നു സിദ്ധവരുന്ന. ഇദ്ദേഹം ചെമ്പകശ്ശേരി
 ഗുരുവായ "ഭവനാരാധന"സ്ഥതി
 ഗുരുവായ "ഭവനാരാധന"സ്ഥതി
 കളെ ആശ്രയിച്ചു" അമ്പലപ്പുഴയും
 ചെമ്പകശ്ശേരിയും മൺതാസ്ഥവർമ്മയൊരാളായു 923-ൽ പിടി

ചുടക്കിത്തീർന്ന ശേഷം തിരുവനന്തപുരത്തും താമസിപ്പിടുന്നതും താമസിവിചാരിപ്പാൻ വേണ്ട തെളിവുകൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തുളുലുകളിൽ തന്നെ കാണുന്നുണ്ട്.

നമ്പ്യാർ കിടങ്ങൂർക്കേന്ദ്രത്തിൽ ജോലിപ്പോയിരുന്ന തന്റെ അച്ഛനെക്കുറിച്ച് അവിടെ താമസിക്കുകയും ക്രമേണ തൊക്കട്ടെക്കുറിച്ചും, ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവു് എന്നിവരുമായി പരിചയപ്പെടുകയും അ വഴിക്കു തന്റെ താമസം അമ്പലപ്പുഴ അക്കുകയും ചെയ്തതായി വിചാരിക്കാമെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്.

കേരളാണിമണ്ഡലം തന്നിലൊക്കവേ പുകഴ്ത്തുന്നതും
കേരളാണിമാനാപൻ വീരൻ കോണമ്പള്ളിരാമപാട്ടൻ
ക്കിണമെന്നൊരു കാണിടേണമിപ്പറിക്കും
പ്രാണവഞ്ചനേതിന്റെ കോണത്തിന്നുതൂലൻ
അ പാട്ടാണമൻ ബാലരവിതന്നെ പുകഴ്ത്തുന്നതും
ശ്രീചാരുസമൃദ്ധന്റെ ചരണാഭോജനം രണ്ടും
അ പാട്ടാലവിതം കൃഷ്ണവിചാൽവാൻ തുങ്ങുന്നൻ.
(സമാപ്തം)

പരമേശ്വരചരണസംസരിച്ചു സഖകൊണ്ടു സമസ്തവും
നന്നു വിരചാഭുവതകൊണ്ടു സുരഭിമയ തുലിക്കുന്നു.
നന്ദികാടവിനയകൻ ഗുരുബാലരവി പരദൈവതം
നന്ദി നൽകണമിന്നമേ.....
(തൃപ്തം)

ഇങ്ങനെ പല തുളുലുകളിലും കാണുന്നതുകൊണ്ടു നമ്പ്യാരുടെ ഗുരുനാഥന്മാർ ചാണമ്പള്ളിബ്രാഹ്മണനും നന്ദിക്കാട്ട് ഉണ്ണിരവികുറുപ്പുമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാം. എന്നാൽ നമ്പ്യാരുടെ ആദ്യത്തെ തുളുൽ കല്യാണസംഗന്ധികമാണെന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു സ്ഥിതിക്കു് അതിൽ,

നന്ദികരണമേ. മന്ദിരം വാഴുന്ന
മന്ദാരദൈവം ബാലരവിതന്റെ
നന്ദിവരുത്തുന്ന കണ്ടുകുറിക്കാവി
ലിന്ദു മൃഗപ്രിയൻ വരദേശവതി

എന്ന രൂഢാകം ഉണ്ടാക്കി മുമ്പിൽ എഴുതിവെച്ചതും അമ്പലപ്പുഴ താമസമാക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായിരിക്കാനുണ്ടാകും. ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നതായാൽ നമ്പ്യാർ സ്വദേശത്തുവെച്ചതാണ് കവ്യവ്യക്തി സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടാവണമെന്നു തീർച്ചയാക്കാം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യതൂക്കവാക്യമാണെന്നു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ഒരേയൊരു നമ്പ്യാരുടെ ചാലുവിദ്യാഭ്യാസം ജനനം ഗുരുഭൂതരായ അച്ഛൻ, അമ്മാവൻ മുതലായവരുടെ അടുക്കൽനിന്നാകയാലും പ്രത്യേകിച്ച് അവർ അതിന്നു മുതൽവെച്ചു തന്റെ സ്വന്തമാളെ

കളാകയാലുമായിരിക്കുമോ അവരെപ്പറ്റി വിശേഷിച്ചു നിർദ്ദേശിക്കാത്തതെന്നു സംശയിച്ചുകൂടുന്നില്ല.

എന്താലും ഉണ്ണിവിക്കുറുപ്പിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വരിച്ചതു വ്യാകരണശാസ്ത്രമാചിരിക്കാനാണ് ന്യാനന്ദന്റെയും കാണുന്നത്. ഗുരുമുഖന ജ്യോതിഷതത്വശാസ്ത്രപരിചയം സ്വയംഭാവമേറിയതാകി മനസ്സിലാക്കിയതുമാത്രം വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഒരു "ലിസ്റ്റാണ്" അദ്ദേഹം പ്രവചനത്തിൽ

പ്രതിയാകെക്കുമാരി സിദ്ധാന്തകെക്കുമാരി
പ്രതിയാമണ്ണരി കാശികാവൃത്തിയും
പ്രതിയാസർവ്വം നല്ല മനോരമ
പ്രതിയാസർവ്വസ്വം പട്ടമണ്ണരി
ധാരവൃത്തി ശബ്ദകൗസ്തുഭം ഭൂഷണം
ധാരപാദം നല്ല ഗുരുശ്രവണിയും
ഭർത്തവൃത്തിയും വൃത്തിരത്നം പിന്നെ
ഭർത്തമോദുള്ള വാക്യാപദീപവും
ധർമ്മവൃത്താദികൾ വ്യാകരണങ്ങളും

എന്നിങ്ങനെ നിർദ്ദേശിച്ചു കാണുന്നത്. ഇവയിൽ പ്രതിയാകെക്കുമാരി, സിദ്ധാന്തകെക്കുമാരി, മനോരമ, ശബ്ദകൗസ്തുഭം, പ്രതിയാസർവ്വസ്വം, പട്ടമണ്ണരി, വൈഷ്ണവകാണ്ഡഭൂഷണം, വാക്യാപദീപം, ഭർത്തവൃത്തി എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നല്ലവേലപെ ഗുരുവിൽനിന്നു ഗ്രഹിച്ചാൽ ഓക്കിമുള്ളവ സ്വയംഭാവമാണുള്ള ശക്തിയുണ്ടാവുന്നതാണല്ലോ. കൂടാതെ സാഹിത്യത്തെയും മററുകാലി അദ്ദേഹം പരിചയിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ ശാചിരികും അതിൽ തന്നെ നിർദ്ദേശിച്ചുകാണുന്ന

വായനീമാധവം ശാകന്തളം പിന്നെ
ബാലരാമനാമം കർപ്പൂരമണ്ണരി
രാജവികാഗ്നി മിത്രം വിക്രമാവശി
മേളംകലനോദമുദിരാശാക്ഷസം
ശ്ലീകാമാരുതം നല്ല ധനംജയം

കലാനുസൗഹൃദം, പ്രിയശീലം
വേണിസംഹാരം പ്രബോധപരമാണ്.

മാതം കിരാതൻജനീയവും ഭൂമിയും
മേഘസംഭവം രാജധാരവും വിന്ന
ചെങ്കൈകാണ നൈഷധം നീലകണ്ഠാഭയം
സർവ്വഭാരതംബലഭാരതമെന്നിവ

കൃഷ്ണപുരാണവും വിഷ്ണുപുരാണവും
വർണ്ണിക്കിരാതാഭയം മഹാഭാരതം
ശുദ്ധമാംഗ്രീഭാഗവതം വിശേഷിച്ച്
സ്തോത്രപുരാണവും വാജപുരാണവും.

ഈ വക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഇങ്ങനെ ധൂപപരിത്രത്തിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ താൻ പരിശീലനം ചെയ്ത വകയ്ക്കുള്ളിൽ വെച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവകൾക്കുശുദ്ധമെന്നാൽ, സംഖ്യാഭാഗം പൂർവ്വമീമാംസ, ഉത്തരമീമാംസ, തത്ത്വം, സാഹിത്യശാസ്ത്രം, ജ്യോതിഷം, വൈദ്യ, ഭൂപാഠ്യം തുടങ്ങിയവകൾക്കു വിശേഷിച്ച് പരിചയമില്ലെന്നു തീർച്ചയാക്കും. അല്ലാത്തവകൾ അവകൾ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചിലതിൽനിന്നുള്ളവയും പേർ പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു കിട്ടുമ്പോൾ ഈ വകയിൽ വെച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവം നമ്പൂർക്കുവകയ്ക്കുവന്നു. വ്യാകരണത്തിൽത്തന്നെ ശേഖരം, പദ്യശേഖരം, ശേഖരം, മംഗളം മുതലായവ നവീനസമ്പ്രദായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം പേരും നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് അക്കാലത്തു കേരളത്തിൽ അവയെല്ലാം നടപ്പിലാക്കുന്നതുകൊണ്ടു വരികാം. എന്നാൽ പരണിനീയകവയകരണമാകുകയും പ്രമാണഭൂതം അതിപ്രധാനവുമായ മഹാഭാരതം നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് അതിനെപ്പറ്റി അറിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടു, അനന്തരമേലും, വിസ്തൃതിയുടേതായതെന്നു വരാം ഒരു വിധത്തിലും വഴിച്ചില്ല. ഇതരഭാഷാജ്ഞാർക്കു സാധാരണമല്ലാത്ത മഹാഭാരതമെന്ന സാമാന്യനാമം തന്നെ പരമജ്ഞാർക്കുവെങ്കിലും മഹാഭാരതം വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. മഹാഭാരതം വാപരണീയം മഹാഭാരതം വാശാസനീയമെന്ന മഹാ

ലാഭം തെളിയിക്കുന്നതും അതുതന്നെയാണ് വ്യാകരണത്തിൽ ഇത്രത്തോളം പരമപ്രമാണഭൂതമായ മഹാഭാഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വൈകാരികനാണ് അനന്തരമായ വിസ്തൃതിയോ സംഭവിക്കുമോ? എന്നാൽ മഹാഭാഷ്യം മുൻകാലത്തു് അവസാനമേ വാചികപതിവുള്ളൂ. അതിനു മുമ്പുതന്നെ പ്രാചീന മറുതള ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം വായിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നും ഭാഷ്യം വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ വേണ്ടതായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നും വ്യാകരണത്തിൽ എന്തു ചോദിച്ചാലും ഉത്തരം പറയുകയും ഏതു ഗ്രന്ഥംപോലും പഠിപ്പിച്ചാൻ അർഹനാകുകയും വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ഭാഷ്യപഠനം എല്ലാവറ്റിന്നും അവസാനമകയ്ക്കൽ എല്ലാവർക്കും ഭാഷ്യം വായിച്ചാൻ സാധിച്ചുവെന്നോ വായിക്കാത്തവർക്കും അവർ വൈകാരികരെന്നോ പലെന്നോ വരികുമില്ല. ആകയാൽ നമ്മുടെ നമ്പ്യാൽ താൻ വായിക്കാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കണം മഹാഭാഷ്യത്തെ ആ പട്ടികയിൽ കാണിക്കുകയെന്നതു്. താൻ വായിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റാണു നമ്പ്യാർ യുദ്ധചരിത്രത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതെന്നതിന്നു് ഇതിലധികം തെളിവു് അവശ്യമുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. നമ്പ്യാർ പറയാൻ വിട്ടുപോയവയോ പിന്നീടു വായിച്ചവയോ അപരിചിതം ഭക്ഷണഗൃഹത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഭോജ്യവസ്തു, ധർമ്മംഹിത, ബ്രഹ്മാണഡപുരാണം, ബ്രഹ്മോത്തരവണ്ഡം, ശബ്ദാന്താകര എന്നിവ. ഇതുപോലെതന്നെ ധന്വന്തലാകം, കാവ്യപ്രകാശം, മുതലായ സാഹിത്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും “ഭേദത്തിന്നു് വിദേശിച്ചു പഠി വരുമുണ്ടു്” യിതെന്നിടല്ലെന്നു് അതും.

“ഭാഷണതന്നാകിയ മരുതി ഭീമൻ

നാടുകടന്നുനടന്നുചേർന്നുത്തു”

(ബകുപധം)

“ശിശുവാലജരസന്ധാദികളത്തുന്മേൽ നോക്കിയിരിക്കു

ശിശുവാമൊരു മൺപേടയെ പഞ്ചാനനനെന്നപോലെ

വന്നു ഹരിച്ചിട്ടു് വിനവൊടു വരുണഗണഭൂഷണഭഗവൻ”

(അഗ്നിമിണീസ്വയംവരം)

“കന്യക തന്നവളോടേന്നുള്ള
 കന്നവന്മാർക്കൊരു സംഖ്യമില്ല
 പെണ്ണിന്റെ ദൈവത്തിലുള്ളൊരു അമൺ
 അരുന്നിന്റെ പകുപ്പാണമില്ല.
 കെട്ടുകെട്ടും ശവത്തിന്നുമുറും
 പട്ടികൾവന്നു നിറഞ്ഞുനിന്നാൽ
 ഒട്ടമൊരുത്തൻ ഭജിക്കില്ല തങ്ങളിൽ
 കെട്ടിക്കൊച്ചുകിടക്കും” (ഹരിണീസ്വയംവരം)

ഇത്യാദി വകുപ്പുകളെക്കൂടി മറ്റും അതിർപ്പുകൾ തെളിയിച്ചുകൊണ്ട്.
 പക്ഷെ രാജാസഭകനായ നമ്പ്യാർ പല പണ്ഡിതന്മാരുമായിട്ട്
 ഇടപെടുവാൻ അവകാശമുള്ളതുകൊണ്ട് യോഗം, ചേരണം. എ
 ന്നി വിഷയങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വരാം. വി
 ശേഷിച്ച ഭാഗപരവും മറ്റു പുരാണങ്ങളും വാചിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊ
 ണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ സാമന്തന്മാരാനുമുണ്ടാവാനിടയുണ്ടല്ലോ?
 അതിന്റെ ഫലമെന്തായിരിക്കണം.

“അംഭോമനോളത്തിൽ മലിനീകൃതമായ
 ഉന്മൂലപത്തുരണ്ടിൽ പെരുക്കീട്ടു-
 പഞ്ചാക്ഷരം തടി ശാഖാ ലതാപുഷ്പ-
 സഞ്ചയം തന്നിൽ മറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു”

ഇത്യാദി കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിലും,

അന്നുള്ള ചങ്ങലകളെയും വെട്ടുവാറൊക്കി
 ആറിൽ കടന്നുവന്നെ ഏഴുള്ള മംഗ്ഗത്തും

ഇത്യാദി കിരാതത്തിലും,

ഇവയും പിന്നീട് ഗുരുവീണ സൂക്ഷ്മീന എന്ന പേരായ
 ചരട്ടുകൊണ്ടുതൻ മുറ്റി മുറുക്കി ആറുമെന്നൊക്കി-
 ചുരുച്ച പെട്ടികളഞ്ചിനയരത്തങ്ങളൊരു ചെല്ല-
 മിരിപ്പുണ്ടതിലുള്ളൊരുതഴെന്തയും സാരം.
 ഭജിച്ചാനായ് സൂക്ഷ്മീനയാം വഴിയെ വാഴവെക്കൊണ്ടു
 ചെല്ലത്തിച്ചെല്ലവും ചെല്ലത്തുറന്നു വാഴിയെക്കൊണ്ടു

“കിട്ടത്തു നല്ലതുതെങ്ങു ഭജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
തപസ്വികൾ.....

ഇന്ത്യാദി ഭക്ഷണഗ്രന്ഥിവും മറ്റും കാണുന്ന പൊടികയ്യകൾ, ശ്രീ
കൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളത്തിലുള്ളവയും ഇത്തരത്തിലാണെന്നു
വിചാരിക്കാനുണ്ടു ഇടമുള്ളൂ. അതുപോലെതന്നെ പദവിപ്രാപ്തപാശ്വാ
നത്തിലും മറ്റും കാണുന്ന

“ദയാഗ്രന്ഥമധഃനല്ലാരജ്യാഗ്രഹദയം
ആകുലദയ കെളിവെച്ചു വൈദ്യനാരദല്ലാം”
“മനഃപരനതുണ്ണാം ബു പൂർവ്വേശീരസാധിതം
മനസ്സിമുണ്ടുവയല്ലാം പ്രയാഗിച്ചനെങ്ങുമില്ല.”

ഇന്ത്യാദി വൈദ്യഗ്രന്ഥപരാമർശവും നമ്പ്യാർ വൈദ്യം പഠിച്ചിട്ടു
ണ്ടെന്നു സൂചിപ്പാൻ പര്യാപ്തമല്ല. ഇവയൊക്കെയും വൈദ്യനാരദ
മാരിട്ടുള്ള പരിചയംകൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ
ഈ രീതിയിൽ മുൻപറഞ്ഞ വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം പ
ഠിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയാമല്ലോ എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടു. മറ്റു ശാ
സ്ത്രങ്ങളെല്ലാം വിട്ടു വ്യാകരണത്തിൽ മാത്രം പരമ ഗ്രന്ഥങ്ങളാ
യും നിർദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം ആ ശാസ്ത്രത്തിൽ പാ
ണ്ഡിത്യം നമ്പ്യാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സിദ്ധിക്കേണ്ടു്. എന്നു മാത്രമല്ല,
“ഉദ്ദേഹമേതെന്തെല്ലാകിലും” എന്നിങ്ങനെ വ്യാകരണവിധിയെ
ശ്രദ്ധയോടെ പ്രയാഗിച്ചാൻ ഒരു നല്ല വൈകാകരണനായ കവി
കല്ലാതെ സാധിക്കുമില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവയിൽ സ്വരസമ്പ്ര
ത്തിതന്നെ അവർക്ക് ഉണ്ടാകുമുള്ളൂ. എന്നു മാത്രമല്ല ഭക്ഷണഗ
ത്തിൽ “തർക്കം വ്യാകരണങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കയും” എന്നു സാമാന്യ
മായി പറഞ്ഞതിനുപോലും തർക്കമൊക്കെത്തുറന്നു കാണാനും
ശ്രദ്ധിക്കാതെ

“ജന്മമിന്ദ്രിയമന്ദഗുണമുണ്ടു് ലുക്കു് പണപ്പെന്നും
സൂക്ഷ്മമിച്ഛ ശുദ്ധമിച്ഛ ഭജനെന്നും രക്ഷണെന്നും”

എന്നിങ്ങനെ വ്യാകരണമോക്ഷം വർണ്ണിക്കുന്നതും പ്രസ്തുത വാദ
ത്തിനു ശക്തി കൂട്ടുന്നുണ്ടു്. തർക്കമോക്ഷം വർണ്ണിക്കാത്തതുകൂടാ
തർക്കം വായിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അനുമാനിക്കാം.

“അഗശാലം വാകശാലം ശാകശാലാദികൾകെട്ടി
പൊഞ്ചുശവം മഞ്ചുശവം മരച്ചുശവമും തീർത്തു
അഗ്നിതൃഷ്ണിയുംചെണ്ണിട്ടുരണി കൊണ്ടുവന്നമ്പാൽ
സ്മരണംചെയ്തനലമഥനം ചെണ്ണെടുത്തുടൻ
ഭക്ഷരാത്രിപിടുകൾ സോമപാനാദിയുംചെയ്തു.”

(ഭക്ഷരഗം)

“കവടിക്കരനായുള്ള ഗണിതകാരന്മാരിപ്പോൾ
കവടങ്ങൾ പരക്കത്തന്നും ഫലിച്ചിപ്പാൻ വകയില്ല
ഗണിതഗ്രന്ഥവും കെട്ടിത്തലയ്ക്കുകയുംചെയ്തതുകിൽ
കണ്ശരന്മാർ വിശന്നങ്ങു ശേഷിക്കുന്നു പലർകൂടി.
ഗുണമേകം വിചാരിച്ചു പഠനതലങ്കിലുംനാലു
പണംകിട്ടാൻ തടവില്ല പണ്ടതിപ്പൊഴുർദ്ധ്വശാഖി”
“അനർത്ഥം മന്ത്രവാദിക്കും കന്നടക്കും സംഭവിക്കുന്നു
സമർത്ഥനെക്കൊണ്ടുചെന്നാൽ അർത്ഥം കിട്ടുകയില്ല.
തക്കിപീഡാ കക്കിപീഡാ ദേവതാപീഡയും ബ്രഹ്മ
തക്ഷസദ്രോഹവുമില്ല കാലനില്ലാത്തുള്ളനാട്ടിൽ”

(പഞ്ചമോസ്തോപാഖ്യാനം)

“ശക്തിപൂജ വിധിച്ചുവെണ്ണം ഇരുന്നുകൊണ്ടു തുടങ്ങിനാൾ
ശക്തിവല്ലഭനായ ശങ്കരനാട്ടു തൃപ്പിഠത്തുവാൻ
ചെമ്പരത്തി ചുവന്ന താമര ചെത്തിയെന്നിവ പൂജ്ഘവും
സംഭരിച്ചു വരുത്തി മേറ്റുമാന്മയോ മധുരംസവ്യം.”

(പഞ്ചമോസ്തോപാഖ്യാനം)

ഇത്യദികളിൽനിന്നു, ലോകപരിചയം നിമത്തം അഗ്രഗ്രന്ഥ
രീതി, മന്ത്രവാദം, ശക്തിപൂജ എന്നിവയുടെ സ്വരൂപത്തന്നും ന
മ്പ്രാക്കുണ്ടെന്നല്ലാതെ ആ വക ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വി
ചരിക്കാൻ വഴിയില്ല. ആകയാൽ നമ്പ്യാർ ഐക്യപര്യ്ണ പ
ഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാൻ വഴിയില്ല. ആകയാൽ നമ്പ്യാർ
ഐക്യപര്യ്ണ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രം വ്യാകരണം മന്ത്രമാണെന്നും
മറ്റുള്ളവയിൽ ഒരു കവിക്ക് അവശ്യമായ സ്വരൂപത്തന്നും
അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും നമുക്കു നിശ്ചയിക്കും. 1

ദൃശ്യശ്രവ്യകാവ്യനിഷ്ഠാനന്ദം വൈഷാകരണവരോണ്യനമോ
 യ നമ്പൂർക്കു സംസ്കൃതഭാഷാ സ്വാതന്ത്ര്യം
 നമ്പൂർക്കു ഭാഷാപരിചയം ഭാഷാപ്രേമം സ്വാധീനമനുഭവി
 കാരണത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു.

ഭാഷാപ്രേമം പരവർത്തനമെന്ന സംസ്കൃതത്തിലുൾക്കൊള്ളാൻ
 ഭാഷാപ്രേമം പരവർത്തനമെന്നുണ്ടുണ്ടു..... (കി.പകവധം)

എന്നിങ്ങനെ താൻതന്നെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതരൂപ
 കണ്ടിൽ പരിശുദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവയ്ക്ക് പ്രാകൃതങ്ങളായിപ്പോയിരിപ്പാ
 നമിടയിൽ. കർണ്ണാടത്തിലും മറ്റും വായിച്ചവരുടെ കഥ വി
 ണ്ണ പരവർത്തനം?

ഇതു കൂടാതെ തമിഴ്, കർണ്ണാടകം, തെലുങ്ക്, മലയാളം ഭാ
 ഷാകളിലും അല്ലാത്ത പരിചയമുള്ളതായി നാളായണീചരിത
 ത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ കൊണ്ടി
 രുന്ന നാളായണീചരിതത്തിലെ അവകാശം അധികവും അതാണു
 മാണ്. അതിൽ തെലുങ്ക് പ്രാകൃതങ്ങളാണെന്നു കർണ്ണാടകമാ
 ണ് പറിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നത്. തെലുങ്ക്പ്രാകൃതങ്ങൾ തെലുങ്ക് കർണ്ണാട
 കപ്രാകൃതങ്ങൾ കർണ്ണാടകവും തന്നെ സംസാരിക്കുന്ന ഒരു കയ്യെഴു
 ത്താണെന്നും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഭാഷാപ്രേമം അ
 ശുദ്ധമല്ലെന്നും.

നമ്പൂർക്കു സംസ്കൃതം നാളായണീചരിതം ചി
 ലകം രാമനാണെന്നു മറ്റു ചിലർ.
 നമ്പൂർക്കു നാളായണീചരിതം പരവർത്തനം. കണ്ടിരിക്കുന്നത് ഭാഷാ
 പ്രേമം വൈഷാകരണവരോണ്യനമോ ഭാഷാപ്രേമം.

കൊല്ലം തൊട്ടുളാങ്കിരത്താണിരവതുമിരുവ
 തൊട്ടുളാങ്കിരത്താണിരവതുമിരുവ
 ചെമ്പിട്ടുണ്ടാരു കലം മിഥുനമേവഗതേ
 ഭാഷാപ്രേമം ഗദ്യഗദ്യം

കൃഷ്ണപക്ഷ ചതുർത്ഥി ചതയതുതിനേ
മാതുലഃ കൃഷ്ണാമാ-
വിഷ്ണുഃ സാമുദ്യമഃപൂവിഹിതഹരിനഃ
സ്രഭികോദഃകഹീനഃ.

എന്നിങ്ങനെ നമ്പ്യാരുടെ ഭവനത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്ന മറ്റൊരുകാരെ ഏതെന്നു പറയുന്നവർക്കുള്ള പ്രമാണം. ഈ പ്രമാണപ്രകാരം നമ്പ്യാരുടെ മറ്റൊരാളിനെ കൊല്ലുവർത്തം 956-മാണ്ടിലാണെന്നു വരുന്നുണ്ട്. 956-ലാണ് നമ്പ്യാർ മരിച്ചതെങ്കിൽ 954-ലെ പാരസക്കനക്ഷിൽ നമ്പ്യാരുടെ ഇന്നു കാണാതിരിപ്പാൻ കാരണമില്ലെന്നു. ആകയാൽ അതിനു മുമ്പുതന്നെ നമ്പ്യാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നു. പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർകൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. 954-ലെ പാരസപ്പകർച്ചക്കണക്കു, ഹൈരാജാവു തെക്കേക്കരത്തു ഭട്ടരിയ്ക്കും മേലേഴുന്നൂറ്റിച്ചുണ്ടും ജ്ഞാനസ്തുതിരിപ്പു്കൂടി ചൊക്കളമണ്ഡപത്തിലിന്നു വ്യാസമപ്പൊത്തമത്താണത്ര! നമ്പ്യാർ അവലപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു ഇരുനാഴി പാരസവും, ഏഴുവും താലൂക്കിൽനിന്നു ഹൈരാജാവും വരികയുപണം. ഏഴുത്തുണം മഹാരാജാവു തിരുനസ്സുകൊണ്ടു് അതുവരിച്ചിരുന്നുവെന്നും. പി. കെ. നാരായണപിള്ള പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അതിന്നു വല്ല കണക്കോ മറ്റു വല്ല തെളിവോ ഉള്ളതായി പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതു കിട്ടി.

മറ്റു ചിലർ കിളിക്കുറിശ്ശിമംഗലം ശിവക്ഷേത്രത്തിലെ ബലികൽപ്പര കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ പണിയിച്ചതാണെന്നും, അതിൽ കാണുന്ന—

“ശ്രീബലിപ്രസാദഃശംഭോഃ ശ്രീകൃകാലയവാസിനഃ
രാമേണ പാണിപാദിന കാരിതൊ ഭൂതജെല്ലുപം”

എന്ന ശ്ലോകം പ്രമാണമാക്കി നമ്പ്യാരുടെ പേർ രാമനെന്നാണെന്നും ഉപന്യസിക്കുന്നു. ഈ ബലികൽപ്പര അടുത്ത കാലത്തു പറഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടാകുന്നവരുടെ അന്നത്താവൻ രാമൻനമ്പ്യാർ പണിയിച്ചതാണെന്നാകുന്നു അവിടങ്ങളിലെ വൃദ്ധന്മാർ പറയുന്നത്.

രാമസാഹിബ് ഉള്ളൂർ എസ്സ് പരമേശ്വരൻ അവർകളും ഇ. എ. അഭിപ്രായത്തെത്തന്നെ അല്ലെങ്കിൽ രാമപാണിവാദനും കണ്ണൻനമ്പ്യാരും എന്ന ഉപന്യാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വകുപ്പ് ആ ഉപന്യാസംകൊണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ ശ്രമിക്കുന്നതു വെറുപറ്റുണ്ടു സ സ്കൂൾഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവായ രാമപാണിവാദനും കണ്ണൻനമ്പ്യാരും ഒരാൾതന്നെയാണു വരുത്തുവാനാണു്. എന്നാൽ ഉള്ളൂരിന്റെ പരിശ്രമം പൂർണ്ണമായി ഫലിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു ധൈര്യമില്ലെന്നു കിട്ടുകയും ചെയ്തു. വിജ്ഞാനപ്രദമായ ആ ഉപന്യാസം സാഹിത്യവേദികൾക്കൊക്കെയും അഭിമാനകരമായതിന്നു സംശയമില്ല. വെട്ടത്തുവീരൻ, അമ്മമ്പുരാണൻ, പാലിയത്തു കണ്ണൻനമ്പ്യാരും, ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവിന്റെയും മന്ത്രിയുടെയും മഹാരാജാവിന്റെയും സേവകനും രാമപാണിവാദനായ മരുമകനായ ആ രാമപാണിവാദന്റെ ഭാര്യ. മംഗലഗ്രാമമാകുന്നുവെന്നാണു് രജിസ്ട്രാരിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതു്. കണ്ണൻനമ്പ്യാരുടെ ഭാര്യമാരുടെ കിട്ടുകിട്ടിപ്പിറ്റിമംഗലമാണു്, വെറും മംഗലമല്ല കിട്ടുകിട്ടിപ്പിറ്റിമംഗലമെന്നു തന്നെ കണ്ണൻനമ്പ്യാർ തന്റെ തുളുലുകളിൽ കീഴകവ്യത്തിൽ മാത്രമേ പറഞ്ഞുകാണുന്നുള്ളു. മറ്റുള്ള തുളുലുകളെല്ലാം കിട്ടുകിട്ടിപ്പിറ്റിയെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. കൂടാതെ കിട്ടുകിട്ടിപ്പിറ്റിമംഗലത്തിന്റെയും കിട്ടുകിട്ടിപ്പിറ്റിയുടെയും നമ്പ്യാൽ അഭിമാനമായ സംസ്കൃതരൂപം ശുക്ലപുരം എന്നാണു്, മംഗലഗ്രാമമെന്നല്ലതാനും. 'ശുക്ലപുര മരുപുന ശങ്കരശുദ്ധഗുഹധരപാഹിമാ' എന്നു ഗണേശാർക്കങ്ങളും നാളായണീചരിതത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ഭാര്യക്കു, പതിനാലു വൃഷത്തിലും ശുക്ലപുരമെന്നാണു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കൂടാതെ മംഗലമെന്ന പ്രത്യേകം പ്രദേശം തന്നെ കൊച്ചിയിലും തൃപ്പൂക്കിലുമുണ്ടാകുമുണ്ടു്. വിദേശത്തിലു വെട്ടത്തുനാട്ടിൽ തിരുവിതാംകൂറു മംഗലമെന്നു പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഭൂമിയിലുണ്ടു്. തൃപ്പൂക്കുടേക്കു് ചെന്നിടുന്നിന്നു സുമാർ ഉന്നു നാമിക മാത്രമേയുള്ളു. ചന്ദ്രികയെന്ന വിമിശിഖ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്ന "അഭിപ്രായപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്രകാരം വിവേകവിദ്യാവിശേഷശാലനഃ ശ്രീവിനായക മഹാരാജസ്വാമ്മിശാ ശ്രീപരമേശ്വരനാമകേരളാധിപസതഃ ശുചാഗ്രകീർത്തി

കിന്നശ്ശേഴശവര: പരമേശ്വരസ്വരൂപമകൃഷ്ണചതുർഭുജശീമഹാ-
 സവപ്രസംഗേന സംഗതമാമസ്യം പരിഷ്കരിതംഗവഗ്രാമപാസ്ത-
 രാപുന രാമപാണിവാദിന വിരചിതം ചന്ദ്രികം നാമവീഥി-
 കരഭിനേതുമുഖിയാ: (ഭാഷ-ഇപ്പോഴാകട്ടെ, വെട്ടത്തുനാട്ടിനു
 വെളിച്ചമായ് ഭവിച്ചവനും പ്രതപചിദ്രവകവിദ്യാവിദഗ്ദ്ധങ്ങളു-
 ളാൽ വിളങ്ങുന്നവനുമായ ശ്രീവിരരാജനെന്ന മഹാരാജാവിന്റെ
 ആജ്ഞയാൽ കാലാനിൽ ശുദ്ധം തറച്ചവനും തുല്യങ്ങളാക്കുവാനു-
 ണ്ടിൽ വാഴുന്നവനുമായ ഭഗവാൻ ശ്രീപരമേശ്വരന്റെ ശിവ-
 രാത്രിഭാഗംസവം പ്രമാണിച്ചു സംഗതമായ ഈ പരിഷ്കരണിൽ
 മംഗലഗ്രാമവാസിയായ രാമപാണിവാദിനാൽ രചിക്കപ്പെട്ട 'ച-
 ന്ദ്രിക' എന്ന വീഥിയെ അഭിനയിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു വ-
 റത്തെടുത്തു. ഈ സ്ഥിതിക്കു രാമപാണിവാദിൻ വെട്ടത്തുനാട്ടിലെ
 മംഗലമെന്ന ദിക്കിലുള്ളവനാണെന്നു വിവരിക്കുന്നതിലാലു കറ-
 ച്ചുപുകയും അമിതുമുള്ളതു്. രാമപാണിവാദിൻ ചില പ്രത്യേക
 കാരണങ്ങളാൽ അമ്പലപ്പുഴയിലും തിരുവനന്തപുരത്തും ചെന്നിട്ടു
 ണ്ടെന്നും ആ അവസരങ്ങളിൽ അവിടെയുള്ള വിദ്വാജ്ഞങ്ങളു-
 ടെ അനുമാദിനത്തിനായും അഥവാ ആ രാജാക്കന്മാരുടെ പ്രീ-
 തിക്കായും ഓരോ രൂപവും രചിച്ചിരിക്കുമെന്നും വരവുന്നതുകൊ-
 ണ്ടു ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവിനെയും മഹത്താമസ്യവൽ മഹാരാജാ-
 വിനെയും അഗ്രതീച്ച അവരുടെ രാജാത്തു വളരെക്കാലം സ്ഥിര-
 മായി നാമസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കത്തക്കമില്ല. ഈ സംഗ-
 ത്തി ചന്ദ്രിക, ലീലാവതി, സീതാരാജം എന്നീ രൂപങ്ങളിലെ
 അപതരിക സൂക്ഷ്മമായി പരിഭാഷയിച്ചാലറിയാവുന്നതുമാണ്.
 തുല്യങ്ങളു ശിവരാത്രിഭാഗംസവത്തിനു അഭിനയിക്കുന്നതി-
 ലേക്കു രാമപാണിവാദിൻ ചന്ദ്രിക എന്ന വീഥി നിർമ്മിച്ചതു വെട്ട-
 ത്തുരസ്വരന്റെ ആജ്ഞയാണു്. ലീലാവതി നിർമ്മിച്ചതു ചെ-
 മ്പകശ്ശേരി രാജാവിന്റെ ആചാര്യം പ്രമാണിച്ചോ കല്പനകൾ
 പൊട്ടാ അല്ല; ആ രാജാവിന്റെ അഗ്രിതന്മാരായ മഹീസുരന്മാ-
 രുടെ അനുഭവങ്ങളാണു്. പ്രത്യേകിച്ചു ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാ-
 വു് സ്വയം വിദ്വാനും അമ്പലപ്പുഴ കൃഷ്ണനിൽ 'കുരും കേരിയ-
 ല്ല രന്റെ ഗുണഗമനം വളരെ ബഹുമാനിക്കുന്ന ആളുമായുക-
 കൊണ്ടാണു രാമപാണിവാദിൻ അവിടെയ്ക്കു ചെല്ലുവാൻ, ആ

നാജാവിനെ പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു തളപജീവികളായ കഥിസുരന്മാരുടെ സമാജത്തിൽ അഭിനയിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു ശുദ്ധകളിയാക്കുവാൻ. ഇതായതെന്നു

“നിത്യം നൃത്ത്യതിയസ്യനാകരസനാരംഗേസ്വയംഭാരതീ
ചിതൈയസ്യവഭ സദാ സുരധുനീനാമരംഗംഗായുധഃ
യഃഭൂതഃ ചതുർമന്വതേ നരപതിഃ ശ്രീഭവനാരായണഃ
സോമമേഹദൈവചകാസു സതതഃ ഭൂഭവപുഡാമണിഃ”

എന്ന പദ്യംകൊണ്ടു തെളിയുന്നുണ്ടു്. ഇതുപോലെ മുറുപ്പമുളള ശിഷ്യ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവു് അനേകദിക്കുകളിൽനിന്നു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയ പണ്ഡിതന്മാരും സഹൃദയന്മാരും പ്രാചീനരുടെ ഭൂമിയിൽ അവരല്ലാതെ ആ അവസരത്തിൽ സന്നിഹിതനായ തന്റെ കവിതാചാതുര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടാണു് സീതാരാജവംഗം ഉണ്ടാക്കിയതെന്നു് “ഇദാനി-തനേനനരജ്ഞാവജ്ജിമാർത്താണ്ഡന സകല ഭിഗദന്മാരുഃ സമാഹൃതസമധിഷ്ഠാപിതാനാം സമധീതവേഷശാസ്ത്രാണാം സരസകാവ്യരസജ്ഞാനാമജ്ഞാനസജ്ഞസജ്ഞാഭൂമിഷ്ഠാനാം പ്രാചീനപരിഷ്ഠാനാം അതിഗരിഷ്ഠാം ഗോഷ്ഠീപഥിയാകനാമഭജഭിനേതവ്യം” എന്ന പ്രസ്താവനകൊണ്ടു് തെളിയുന്നുണ്ടു്. ഇതിന്നും പുറമേ രാമപാണി വാദിന്റെ ഗുരുനാഥൻ ഒരു നാരായണഭക്തിരീതിക്കണന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമാവുന്നുണ്ടു്. കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരാകട്ടെ നന്ദിക്കാട്ടു ഉണ്ണിരവിക്കുറുപ്പു്, ഓണമ്പള്ളി ആചാര്യർ എന്നിവരെക്കൂടി ഗുരുനാഥന്മാരായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചു കൊള്ളുന്നതു്. ഇനി ഭ്രാണമ്പള്ളി ആചാര്യർ തന്നെയാണു നാരായണഭക്തിരീതി എന്നു പറയുന്നതു്. യക്ഷമല്ല, ഭ്രാണമ്പള്ളി പ്രാചീനനുള്ള ആചാര്യത്വം കാര്യകാര്യസംഭവമാണു് ശാസ്ത്രാധ്യാപനംഭവമല്ല. അതുകൊണ്ടാണു അവർ നായ്ക്കനെ സ്ഥാനമുയർത്തായി വി. കെ. നാരായണപിള്ള പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഇതു “കേകാണിമണ്ഡലപതനിക—” എന്നു മുഖ്യം എടുത്തുകാണിച്ച അരികളിലെ ‘ഇപ്പരിഷ്കൃത പ്രാണപഞ്ചകത്തിന്റെ ത്രാണ ജിന്ന രക്തപാർ’ എന്ന ആചാര്യവിശേഷണം കൊണ്ടു തുടർക്കു് നൃത്തപ്രവൃത്തിക്കു വഴിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന

ആചാര്യനാണ് അദ്ദേഹമെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, ഒന്നു
 എന്നു സമ്മതിക്കുന്നതായാൽതന്നെ നാരായണഭട്ടനെന്നു കയ്യേൻ
 നമ്പ്യാരുടെ ഭാഷാകവിതകളിൽ ഒന്നിലും പറഞ്ഞുകാണാത്തതി
 നു കാരണം പറയേണ്ടതായി വരും. “ആത്മനാമഗുരോർനാമനാ
 മാതികൃപണസ്വപദഗുരോസ്ത്വദാനഗുഹ്വേണീയേൽ ജ്യേഷ്ഠാവതൃ
 കളത്രയേഃ....” എന്ന നാമഗുഹ്വേണീയേഡമുണ്ടെന്നു പറയുന്നതാ
 യാൽ നിനമം സംസ്കൃതത്തിലും കാണേണ്ടതല്ലേ? നമ്പ്യാർ തുക്കു
 ലിൽ ഉണ്ണിരവിചന്ദ്രപിൻറ നാമം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. രാ
 മപാണിവാദിൻറ സംസ്കൃതകൃതികളിലാകട്ടെ, ഓണമ്പള്ളിയേ
 പറ്റി എവിടേയും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല. പക്ഷെ ആ നാരായണ
 ഭട്ടതിന്നു കയ്യേൻനമ്പ്യാരുടെ സ്വാദിശത്തുള്ള അക്ഷരാഭ്യാസഗുരു
 വാണെന്നു പറയുന്നതും യുക്തമായി തോന്നുന്നില്ല. ബ്രാഹ്മണഭക്ത
 നായ നമ്പ്യാരുടെ ഗുരുക്കൾ ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നെങ്കിൽ തുക്കുല
 കളിൽ ഓണമ്പള്ളിയെ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തീർ
 ച്ചതായും അദ്ദേഹം ആ സംഗതി വിളിച്ചുപറഞ്ഞിരിക്കയില്ല.

പുരഹിതനല്ലെൻ ഭൂതാദിഭവൻ
 പുരമുദശാസനസ്മരഭൂതനാഥൻ
 ധരണീസ്മരമധാജനങ്ങളുമേ
 വരമരുളീടുക വാണമിതന്നുകൃപം.

എന്നിങ്ങനെ ബ്രാഹ്മണരെ ബഹുമാനിക്കുന്ന നമ്പ്യാർ തന്റെ
 വിദ്യാഗുരുബ്രാഹ്മണനാണെങ്കിൽ

ഗണപതിഭഗവാനുമബ്ജയേനീ
 പ്രണയിനിയംകിയ ദേവി വാണിതാരം
 ഗുണനിധി ഗുരുനാഥനും സദാമേ
 തുണയരുളീടുക കാവ്യധന്യനാർത്ഥം.

ഇങ്ങനെ ‘ഗുണനിധി ഗുരുനാഥനും’ എന്നു മന്ത്രംകൊണ്ടു തൃപ്തി
 പെടുമോ? എല്ലാംകൊണ്ടും പൂർണ്ണമായി തെളിവു കിട്ടുന്നതുപരെ
 കയ്യേൻനമ്പ്യാർ കയ്യേൻനമ്പ്യാർ തന്നെയാണെന്നും രാമപാണി
 വാദൻ രാമപാണിവാദൻ തന്നെയാണെന്നും വിചാരിച്ചാൽ മതി
 യെന്നാണ് എന്നിങ്ങനെ തോന്നുന്നത്.

[illegible]

അവയിൽ പ്രസ്തുത ഇളളലിലെ കല്യാണസംഗ്രഹം കഥാ മഹാഭാരതം വനപർവ്വത്തിലുള്ളതാകുന്നു. അതിൽ തീർത്ഥാടകന്മാർ പർവ്വത്തിലെ ലോകശതീർത്ഥാടകരിൽ 146 മുതൽ 155 വരെ ഉള്ള പത്തു് കഥാപാത്രങ്ങളിലാണ് പ്രസ്തുത കഥ വി

ഭാഗ്യരാജാവിന്റെയും കൂട്ടുകാര്യങ്ങളും നാശപ്പെട്ടുത്താനും, ഹിന്ദുക്കളുടെ അധികാരം ഭൂതലാഭവ മഹാഭാരതത്തിൽ കാണുന്നില്ല. അതിൽ അവസാനം യുദ്ധത്തിനിടയിൽ കണ്ടു് ധർമ്മപുത്രൻ വാ യോഗിജിതനെന്നു വർണ്ണന ചെയ്തിരിക്കുന്ന അർജുനൻ കൂടി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിൽക്കൂടി ഭീമന്റെ അടുത്തുവെക്കു ചെയ്യുകയും രാജാക്കന്മാരെയും കുടുംബത്തെയും പ്രസാദിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. "കൃഷ്ണൻ" മഹാഭാരത ഭാരതത്തിലാകട്ടെ,

മിന്നുമായ് പണ്ടു കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഗന്ധമാണിതും.
 വന്നാനങ്ങൊരു വാഴുകീടനോടതുനേരം.
 സുന്ദരി പാഞ്ചോലിയും ചൊല്ലിനാളൊരു പുഷ്പം.
 തന്നുടെ പരിമളമായതുമതിനെ നീ
 ഏന്നുടെ അർത്ഥവായ്ക്കുളളവേ! ഗന്ധപാഹായജ്ജാ!
 ചെന്തുകൊണ്ടുൻ കമി നൽകേണമെന്നനേരം.
 ഭീമനും ഗദയുമായ് നടന്നു ഹിന്ദുമാനും.
 പ്രേമമുൾക്കൊണ്ടു മുതുപുനരവേഷംപൂണ്ടാൻ
 മാഴ്ചു.മുട്ടിച്ചവനിരിക്കുംനേരം ഭീമൻ
 മാഴ്ചു.നൽകെന്നിരിക്കട്ടു നീങ്ങുകെന്നുവെച്ചു.

നീങ്ങുവാനുതതും ഗതിമാനീകീകളു
 വാങ്ങിനിന്നാതു ചാടിക്കുന്നിടല്ലയായ് കിൽ
 നീക്കവാൻഭാവിച്ചിട്ടു നീങ്ങാത്തതാനന്തരം
 നോക്കിയാൽ കടക്കയുതേതു നിരൂപിച്ചാൽ
 ഇക്കലംതന്നിലുദളഭാരഗുണനനീക്കുണ്ടു്
 മകുടവൃദ്ധൻതന്റെ വാലൊടുങ്ങുന്നതേതും
 കൂടെപ്പോയ്കൊണ്ടിരിപ്പുറിയ ചെ്ചെമന്നു
 കൂടെ വാൽനീങ്ങുകൊണ്ടിട്ടൊടുങ്ങി കൂടാത്തു യാൽ
 സന്ദേഹം മനക്കാണ്ഡിലുണ്ടായ്കീടുവാൻ ചെമന്നു
 വന്നിട്ടു ഹനുമാനു വാനോടുകൾചെയ്താൻ
 ചെമന്നീ സൗഗന്ധികം പഠിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നാൽ
 നിന്നുകൊന്നിടുമതു കേക്കുന്ന നിശാചരൻ
 എന്നതിന്നുപദേശം ചെല്ലുവാനിതന്നെക്കൊൻ
 ചെമന്നവണ്ണം നീ ചെമന്ന കൊണ്ടുപോന്നാലുമിന്
 എന്നവനയച്ചപ്പോൾ വന്നിട്ടു ഭക്തിയോടെ
 നിന്നിരുന്നാസുതൻ ഭൂമിലാങ്ങു തദാ
 വാരിധി ചാടിയൊരു നേരത്തെ കൂപം കാണാൻ
 മാരുതി കാമിച്ചതുനേരത്തു വായുപുത്രൻ
 കണ്ടുകൊണ്ടാലുമെന്ത നിന്നതുനേരം മീമൻ
 കണ്ടുപടിച്ചു കൂപ്പിപ്പൂതിട്ടു നിന്നനേരം
 പെടികവേണ്ടയതുതന്നെനഗ്രഹംചെയ്തു
 ഗാഢപ്രമത്താടയച്ചിടുന്നാൻ കവിവരൻ
 ഉന്നതനായ് മീമസനന്ദം സൗഗന്ധികം
 മനമെന്നിയെ ചെമന്ന പഠിച്ചിടുന്നനേരം
 എതിർത്ത രാക്ഷസന്മാരെക്കൊന്നതുനേരം വന്നു
 ഞ്ഞതിന്റെ ഗന്ധർവ്വന്മാരസംഖ്യം പടയോട്ടം
 അവരെയാരു ജാതി ജയിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നു
 നാദനകാണാത്തീട്ടു ശോചിച്ച യുധിഷ്ഠിരൻ
 ഒട്ടേടം ചെല്ലുന്നേരം കരണപനാട്ടംകൂടെ
 പെട്ടെന്നു പോന്നുവന്നിങ്ങാത്രം പുരുഷൻ

ഇത്രമിത്രമേയുള്ളൂ. ഈ കഥയിൽ പ്രാചീന ഭാഷാകവികളിൽ പലരും കൈവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നല്ല ആ വകയിൽ പലരും നമ്പ്യാർ വായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. “കേരളം നമ്പ്യാർ തന്റെ തുളുൽകഥയ്ക്ക്” ഒരു ഭാഷി ആ കഥയെത്തന്നെ വികാശമാക്കിയതു പ്രതിഭാശാലിയായ തനിക്ക് അതുകൊണ്ടു തന്റെ സാമാജികന്മാരെ രസിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസത്താലും ധൈര്യത്താലുമെന്നുവേണം വിചാരിപ്പാൻ. ഈ സംഗതി

നല്ല വിചാസം പഠഞ്ഞു ഫലിച്ചിട്ടു
നല്ലൊരു കീർത്തി ലഭിച്ച കഥാകൃതം
കില്ലുകൊണ്ടു കഥിച്ചാൻ തുടർന്നവൻ
നല്ലൊരു ഭാഷാപാരതിനില്ല സംശയം
“കേരളം പഠഞ്ഞു പരിഹസിക്കുന്നവ
റെന്നു ചോധിക്കുന്നതിന്നു മാലാകര
മുനംശ്ശീരഥൻ പാരം പണിപ്പെട്ടു-
മനാകിനീയലം കൊണ്ടുവന്ന ദോഷം
മന്നിടം തന്നിൽ പരത്തി മഹാരഥൻ
തന്നെക്കു മുമ്പിൽ മറിച്ചു പിതൃക്കളെ
ഒന്നൊഴിച്ചാതെ പൻ തപ്പിച്ചു തപ്പിച്ചു
ധന്യരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലാക്കിപ്പോലും നൂപൻ
അജ്ഞപം തന്നിൽ മറുപുള മഹാജനം
മഹാജനംചെയ്യുന്നു തർപ്പണം ചെയ്യുന്നു.

“കേരളത്തിനെ ആരംഭത്തിൽ പഠത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വ്യക്തമാ
ന്നുണ്ടു്”.

ആശയസമ്പത്തി, പദസാധനത, രചനാനൈപുണ്യം,
അഭിജ്ഞാതമത, ഉല്ലേഖനസാമർത്ഥ്യം “കേ
രളം നമ്പ്യാർക്കു
കവിപ്രയത്നം നീ വിദഗ്ദ്ധങ്ങൾക്കു ബിജളതയായി സ്ഥി
തിചെയ്യുന്ന സംസ്കാരവിദഗ്ദ്ധന്മാരെയാ
ണു് നമ്പ്യാർക്കുള്ള ആ ശക്തി. ഇതു് അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ പ്രസ്തുത തുളുലിൽ “കേരളത്തോളം ഫലിച്ചുക എന്നു
ണ്ടെന്നു നമുക്കു സ്ഥൂലമോക്കുകിലും മന പരീക്ഷിച്ചുനോക്കാം.

ആശയസമ്പത്തി എന്നത് ആശയങ്ങൾക്കായി കവി കയ്യെടുക്കുന്നതിരിക്കുകയാണ്. ഇതു നവ്യരായ കവിമാരുടെ സാഹിത്യപരമായ സാധനമാണ്. ഇതിൽ സർവ്വതും പരിശീലനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഉദാഹരണമായി അനുഭവങ്ങളും മാത്രം പ്രസ്തുതമാണ്. ഇതിൽനിന്നും എടുത്തുകാണിക്കാം.

പ്രഭുവെങ്കൽ മുക്കിത്തുടങ്ങി
 പേരുകൾക്കെല്ലാം പേരുകൾക്കെല്ലാം
 അനുഭവകലയും കോരിവിട്ടുവെക്കൽ
 സ്വാഭാവികമായും വരുമിനി നിർണ്ണയം.
 പഞ്ചസാരപ്പൊടിയിലും ചെലുത്തിയതും
 നെഞ്ചുകൾക്കു തുടർച്ചയും കറുത്തുപോം
 ചെലുത്തുകൾക്കുമിപ്പോഴൊന്നും
 പലതും കൈമാറ്റം വന്നിട്ട് കൈമാറ്റം
 നെല്ലും പഞ്ചസാരയും കൈമാറ്റം
 കലിയും മുക്കിയും തുടർച്ചയായും.

‘അനുഭവകലയും’— ഇതിലൂടെ മാത്രം പ്രകൃതിയിലെ ആശയം നിർവ്വഹിക്കാമെന്നിരിക്കെ ‘പഞ്ചസാരപ്പൊടി’ ഇതിലൂടെ കൈമാറ്റം നടക്കുകയാലുണ്ടാകുന്നു ആശയപ്രവാഹത്തിന്റെ തുടർച്ചയല്ലാത്തതെന്നാണ്?

മേൽ പറഞ്ഞ ആശയങ്ങൾക്ക് അർത്ഥം “ഉത്തമപ്രഭുവി” എന്ന രാജാവിന്റെ ഹിതമാകാൻ സാധ്യമായും ആശയസമ്പത്തിയുടെ ചെറുതായ പ്രകാരത്തിലുള്ള പുറംകാഴ്ചയെന്നാണ്. ഇതുപോലെ മുമ്പു കാണിച്ച “മുക്കിത്തുടങ്ങി” എന്ന വരികളും ആശയസമ്പത്തിയുടെ രൂപംകൊണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇത് ഉദ്യമപരമായതല്ലാത്തതിൽപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു എന്നു ശക്തിപ്പെടുന്നു. ഉദ്യമപരമായി നവ്യരായവരും. പ്രകൃതാശയങ്ങൾക്ക് “ഗംഗാജലംകുടിച്ചുവെക്കുന്നവരുടെയും കി. രാജ്യം നവീകരിക്കുന്നവരുടെയും” എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥവ്യവസ്ഥയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

പക്ഷേ ആശയചാരങ്ങളോടുകൂടിയ ആശയസമ്പത്തിൽ അവകാശമില്ലെന്നും വിചാരിക്കേണ്ടതോടൊപ്പം സത്വരമോഷ്ടിയാണ്. ഇതു കേരളോഷ്ടികൾക്ക് അറിയാത്തതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം കല്യാണസംഗ്രഹം കഥയെന്ന ഭാരതത്തിൽ നിന്നു കട്ടരക്കണ്ണൻ വരില്ലേ?

പുതുപുതുതായ പദങ്ങൾ തുടർത്തുവാൻ അറിയാത്തവർക്കായിരിക്കുകയാണ് പദസാധനം. പദസാധനമുണ്ടെങ്കിലേ കവി തന്റെ പാരമ്പര്യമെന്തെന്നു ഒഴുകുന്നു പറയുന്ന ആ ഗുണം സിദ്ധിക്കൂമല്ല. ഇതിന്നു തുളുൽ മുഴുവനും പ്രായേണ ലക്ഷ്യമുണ്ടാകില്ല. ഉദാഹരണത്തിനായി “മൃഗം പറഞ്ഞു ഗരിമം വഹിച്ചു” ഇതാദി കീഴംസംഗ്രഹമാണെന്നും അതിനെത്തുടർന്നു വന്നവർണ്ണനയും മറ്റും നോക്കിക്കൊൾക. ശാസ്ത്രരംഗത്തിൽ പറയുന്നതായാ ആശയസമ്പത്തിലും പദസാധനത്തെയും പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ടതല്ലെങ്കിൽ “കാവ്യവേദനാഭക്തലക്ഷണാർത്ഥാപസ്മിതിഃ പ്രതിഭാ” എന്ന സംഗ്രഹംഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “പ്രജ്ഞാനവനവോദനേഷശാഖിനീ പ്രതിഭാവിദ്യ” “പ്രതിഭാ ഹൃദയം വസ്തുനിർമ്മാണകലാപ്രജ്ഞാ” എന്നിവയുടെയും താല്പര്യം ഇതുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ പ്രതിഭയ്ക്കു ഉദ്യോഗസാമർത്ഥ്യം, വർണ്ണനാഭാവം മുതലായ സർവ്വവും വിഷയമാകയാൽ വ്യാപകമായ ശാസ്ത്രീയസംജ്ഞ വിധേയമാകാൻ വേണ്ടവിധം വിഷയവിഭവമാണെന്നു ഉപകരിക്കാത്തതല്ലെങ്കിൽ ഉപേക്ഷിച്ചതാകുന്നു.

ശബ്ദവൈചിത്ര്യം അർത്ഥവൈചിത്ര്യമാണ് രചനാ നൈപുണ്യം. ആ വൈചിത്ര്യത്താണെന്നാണ് അലങ്കാരമെന്നു പറയുന്നത്. ഈ രണ്ടുവിധത്തിലുള്ള അലങ്കാരങ്ങളിൽ ശബ്ദാലങ്കാരത്തിലാകുന്നു നമ്പ്യാരുടെ നൈപുണ്യം തെളിഞ്ഞുകാണുന്നത്. പ്രതിഭാകരപ്രാസമില്ലാത്ത വല്ല പാദംചൊല്ലും നമ്പ്യാരുടെ തുളുലുകളിൽ കാണാൻ പ്രയത്നമാണ്. അതില്ലെങ്കിൽ ആദ്യകരപ്രാസമെങ്കിലുമുണ്ടായിരിക്കും. മേലകാണ പ്രാസം, അന്താരപ്രാസം, അന്തരപ്രാസം, വൃത്താനുപ്രാസമെന്നിവയും ധാരാളമാണ്. യമകവും ഭർല്ലമല്ല. ഒരു ഭാഗത്തിൽനിന്നു കറച്ചൊന്നുഭാഗമാകാം.

ഉത്തരാശാമുഖം നോക്കിപ്പറച്ചെട്ടു
 സതപരംമുഖംമേൽവെക്കുന്ന്
 നിഗ്രഹംനിഗ്രഹംധിക്രമപ്രസരം
 ഉഗ്രാലകംഗ്രസരമകാ വനിത്യ
 വിഗ്രഹശക്തനും വിരൻ വൃകാകരൻ
 വ്യഗ്രതാമിനം നന്നത്തടങ്ങിനാൻ
 ഉഗ്രമ കാനനം തന്നിപകംവെക്ക
 മുഗ്രഹിക്രമധിരകാരവെക്കുന്ന്
 നക്ഷത്രമാഗ്നിക്കിടങ്ങിയിട്ടുനോക്ക
 വൃകാകരൻ കണ്ടുൻ വിസ്തരിച്ചിടനാൻ
 ലക്ഷ്മികാശ്വർണ്ണം പൂർവ്വരാർദ്ധവും
 ലക്ഷ്മികാശ്വർണ്ണത്തടങ്ങിയാൽ
 താലാലകവും നക്ഷത്രമാലയും
 സാല.രസാലവും മിത്താലാലവും
 അർദ്ധജനംകേസരം നീലംപലാശവും
 സർണ്ണപലജ്ജരകാരാസ്തരങ്ങളും
 മൃതംവനസവും മെമ്പികാമെമ്പകം
 മാതൃകാലയും മകനവനവും
 പുനാഗനംഗപ്രിയായുളളതും
 പുനാബകളങ്ങൾ പുപ്രതിരികളും

ഇത്യാദി, മേകാനപ്രാസം, വൃത്താനപ്രാസം, അത്യാപ്രാസം, യ
 മകം എന്നിവയുടെ സംഗമം ഈ ഭാഗത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാ
 ക്കാമല്ലോ. അപസാനത്തെ നാമധാരികളിൽ കാണുന്നപ്രകാരം
 യതികളിലെ ഓമി,വർണ്ണങ്ങൾക്കുള്ള ഐക്യമാണ് അത്യാപ്രാ
 സം. അതു ഓരോ പദങ്ങളുടെയും ഓമി,വർണ്ണങ്ങൾക്കായാൽ
 മലാനപ്രാസം. ഉദാഹരണത്തിന്നു

മഞ്ഞക്കറികളും കാഴ്ചരവിനെയും
 മഞ്ഞക്കറികളും മറ്റിൽ പലതരം.

ഇത്യാദി നോക്കിക്കൊൾക.

കാഴ്ചവുമായകളിലായാസം വളർന്ന
 കാഴ്ചകൾമുകളിൽവർണ്ണമാകാനാകട്ടെല്ല

എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഭാഗം മുഴുവനും അനുകൂലപ്രാസത്തിനും ഓഹരണമുമാകുന്നു. പക്ഷെ വേറെ ചില ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങളും അതിലുണ്ടെന്നുള്ളതു്.

ഇങ്ങരമിരിയ്ക്കണമേകിനമേലോക്കും
സരപരമതുകുണ്ടു രസിച്ചതിതേക്കും
ഉജ്ജ്വലമിതേകിന മേരുവുതൂണു
ഉത്തമഗിരി കേറുന്നതനു പവിത്രൻ

ഇരവക അന്ത്യം പ്രാസമാകുന്നു. സരസങ്ങളായ അർത്ഥാലങ്കാരങ്ങളും അവിടവിടെ ലസിക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ അവയ്ക്കു ഇത്രത്തേക്കും പ്രാമുഖ്യം കാണുന്നില്ല.

‘മനോകിനീ പലംകൊണ്ടുവന്നാദരാൽ’

ഇത്യാദി ‘ഓഷ്ഠാന്നം’തന്നെ ഉദാഹരണമാവാം. അടുത്ത പാദത്തിലുള്ള ‘അർജ്ജുനാഗ്രേസരൻ’ എന്നതിൽ പരികരവുമുണ്ടു്.

“അല്ലേഹം മെങ്ങുമധനങ്ങളുമായൊരു
ഭിർദ്രഹവുദ്ധുപാഗമതി മതി
പക്ഷിഗ്രന്ഥുണ്ടു ഗരുഡനെന്നു തിട്ട
മകുടികൂട്ടം മരിക്കുന്നതിനെ
ശ്രീരാമദാസന്റെ വംശശാപിറക്കുതൽ
പാലംനിനക്കുമഹാഭാവമിങ്ങിനെ”

ഇതിൽ വീക്കം, കല്പിതോപമ മുതലായവയും കണ്ടുകൊൾക. അർത്ഥാലങ്കാരങ്ങളധികം ഉല്പേദനസാമർത്ഥ്യത്തിന്റെയും നിരീക്ഷണപാടവത്തിന്റെയും പ്രകാരമേദങ്ങളാകയാൽ തത്പ്രസ്താവംകൊണ്ടുതന്നെ ചരിതാർത്ഥമാവുന്നതു നിമിത്തം ഇതിലധികം വ്യാസരിക്കുന്നില്ല. ഇതിലെ കല്പിതോപമ തന്നെ ഉല്പേദനസാമർത്ഥ്യഫലമാണല്ലോ.

അല്പിയുമാർത്ഥത എന്നതു ശ്രവണമാത്രത്തിൽ അർത്ഥസമ്പന്നമുണ്ടാവുകയാണ്. ഇതു നമ്പ്യാൽക്കു തുളുലുകൾക്കുള്ള ഒരു പ്രധാനഗുണമാകുന്നു. ഇതിനെത്തന്നെയാണ് പ്രസാദിക്കുന്ന ഗുണമായി ആലങ്കാരികന്മാർ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ഇഷ്ടസ്ഥാനത്തിൽ തീപൊലെ
പെട്ടെന്നു മനമകരാവ
പറന്നു വികസിപ്പിക്കും
ഗുണമേറ്റ പ്രസാദമേ..

‘മേൽക്കുന്നതൊടു കൂടിത്താൻ അർത്ഥസ്തുതിവിജയത്തിട്ടും
രചനാമൃത്തിവർണ്ണങ്ങൾ പ്രസാദവ്യംഭവമേ..’

എന്നു അഷ്ടാശ്വതത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. ഈ തു
ളുലിൽ ‘അഷ്ടാശ്വതത്തിൽ’ എന്നു തുടങ്ങുന്ന ചില വരികളൊ
ഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള അംഗങ്ങൾ മുഴുവനും ‘അഷ്ടിഷ്ഠാർത്ഥതസ്തു’ ഉ
ദാഹരണമേ..

ഉല്പേദനസംമർത്ഥ്യതയിന്നു മുൻപറഞ്ഞ ‘വക്രീന്ദ്രനാഭ
ഗന്ധധനാനന്തരിട്ട’ ഇത്യാദി കൂടാതെ പല സ്ഥലങ്ങളും സാ
ക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്.

“വചുക്കളിളകുകൾക്കിടയ്ക്കിടെ
മെച്ചത്തിൽ നന്നായ” വഴുതുക വഴുതുക.
ഉച്ചത്തിലായിത്തന്നെ കണ്ടാൽ പവിഴവും
വചുതന്നെക്കല്ലെഴുന്നിട്ടുകു തുടർച്ച
മാലകൾക്കൊണ്ടു വിതാനിച്ചു കിടക്കുന്നു
മാലകൾക്കൊക്കെയും ശങ്കിക്കുമൊളുള
ലീലവിലാസന നിൽക്കുന്നു വാഴകൾ”

“താഴത്തുതോഴത്തു വീണകിടക്കുന്ന
വാഴപ്പഴംകൊണ്ടു കൂടി മഹീനാഥം
പാഴററ പട്ടു വിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
വാഴക്കു മറ്റും പ്രസാദമേളെഴുപ്പാഴം”

“പെട്ടെന്നൊരുമരം പൊളിപ്പിച്ചുനാത്തു
മറ്റൊരു വൃക്കു പതിക്കുന്ന നേരത്തു
മറ്റതും ഖണ്ഡിച്ചു മറ്റൊന്നിൽ വീണ
മറ്റതും മറ്റതും മറ്റതും മണ്ണമേ..”

ഇത്യാദിയൊക്കെയും ഉദാഹരണങ്ങളാണെടുക്കാം. ഭീമന്റെയും ഹി
ന്നമാന്റെയും വാചാകലഹവും ഇതിന്നുദാഹരണം തന്നെയാണു്.

ഉല്ലേഖനസംമർമ്മ്യമെന്നു പറയുന്നതു കല്പിതശക്തി തന്നെയാണു്. അതിശയോക്തിപുറസ്സുതന്നെ അലങ്കാരങ്ങൾക്കു് അതതു ലാഭത്തിന്നുതന്നെ ആ ശക്തിയാണു് നിമിത്തം.

നിരീക്ഷണപാദമെന്നതു, വസ്തുസ്വഭാവപ്രകാശനിർദ്ദിഷ്ടമാകുന്നു. ഇതിനെതന്നെയാണു് ഇപ്പോഴത്തെ വിമർശകന്മാർ ചിത്രനിർമ്മാണചാതുരിയെന്നു പറഞ്ഞുകാണുന്നതു്. ഇതു് ഏറ്റവും സ്വഭാവോക്തിയായിരിക്കും. ഉല്ലേഖനത്തിൽ അതിശയോക്തിയുടെ വിലാസമുണ്ടാവും. നിരീക്ഷണത്തിൽ അതില്ലെന്നു തോന്നും.

—“ഒരു മുത്ത

കുറഞ്ഞൊൻ വടിവായിച്ചമഞ്ഞു കൈകളും കരവും
കുഴഞ്ഞു വാലുകൊലും മെലിഞ്ഞു കൈകളെക്കൊണ്ടു
ചൊരിഞ്ഞു വേദമപ്പേരും കൊഴിഞ്ഞു മേനിയും മുക്കി
ച്ചുളിഞ്ഞു കണ്ണിന്നു കാഴ്ചകൊണ്ടു ചിത്തവും വന്നു
നിറഞ്ഞു താൻ വഴിയ്യിൽചെന്നുവെച്ച നേത്രവും ചിമ്മി
ശ്ശയിച്ചു ഭൂതലോകങ്ങൾ ജ്ഞിച്ചുള്ള മഹാവീരൻ”

“ചെമ്പിച്ച താടിയും മീശയും കേശവും
വമ്പിച്ച കൈകളിൽ വീല്പും ശരങ്ങളും
ചെമ്പടണിപ്പുകണക്കു നേത്രങ്ങളും
അമ്പിളിപ്പോലെ വളഞ്ഞുള്ള പല്ലുകൾ
അഞ്ജനപവനംപോലെ ശരീരവും
ഗുണ്ടുപഥംകൊണ്ടു കോർത്തുള്ള മേലുകൾ
കുപ്പുകെട്ടിച്ചിവ തൊങ്ങലും വാലുമി-
ട്ടുതൃന്ദവോക്കമാം വേഷം ഭയങ്കരം”

ഇത്യാദിയൊക്കെ നിരീക്ഷണശക്തികാൽപ്പമാണു്. ഇവയെല്ലാം റിറിന്നും പുറമെ നമ്പ്രാക്കുള്ള മറ്റൊരു വിശേഷം ഫലിതശ്രദ്ധാഗന്ധവ്യസാചിത്വമാണു്. ഫലിതശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം ഫലത്തോടുകൂടിയതു് എന്നാകുന്നു. ഫലം താല്പര്യരൂപമാകു അർത്ഥം നന്മ. അപ്പോൾ മറ്റൊരു താല്പര്യത്തോടുകൂടിയുള്ള പ്രയോഗം ഫലിതമെന്നായി. ഇതു യോഗികാർത്ഥമാകുന്നു. എന്നാൽ ഇത്ര മാത്രം പോരാ. അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവർദ്ധിപ്പിച്ചുള്ള ധ്വനിമുണി

ഭൂതവ്യംഗ്യവിശേഷങ്ങൾക്കും പ്രസ്തുത വദം വിഷയമാണെന്നു വും; തന്നിരിക്കും ഫലിതമെന്നതു ഗ്രന്ഥകമാണെന്നും വരും; അതു ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ട് താല്പര്യവിശിഷ്ടമായ വാച്യം ഹിംസ ജനകംകൂടി ആചരിക്കുന്നവരുടെ ഫലിതമാവു എന്നു പറയണം. ഈ സ്ഥിതിക്കു ഫലിതമെന്ന വദം വകുപ്പാദിശബ്ദപോലെ യോഗ്യമല്ല. വാചകാദിപോലെ യോഗ്യമല്ലെന്നുവരുന്നു. ആകയാൽ യഥാശ്രുതാർത്ഥംകൊണ്ടു ശ്രോതാക്കളെ ചിരിപ്പിക്കുന്നതും അർത്ഥാന്തരംതാല്പര്യമെന്നു കൂട്ടിയതുമാണ് ഫലിതശബ്ദാർത്ഥമെന്നു വയ്ക്കുവാനും.

“കുഴപ്പത്തെടുത്തപ്പോൾ തീർക്കേണ്ടതാൽ
കീഴടങ്ങാമെന്നതിൽ പോകുന്നു.
കൊടുവഴിയിൽ തെളിച്ചു കയ്യാളിയിൽ
ഒരുപിടിക്കുന്നല്ലാൻ ലോകപോരികാം.”

ഇതിലെ താല്പര്യം നല്ല മുഴുവനും കയ്യാളിയായിരുന്നിട്ടും വെച്ചിരിക്കാൻ തീർക്കേണ്ടതാൽ കൂട്ടാകാതെ, വാർദ്ധക്യത്താൽ മരിക്കാനുള്ള കാലമായിരുന്നിട്ടും തന്റെ ശരീരത്തിനുള്ള അവശതയെ ഗണിക്കാതെ, ഒരു ബ്രഹ്മണൻ ഭക്ഷിത വാങ്ങുവാനുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടു കല്യാണത്തിന്നു പോകുന്നു എന്നാണല്ലോ. വകുപ്പുകാര്യം ഒന്നാകിലും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞാൽ അതിൽ ആർക്കും ചിരിക്കാൻ വകയുണ്ടാവില്ല. നേരെമറിച്ചു മനുഷ്യനുള്ള ധനാശയുടെ ഭിന്നിവാദകതയെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കുവാനാണ് വകുപ്പം.

പ്രസ്തുത തുളുലിൽ കൂടുന്നു:—

“ചിത്തം വർദ്ധിച്ചു നിൽക്കേണ്ട വല്ലഭാ
വത്സലിപ്പല്ലകിൽ പറഞ്ഞതുമാറ്റം ഞാൻ”
“അച്ചിപ്പു താസ്യപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവൻ
കൊച്ചിപ്പു പോയങ്ങു ചൊല്ലിപ്പിടിക്കും.”
“കൈകളും വീശിപ്പറച്ചെടുത്തെന്നുതാൻ
അയ്യോ മുക്കെടുപ്പാനല്ല പോകുന്നു”

ഈ വകയൊക്കെയും ഫലിതമാണെന്നു ധരിക്കണം. വത്സലിപ്പല്ലകിൽ പറഞ്ഞതുമാറ്റം ഞാൻ എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താല്പര്യം

നിന്നു് എന്നിൽ അന്തരമായ സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ ശക്തികാതെ നീയെന്റെ അഭീഷ്ടം സംധിപ്പിക്കും. വെറുപ്പത സ്നേഹമുണ്ടെന്നു നടിക്കുക മാത്രമാണെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാൻ നിർദ്ധന്യം എന്നു് ഇത്യാദിയായെന്നു. വിദഗ്ദ്ധവനിതാസഹജമായ നയം പുറത്തു രിച്ച് പ്രകൃതവാക്യം സഹജമൊക്കെ മനോഹരസമ്മനകമാകുന്നു. കൊടുവെയിൽ ഇത്യാദി വാക്യം പ്രേതാതകളെ പൊതിച്ചിരിപ്പിക്കുമെങ്കിൽ “പത്മമിഷ്ടകി” എന്നതു പുഞ്ചിരിയ്ക്കിപ്പിക്കുമെന്നു ഭേദമുള്ള മനോഹരമായ കൊച്ചിക്കു പോയതു തൊപ്പിയിട്ടിടണം എന്നതുകൊണ്ടു വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന താല്പര്യർത്ഥം അപ്പിക്കു വിട്ടുപണി ചെയ്യുന്നതിലും ഭേദം പ്രാണൻ കളയുകയാണു്. അഥവാ പ്രാണത്യാഗസമമായ മൃതമുദ്രാത്ഥസംഹാരമാണു് എന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു് ആ വിധത്തിൽ പറയുന്നവക്കും ആർക്കും ചിരി വരികയില്ല. ചിരിക്കണമെങ്കിൽ നമ്പർ പറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ പറയണം. മനോഹരമായ “കൈകളും വീശി” ഇത്യാദി വാക്യത്തിലും കണ്ടുകൊൾക. അതിരിക്കട്ടെ. ഹാസജനകമായ വാക്യർത്ഥമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ചോദന, അതു താല്പര്യ വിശിഷ്ടമാവണമെന്നു കൂടി അതിനു ശ്ലേശിക്കുന്നു? മലം—(ഉദാഹരണം) അതു പ്രകൃതത്തിൽ ഹാസംതന്നെ ആകയാൽ ഫലിതമെന്നതിന്റെ അർത്ഥം പ്രേതാതകളെ ചിരിപ്പിക്കത്തക്ക വാക്യർത്ഥമെന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ എന്നു ശക്തികേണ്ട.

“ചെമ്മീനപ്പുറ്റി ഗന്ധാരി
മുളകും പുളിയും തഥാ
കൂട്ടിച്ചുണ്ണമേ സമ്മതി
ഭവ്യാമിണകും ഭുജിപ്പിക്കും”
“വാമുഴന്നൊരു മത്സ്യത്തെ
കാലവയു ഭുജിക്കുകിൽ
കേളിയുള്ളതെ അത്ഭുതവും
നാളിലുള്ളതായ് വരും”

മുളകുടിച്ചല്ലോ വലിയൊന്നത്തലവൻ ചത്തു
മുളിക്കുന്നൊരു മുളകയ്യൻ പറഞ്ഞുപോയി

കാഴ്ചയിൽനിന്നും രണ്ടലക്ഷത്തിയെഴുപതു

കാലത്തിലൂടെ വിത്തു വിതച്ചിട്ടുള്ള പ്രാജക്ട് കാഴ്ച.

[illegible]

ചിരിക്കുന്ന കഥകിട്ടാൽ ഇരിക്കുമായതല്ലെങ്കിൽ
തിമിഴുമങ്ങിനെ ഭാവിച്ചിരിക്കുന്ന ഭടന്മാരെ
ചിരിക്കാതെ രസിപ്പിച്ചാണെന്നറിയുകയുള്ളതല്ലെ
ന്നിരിക്കുന്നെങ്കിലൊരുമുറയ്ക്കണമെന്നതേ വേണ്ടൂ.

എന്നിങ്ങനെ തന്റെ സത്യന്തരായ ഭടന്മാരോടൊന്നിച്ച്

കവികാലങ്ങളിലുള്ള കാണികൾക്കു കഥ കേട്ടാൽ
 ഹൃദയമുള്ളതേ നല്ല പലകുറഞ്ഞിരുന്നതെന്ന
 വരിപ്പുള്ളവർക്കും നൽകയ്ക്കുമെന്നവർക്കും നൽക
 കലങ്ങളിലുള്ളവർക്കും നൽകിമാർക്കും ശിശുക്കൾക്കും
 ചിരിച്ചാൻസംഗതിയുള്ള കവികൾ ചൊല്ലിയെങ്കിൽകേ-
 ങ്കിരിപ്പാനഗ്രഹമില്ലെന്നെന്നിങ്ങനെ സൽകഥ കേട്ടാൽ
 ചിരിപ്പാനെന്നൊരു മാർഗ്ഗമെന്നു നോക്കുന്നവരും.

(ഹൃദയമുള്ളവർക്കും)

എന്നിങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരോടൊന്നിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

ഈവകകൾക്കുണ്ടു ഒരുവിശ്വാസവിശ്വാസവേദം. എന്തി-
 നു, ചമ്പുക്കുറന്മാരുടെ കലയ്ക്കുതന്നെ ഗതാനുഗതികന്യായെന്ന
 പലരുടെയും മനോഹരി ഈ വിധത്തിൽ ഭൂമിയിലുള്ളതായിത്താ-
 യി കണ്ടുണ്ടു്. കലയ്ക്കുന്നവരുടെ കാലയോദ്ധ്യായം അ-
 ത്തു് എത്രയും നൂറുവർഷം ഭൂമിയിലുള്ളവരുമായി പരിണമി-
 ത്തിരിക്കുന്നു. ഗതാനുഗതിയെ കണ്ടിട്ടിട്ട് ഇങ്ങനെയൊക്കെയും പ്രാ-
 ര്ത്ഥിക്കുന്ന പതിവുകൂടി അവകളാണു്. ഇതിന്റെ ഒരു അംശമു-
 യിരിക്കും. എന്നാൽ താദൃശമെന്നുഗതിയിൽ വൈദികരുള്ളവർ
 അന്നും മുൻപും ചിലരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവരുടെ അക്കുറ-
 പ്പങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ നമ്മുടെ ഭൂമിയിലുള്ളവരുടെ അഗ്രയിട്ടു വില-
 വച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നും ഇങ്ങനെയുള്ളതെന്നു നമുക്കു ഗ്രഹിക്കു-
 വുന്നതാണു്. നോക്കുക:—

കറവു. കറവു. നോക്കിപ്പറവാൻതന്നെ തുടും
 തുറക്കുതന്നും മിഴിച്ചുണ്ടു മറ്റൊരു വാസിക്കുന്നു.
 മറിയും മായയുണ്ടല്ലോ. മറ്റൊരു വച്ചുകൊണ്ടല്ലോ—
 മറിയുള്ള ജനക്കൂട്ടം പുറമേ പോവുകകാട്ടി
 തറമേലുനിന്നിന്നേറേ നിറമേറും സഭാതന്നിൽ
 ഇറങ്ങി സൽകഥാ ചൊല്ലി തുടങ്ങു. പുരുഷൻതന്റെ
 കറവററുതന്നും കണ്ടുനിറഞ്ഞുള്ളിലമ്പുതന്നെ—
 ഞ്ഞുതന്നുമാടിയോരോന്നും പറഞ്ഞുതന്നെ. മെയ്യും

കുറഞ്ഞവർവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം കുറവ്
 വാങ്ങേണ്ടതില്ലെന്നു തീർന്നു. സങ്കടമില്ല.
 അറിയാത്ത ചെറിയൊരു തെറ്റിയാൽ വെറുത്തോൾ
 അറിഞ്ഞുകൊള്ളാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ കാര്യം വിശദമാക്കണം.

എന്നാൽ അറിഞ്ഞുകൊള്ളാൻ കഴിയാത്ത വാങ്ങേണ്ടതില്ലെന്നു തീർന്നാൽ അറിവില്ലാത്തവർ, വല്ലവരുടെയും വാക്കു കേട്ടിട്ടോ സ്വയംഭരണ വല്ലതും അഭ്യസിക്കുന്നതിനോ പറ്റാറില്ല. അറിവുള്ളവരുടെ അഭ്യസനത്തിനു സാധ്യത. “കലികാലങ്ങളിലുള്ള കാണികൾക്കു കഥ കേട്ടാൽ” ഇത്യാദിയാകുന്നു. എന്നാലും ഈ സ്ഥിതിക്കു നമ്പ്യാരെന്തുചെയ്യും? ഭൂരിപക്ഷം പ്രശ്നങ്ങളുടെ തുടർച്ച അസമീപ്യതാൻ കൈമാറാത്തതിലും പ്രതിപാതിരിപ്പാൻ നിർബന്ധിതനായി. തന്മൂലമാണ് “കടകംകോവാലാടെന്നത്തടക്കം നോക്കേണ്ടത്” ഇത്യാദി പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, “മനസ്സെവിടെയെന്നു ചോദിച്ചാൽ കൈപ്പടവെക്കിടയിരിപ്പെന്നതു്”, കാട്ടാളനെയും കൂട്ടത്തെയും വേർതിരിച്ചു വെച്ചു പല അസംബന്ധങ്ങളെയും പറയിച്ചിരിക്കുന്നതും മറ്റും കേൾക്കുന്നവർക്കു നോക്കേണ്ടത് അസംബന്ധമായതായിട്ടും അജ്ഞാതമായിട്ടും മറ്റും വിട്ടുപോയതായിട്ടും ജീവനും കഴിക്കുന്ന കൂട്ടരുടെ പ്രകൃതിയും വികൃതിയും കല്പിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതും മറ്റും. എന്നാൽ ഇവയെക്കൊണ്ടും വക്ത്രവാചനാലകാലനന്ദർഷാദൈവചിത്രം നോക്കി പ്രായോഗികമായിട്ട് സാഹിത്യദൃഷ്ടിയിലുള്ളവർ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണം. നമ്പ്യാർ ചില ഭിക്ഷിക്ക് അപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നോക്കുക, “പ്രായോഗികം എന്നൊരു പെണ്ണിനെക്കണ്ടിട്ടു്” എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഹിന്ദുക്കൾക്കു് അധികാരം പ്രകൃതിരീതിയിലായിട്ടുണ്ടെന്നിലും അതു ഗന്ധമാണപർവ്വതത്തിലെ ഒരു കീഴ്വക്കു തടച്ചാരുടെ നിലയിലാകയാൽ അത്രയും ഉചിതമായിട്ടാണ് വർത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു്. വിശേഷിച്ചു ഈ വക നാലുപാട്ടിലാണ് നമ്പ്യാരുടെ കവിതയെന്നു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു ചൈതന്യവും പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്.

നാലുപാട്ടിലും നിരക്കാത്ത വസ്തുവി
 വാല്യമുള്ള വാനരങ്ങൾക്കു ചിതംവന്നു.

ഇതിലെ 'വാല്മുഖ്യ' എന്ന വിശേഷണം. നേരമ്പാകിനു പ്രായം ഗിച്ഛയാണെങ്കിലും ഭീമനും മറ്റും വാല്മീലാണു കർത്താർ എന്നും വിശേഷിച്ച് വാല്മീലാണു ഭീമഭികളിലും വകതിരിവുള്ളവർ വാല്മുഖ്യ തന്റെ കൂട്ടരാണെന്നും മറ്റുമുള്ള അർത്ഥവിശേഷങ്ങൾക്കു വ്യാജകരായിട്ടാണു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അതാലും ഈവക വിചാരം ഇതിലുടധികം ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

നമ്പ്രാക്കുള്ള മറ്റൊരു ഗുണം അവസരത്തിന്നു ഉപകരിക്കാറുള്ള ലോകാകർഷക ലോഭ-കൂടാതെ നമുക്കു സമുപ്ലിക്കുകയാണ്. പ്രസ്തുത തുളുലിൽനിന്നുതന്നെ

“ആദരാലങ്കിലും കോരിവിളമ്പിയൻ
സമാദിപ്രഞ്ചനു വരുമിഹനിർണ്ണയം”

“പഞ്ചസാരപ്പൊടിമധരം കെച്ചുത്തീയൻ
ണഞ്ഞികുത്തുളളതുമിയും കുറഞ്ഞുപോം”

“കെച്ചല്ലുന്ന കേൾക്കുമാറ്റംവന്നുറച്ചിട്ടു
വല്ലങ്ങുതെത്തുവാണിച് മരുതങ്ങൊലാ”

“നെല്ലുംപണങ്ങളുമുണ്ടെന്നുപെച്ചിട്ടു
കല്ലിലും മുളളിലും തൂകിത്തുടങ്ങൊലാ”

വീട്ടിലുണ്ടെങ്കിൽ വിരുന്നാചാര്യംകിട്ടും

“പച്ചമാംസംതിന്നുതന്നെ വളന്നുവാൻ
മെച്ചമേറും പച്ചിടശ്ശരിക്കൊതിക്കുമോ?”

തുളുൽ, സാമാന്യമായി കാട്ടാൻ, ശീതകൻ പറയാൻ എന്നു മൂന്നു തരത്തിലാണു്. ഈവകഭേദങ്ങൾക്കു കാരണം വേഷസമ്പ്രദായത്തിലും വൃത്തരീതിയിലുമുള്ള സ്വല്പവൈചക്യവും മാത്രമാകുന്നു. അതിൽ കല്യാണസാധനധികം ശീതകനെന്നുദ്ദേശത്തിലാണു് ഉൾപ്പെടുന്നതു്. കാട്ടാൻവെ വൃത്തങ്ങൾ അധികവും ദൃതഗതിയുള്ളതായിരിക്കും. ശീതകനിലതു പതിഞ്ഞമട്ടിലാണു്. അതിലും കുറച്ചു കൂടി പതിഞ്ഞതിലു പറയണമെന്നും, എന്നാൽ ഒന്നിലെ വൃത്തം ഒന്നാണിത് വരുതെന്നില്ല. ചികിച്ച് അധി

കുറുപ്പും മുൻപറഞ്ഞതനുസരിച്ചുള്ളവകാശിനിഷേധം സംസ്കൃതത്തിലെ മല്ലികാർപ്പണം അതർത്ഥിയിലും മാത്രം പ്രധാനമാക്കിപ്പോലും വായനയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നുവെന്നു വരികു്.

പ്രസ്തുത ഗുരുവരിൽ വൃത്തമണ്ണുരിയെ അനുസരിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ 1. വക്ത്രം, 2. കൃഷ്ണചന്ദ്ര, 3. കകളി, 4. പശ്ചിമ, 5. കേക, 6. അജിതരഗമനം എന്നിവയാണ് പ്രയോജനപ്പെടുന്നവകൾ. യഥാക്രമം അവകളുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

- 1 “അദ്വൈതം കഴിഞ്ഞിട്ടു നസകാരങ്ങൾകൂടാതെ നാലിൽ ശേഷം യകാരത്തെമെഴുത്തു വക്ത്രമെഴുത്തു പിൽ”
- 2 “അഭിധാനിയിലുണ്ടാത്ത നാലിലോ അഞ്ചിലോലക്ഷ്യമുള്ളതെല്ലാം ഗുരുവോ കൃഷ്ണചന്ദ്രമാകുന്നു”
- 3 “മാത്രമഞ്ചകരം മൂന്നിൽ വരുന്നതാക ഗുണങ്ങളെ എഴുതുമെഴുത്തുചിഹ്നിക്കുമെല്ലാം കകളിയെന്നുപേർ”
- 4 “കകളിക്കാദ്യപാദം രണ്ടോമൂന്നോ ഗുണങ്ങളെ അയ്യഞ്ചു ലക്ഷ്യമാക്കിയിൽ ഉള്ളവോ കളകളായിരുകൾ”
- 5 “മൂന്നോരണ്ടോ രണ്ടോമൂന്നോ രണ്ടോരണ്ടോമൂന്നോകൾ ഗുരുവോന്നെങ്കിലുംവേണം മറ്റൊന്നോരോ ഗുണത്തിലും പതിനാലിനാലുഗുണം പാദംരണ്ടിലുമൊന്നുപോൽ നട്ടുക യതിപാദത്തിപ്പോരുത്തുകിടക്കുകയാ.”
- 6 “ലക്ഷ്യവും കരുത്താത്ര ഗുണമാകാതെ ദീർഘവും ചേർന്നവന്നുലക്ഷ്യരഗമനാഭിധനങ്ങളാ.”

ക്രമേണ ഉദാഹരണങ്ങൾ,

- 1 കലഗിരിസമനാ കലയാനത്തലവൻ
- 2 കായാമ്പുലകളുള്ളിലൊന്നും വരുത്തുന്ന
- 3 വാനാർനദീപുരം വാണതളിടുന്ന

- 4 കല്ലാലജാലം കളിക്കുന്നതും
കലമണിനിറമുടയ കലമതുകൾ
- 5 പാതകെ കവിശ്രുതമാരോടൊത്തുചിട്ട
- 6 കംഭികളുടെ കംഭങ്ങളിലൂടെയുളവാക്കിയതും

“എന്നാൽ ഈ വക വൃത്തങ്ങൾതന്നെ ചില വൈലക്ഷണ്യത്തോടുകൂടി പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. “എന്നു മാത്രമല്ല വൃത്തമംബരീയിൽ നിർദ്ദേശിക്കാത്ത ചില വൃത്തങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്”.

‘ഇടിവമിടിയും പടിപടവടവടിയും
അടവിയിലിടുന്നിടുന്ന കിട്ടുകിടന്നടയും’.

തരംഗിണിയിൽ തരിക്കുശങ്ങളും രണ്ടു ലാവുക്കളെ അധികം മേൽതിരിക്കുന്ന വൃത്തവിശേഷമാകുന്നു ഇത്”.

വലയംകെട്ടിപ്പാർന്നവരുടെ വലയംകൊണ്ടുതിരുവഗം

മലയുടെ ഗുഹയിൽ പുകിതു പെൺപുലിയോൺപുലിയോടും

ഇതിലെ മൂന്നടിയിൽ അജഗാഘമനവൃത്തത്തിലേക്ക് ഒരു ഗുരുവധികമായിരിക്കുന്നു.

“ഉഷ്ണമതി നരപതിയുടെ വശകൾകേട്ടു

ബുദ്ധിയിലതി കന്നിവുകൾ കരുതുകയും ഹിമമാൻ”

ഇതിൽ ആദ്യത്തെ അടിയിൽ അജഗാഘമനത്തിലേക്ക് ഒരു ഗണം കിറയും.

“തന്മുഖിൽ ഭൃഗശ്രുതങ്ങളെ പലതരമേളങ്ങളുമവരുടെമാട്ടങ്ങളെ
മൊത്തവകകേളാൽ പൊറുകുതൊത്തവകകളുങ്ങളെ പലവിള-
(അട്ടം”

‘ഉലകുകളെട്ടും പട്ടുതരമിഹി തൈട്ടും പടിപടഹിമിത്തും’

ഈ വകകൾക്കെല്ലാം വൃത്തമംബരീയിൽ കാണാത്ത വിവക്ഷണവൃത്തങ്ങളാണ്. ഈ വക വൃത്തങ്ങൾ തുളുവുകളിലും മറ്റും കിറ ഗാഢാലുള്ളതുകൊണ്ട് അവയ്ക്കു നാമനിർദ്ദേശമോ ലക്ഷണമോ കെട്ടാൻ തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല.

കഥാനായകനായ ഭീമൻ ധീരരാജന്മാനാണെങ്കിലും പ്രസ്തുത തുള്ളലിലെ പ്രധാന രസം ഉത്സാഹനായോടുകൂടിയ വീരമാകുന്നു. വീര്യം, ഹിരണ്യം മുതലായവ അതിന്നു് അംഗങ്ങളാണു്. ആകപ്പോടെ കല്യാണസൗഹൃദികം നമ്പ്യാരുടെ തുള്ളലുകളിൽ അംഗങ്ങളെന്നപോലെ നന്മകളാണു്. പ്രാഥമ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണു് മറ്റൊരു അഭിപ്രായം.

{ Madras
{ 19-8-32

P. KRISHNAN NAIR

University Lecturer in Malayalam.

കല്യാണസൗന്ദര്യം

ശ്രീതങ്കൻ തുളുത.

ഉലകിന്റെ ശുഭകർമ്മലമാശു വരുത്തുവാൻ
അലസാതെ പിറന്നാശു ബാലനായിട്ടിരിക്കുന്ന
പരദൈവം ഗണനാഥൻ, കലവിയോടുകൂടിയ
കല്യാണത്തെക്കുളഞ്ഞാശു പലനേരം തുണയ്ക്കുന്നു.
കുലയേഹം നമസ്കാരം കലയേഹം നമസ്കാരം
കുളവാണിസൗസപതി കെളിവോടേതെക്കായിൽ
വിളയാടിക്കളിക്കേണം കളകളെകളറേണം
കളികൾക്കുളളാരുവില്ല കളഞ്ഞെന്നതുണയ്ക്കുന്നു.
ഹരിഹരശിവനായൻ തിരുവടി അടിയന്റെ
മനതാഴിപ്പരിഭവമകലുവാൻ തുണയ്ക്കുന്നു.

വാനാൻനദീപുരവാണക്കളീടുന്ന
ഭീന്നാനകമ്പിയാം കൃഷ്ണൻതിരുവടി
ഭീന്നകളഞ്ഞെന്നരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം.
മാനന്മയുള്ളിൽവളരെ വളർത്തണം.
കലവകനാട്ടിന്നലങ്കാരഭൂതനാം
തമ്പുരാൻ “ഭവനാരായണ” സ്വാമിയും
കമ്പകളഞ്ഞെന്ന രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം
കമ്പിട്ടെന്നനിന്ന നിൻപദാംഭോജഹരം.
നന്ദികാരണുമാം മന്ദിരവാഴുന്ന
മന്ദാരഭാരവാം “ബാലരവി”യുടെ
നന്ദിവരുത്തുന്ന കണ്ടകരിങ്കാവി.
ലിന്ദുധൂപിയേ! വന്ദേ, ഭഗവതീ
മന്ദേതരം മമ മന്ദതതീത്തുടൻ

വന്നിസ്യതെന്നിലൊന്നു വിലസണം.

“കിള്ളിക്കുറിശ്ശി”യെന്നുള്ള പുരംതന്നി-
ലുള്ള പരദൈവമുള്ളത്തിൽ വന്നുതൻ
കുളുങ്ങുളാകവേ തള്ളിപ്പറന്നീക്കി
വെള്ളത്തിരപോലെ തള്ളിപ്പറക്കുന്ന
വള്ളീസന്ധപതി വള്ളിടിർപ്പടലം
പള്ളിവിസർഗ്ഗമെന്നുള്ള വകകൾക്കെ-
തെള്ളാളമിങ്ങൊരു കുളം വരാതെ
ണ്ടെപ്പാഴ്കൊണ്ടു ഉള്ളിൽസമാതിരവുള്ളതേവിക്കണം
തുളൽക്കുളങ്ങളിൽ പള്ളികൊള്ളേണമെ!
ഭാഷയായട്ടു ചമയുന്ന വാക്കുകൾ
ഭാഷമകന്നു വരുത്തുവാൻ ദർശനം,
ശേഷമുള്ളാളുകൾ കേട്ടു നമെക്കൊണ്ടു
ഭൂഷണം കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്നെടുക്കയാൽ
ഭാഷനായുള്ളൊക്കെക്കിള കനക്കവേ.
ഭൂഷണമെന്നു മനസ്സിലറയ്ക്കുന്നു.
എന്തുതൂങ്ങിയാലൊന്നും ചലംവരാ-
വാറില്ലവാക്കിനിന്നല്ലാം വരുമിനി-
ശ്ശുരമുഖമിളം മുഷിപ്പിൽ തുടങ്ങി
പ്പോരതമേറെപ്പുണ്യതുടങ്ങിയത്
ആദരാലങ്കിലുംകോരിവിളമ്പിയാൽ
സപാലിലുയന്നു വരുമിനി നിണ്ണയം.
പഞ്ചസാരപ്പെട്ടിത്തേറുമെ ലുഗതിയാൽ
നെയ്യകുത്തങ്ങു തുടിയും കുറഞ്ഞുപോം!
ചൊല്ലുന്നകേൾക്കുമിപ്പൊമ്പെന്നുറച്ചിട്ടു
പല്ലാതാക്കട്ടണ്ണുവാൻപൂതുക്കങ്ങൊലാ
നെയ്യും പണങ്ങളുമെന്നുറച്ചിട്ടു
കല്ല്പുംപല്ലിലുംതുകിത്തുക്കങ്ങൊലാ
നെയ്യൊരുവുലീമാന്മാരികൾമാസാരം

ഏല്പാമറിഞ്ഞു നിറഞ്ഞ സഭതന്നി-
 ലല്ലാസമോടേപ്പയോഗിച്ചുകാണകിൽ
 കല്യാണമല്ലോ കവികൾക്കു സന്തതം
 അംഭോജനാളത്തിലുമ്മീയതൻ പൊരു-
 ഉൻപതുപതുരണ്ടിൽ പെരുക്കീട്ടു-
 പഞ്ചാക്ഷരം തരിശുപാലതാപുഷ്പ-
 സഞ്ചയനത്തിൽ മറഞ്ഞുനീക്കുന്ന
 സന്താനവേദപ്പൊരുളുകൾ വെച്ചിട്ടു
 താമസാക്ഷന്റെ മെത്തേടെതാഴ്ത്തു
 താങ്ങിക്കിടക്കുന്നവനെയുമക്കുന്ന
 വൻപന്റെ കൊമ്പന്റെ കൊമ്പൊന്നൊടിച്ചോൻ
 ജ്യേഷ്ഠനെപ്പിടിച്ചു നാട്ടീനപ്പോയോകൻ
 ചാട്ടിന്റെ കൂട്ടിന്റെ കോട്ടം തിമിപ്പുവ-
 നുണ്ണിക്കടുത്തുതോരു പുരുഷനെ—
 നന്മതം തെളിവോടുവന്നു തുണയ്ക്കണം.

കല്യാണശീലനാം കാർമുകിൽവർണ്ണനെ-
 കല്യാണമോവെന്നു വന്നുവെക്കൊണ്ടുത്താൻ
 കല്യാണസംഗന്ധികാഖ്യം കഥാഭാഗ-
 മല്ലാസകാരണം ഭാരതസതതമഃ
 പൊല്ലോമിക്കഥാലേഖം ചുരുക്കിത്താൻ
 ചൊൽവാൻ തുടങ്ങുന്ന ദേശികാനുഗ്രഹാൽ
 കൽഹാരിപുഷ്പം ഹരിച്ചോരു ഭീമന്റെ
 കല്യാണവിക്രമം വർണ്ണിച്ചുപൊല്ലോവാൻ
 തെല്ലാമതിയാകയില്ലത്താനെങ്കിലും
 വല്ലഭം കിഞ്ചിൽ കഥിക്കുന്നതേവത്ര.
 നല്ലവിചാരമാർ പറഞ്ഞുചെയ്തിട്ടു
 നല്ലൊരു കീർത്തിലഭിച്ചു കഥാഭാരതം
 കില്ലുകൊണ്ടു കഥിപ്പാൻ തുടൻവൻ
 നല്ല ഭോഷച്ചാതിനില്ല സംശയം,

എന്തപറഞ്ഞു പരിഹസിക്കുന്നവ-
 കൊന്നു ബോധിക്കണമിന്നു മാലോകരെ
 മൂന്നും ഭഗീരഥൻ പാരം പണിപ്പെട്ട
 മന്ദാകിനീജലം കൊണ്ടുചന്നാഭരം
 മന്നിടം തന്നിൽ പരത്തിമഹാമന്ദൻ
 തന്നുടെ മുമ്പിൽ മരിച്ചു പിതൃക്കളെ
 ഒന്നൊഴിയാതവൻ തപ്പിച്ചുതപ്പിച്ചു
 ധന്യരെ സ്വസ്തത്തിലാക്കിപോലും റൂപൻ
 അജ്ഞലം തന്നിൽ മറയ്ക്കുക ശരംജനം
 മജ്ജനം ചെയ്യുന്നു, തപ്പണം ചെയ്യുന്നു,
 ഗർഭജനം ചെയ്യുന്നപോലെ മഹീതലേ
 ദർശനം നമ്മെ പരിഹസിച്ചുതിലും
 അർജ്ജുനാഗ്രേവൻ തന്റെ പരാക്രമം
 വർജ്ജിച്ചു മറെറാന്നു വർണ്ണിക്കരുല്ല ഞാൻ
 ഏകിലോ പണ്ടു യുധിഷ്ഠിൻ ഭീമനും
 മകമാർ മരുമിയാം പാണ്ഡാവപുത്രിയും
 മാദ്രീസുതന്മാരിരുവരുമുണ്ണം-
 മാദ്രീവനാഞ്ഞേ നടക്കും ഭരാനതരേ;
 ഗന്ധവാഹത്താൽ സമാഹൃതമായസൗ-
 ഗന്ധികം കണ്ടുതൻ കൈതുകാൽ പാർഷ്വതി,
 ഗന്ധവാഹം:തമജൻ തന്നൊടു ചൊല്ലിനാരം:-
 “കണ്ടാലുമാശ്ചര്യപുഷ്പമെൻവല്ലഭാ
 കണ്ടാൽക്കനോഹരം കാഞ്ചനാഭം ശുഭം
 പണ്ടുഞാനീവണ്ണമുള്ളൊരുവനുവെ-
 കണ്ടാറിയുന്നീലകാന്താ! ധരിക്കുകഭോ
 തണ്ടാർമധുരസം തെണ്ടിപ്പറക്കുന്ന
 വണ്ടുകളല്ലാം മുണ്ടുകുതുഫലം
 പൂണ്ടുവനങ്ങളിൽ പണ്ടുള്ള പുഷ്പങ്ങളും
 കൊണ്ടുള്ളനഭവം തെണ്ടുന്നതല്ലെന്നു

കണ്ടുതൻ വൃന്ദവൃന്ദകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു
 മണ്ടിവരുന്നതും കണ്ടീലയോഭവാൻ?
 കണ്ടിവാർകൾക്കിടയിലും ദുഃഖം
 കൊണ്ടല്ലതൊന്നിതു കണ്ടു പറയുന്നു;
 രണ്ടു ഭാവം നിനക്കുണ്ടാകവേണ്ടതോ!
 രണ്ടുനാലെങ്കിലും കൊണ്ടുവന്നീടണം
 ഉണ്ടു കനീശകിൽ വേണ്ടുവോളം മതി;
 കണ്ടുതൻകൂടാതെ മണ്ടിഗമിച്ചിതു.
 കൊണ്ടുവരുന്നിനക്കുണ്ടുപരാക്രമം
 കണ്ടുകൈശികളും കണ്ടു വൃന്ദവൃന്ദ
 കണ്ടുകൂടാതെയും കണ്ടാലതുഗദ
 കൊണ്ടു തകർത്തതിമർത്ത ഗമിച്ചതിൽ
 വേണ്ടും ബലം നിനക്കുണ്ടെന്നു നിശ്ചയം
 പണ്ടേതോ നിൻകരംകൊണ്ടു ഹിംസാബരം
 കണ്ടുപിടിച്ചാതു കണ്ടിപ്പറ്റിത്തരം,
 ഇങ്ങിപ്പു വന്നൊരു കൂമീരനെബാവാ-
 നമണ്ടിച്ചവന്നല്ല രണ്ടായ് പിളർന്നതും,
 കണ്ടുതപമന്യേ ചകനെ വധിച്ചതും
 കണ്ടുകേട്ടുള്ള പുറപ്പെട്ടെന്നിരിക്കേതോ!
 ഉത്തരാരാമവം തന്നിൽനിന്നത്രയും
 ഉത്തരാരാമവം സൗരഭ്യമിങ്ങനെ
 സതപരം വന്നതു സൂക്ഷിച്ചറിക കേൾ
 സതപരനല്ലോ സമീരസുനോ! ഭവാൻ;
 ഇത്തരം പുഷ്പങ്ങളെങ്ങാനുമുണ്ടെന്നു
 ചിത്തരംഗത്തിലുപദിക്കേണ്ട നിശ്ചയം,
 തത്ര പറന്നാതു ഹരിക്ക ഭവാനെങ്കി-
 ലത്ര നിന്നാതു ഗമിച്ചാലുമാരോൽ;
 ഏതായും മോഹം നമുക്കുണ്ടതിന്നു നീ
 പാത്രമെന്നുള്ളതും സന്ദേഹമില്ലതോ!

പെണ്ണിന്റെ ചൊൽക്കേട്ട ചാക്രിപ്പൊട്ട
പൊണ്ണൻ മഹാഭോഷനായോ മഹാജ്ഞൻ
ഖണ്ഡിച്ചുപൊൻ വശതയില്ലായ്മയാൽ
ണ്ഡിക്കുമൊരായിവന്നു വൃഥാഫലം

ഇത്യാദിനമ്മെ ഭക്ഷിക്കും മഹാഭോഷ-
കത്യാഗ്രഹംമൂലമെന്നു ശങ്കിച്ചു നീ
മിത്തേ വിഷാദിച്ചു നില്ക്കേണ്ട വല്ലഭാ!
പത്മുചിപ്പെട്ടിൽ പറഞ്ഞതുമില്ല ഞാൻ
ധർമ്മാടവീധാസിയാകുന്ന രാഘവൻ
തന്മാനനിനീവാക്കു കേട്ടുമോഹിക്കയാൽ
പൊന്നാനിനെച്ചിടിപ്പാനായ് പുറപ്പെട്ടു
തന്മായകൊണ്ടുഴന്നാടി വാഴും വിധൗ
വൈഭവിമെക്കട്ടുകൊണ്ടുപോയിടീനാൻ
വൈഭവികാശ്വജസന്യാസി രാവണൻ;
വാമാക്ഷിവാകും പ്രമാണിക്കു കൗരവൻ
രാമാദികൾക്കുമെല്ലാം പിണഞ്ഞുപോൽ;
എന്നതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞിതു വല്ലഭാ!
എന്നൊരു ബുദ്ധ്യോ വിചാരിച്ചുവെട്ടു
നന്നെങ്കിലിങ്ങനെ പോണമെന്ന ഗ്രഹം”.

പ്രപഞ്ചനിമിത്തന്റെ വചനമിങ്ങനെകേട്ടു
ഗുപതി മാരുതിഭീമൻ, ചിരിച്ചുകൊണ്ടുചെയ്തു;
“ചപലസ്രീകളുപ്പോലെ കഥിക്കുന്നതൊക്കെ ബാലേ!
സഫലം നിന്നുണ്ടു കാര്യം സപരി സംഭവിച്ചീടും,
ശുകവാണീമണേ! നിന്റെ ഹിതമെന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ
സുകരം മാരുതിക്കിന്നു ധരിക്കു നീ മഹാഭോഗ!
ധരണീ സപർഗ്ഗപാതാള പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവൻഞാൻ
തിരിഞ്ഞു കാഞ്ചന പുഷ്പം വിതഞ്ഞു കൊണ്ടുപോരുമ്പോൾ
സുരന്മാർ ദാനവന്മാരും നരന്മാർ പന്നഗന്മാരും
ചരന്മാർ ചാരണന്മാരും പരന്മാർ പാർത്ഥിവന്മാരും

കുടുംഭം കോപമോടെന്നത്തടകും നേരമു, പാഞ്ഞ-
 ഞടകും ഞാൻ ഗദകയ്യിലെടകും സംഗമേ നല്ല
 മിടകും വീര്യശൈര്യങ്ങൾ നടിക്കും കശ്ശലന്മാർക്കി-
 ട്ടിടിക്കും കൈകളുകാലമൊടിക്കും ദൈവമപ്പോൾ
 പൊടിക്കും ഭൂമിയിലുള്ള പൊടിക്കും പാത്രമാകുംഞാൻ;
 ഇടിക്കും മുഷികൾകൊണ്ടു പിടിക്കും മുർട്ടനും ചെറും
 മടിക്കും താഡനംചെയ്യും മടിക്കും വൈരിവൃന്ദത്തെ
 കടിക്കും പാവനമപ്പോൾ കടകും മന്ദിരംതന്നിൽ
 കിടക്കും വിത്തവും വാരികൊടകും വിത്തവുമെല്ലാം
 അടകും സ്ഥാനമാനങ്ങളടക്കമെന്നിയെ വർഷ-
 മടകും ജീമസേനൻ! ഞാൻ നടക്കുമിങ്ങിനെ ചെറു
 മടകും മാന്ത്രികിപ്പു മടവാർ മെഴലികേ ബാലേ!
 വടകും ദിക്കിനെ നോക്കി നടക്കും പർവ്വതാശ്ര
 കടകും നമ്മുടെ മാർഗ്ഗം മടകും വൈരികളെല്ലാം
 കടകും കാലഗ്രഹത്തിൽ കിടക്കും കുംഭിപാകത്തിൽ
 പൊടിക്കുന്നാശ്ര നിങ്കാര്യം ലഭിച്ചു പോരുവൻ ജീമൻ”.

ഇതഥപരഞ്ഞു ഗദയും വഹിച്ചുകൊ-
 ണ്ടുത്ഥാനവും ചെയ്തു ഗന്ധവാഹനമജൻ
 ഉത്തരാശാമുഖം നോക്കിപ്പുറപ്പെട്ടു
 സ്വതപരാഹകാരഗഃഭീരപുരുഷൻ
 അഗ്രഭാഗേ രണ്ടു ചന്തി നിറക്കുവേ
 അഗ്രഹാരം കണ്ടു കെരളകം പൂണ്ടുടൻ
 നിഗ്രഹാണഗ്രഹാധിക്രമപ്രതപമാം
 വിപ്രലോകാഗ്രസരന്മാരെ വന്ദിച്ചു
 വിഗ്രഹശക്തനാം വീരൻ വൃകോദരൻ
 വൃഗ്രതാമിനം നടന്നു തുടങ്ങിനാൻ;
 ഉഗ്രമാം കാനനം തന്നിലകംപുകേ
 ഭർഗ്രഹകൃരധീരാകാപുരുഷൻ
 നക്ഷത്രമാർഗ്ഗത്തിലതരിക്കിളുന്നൊരു

വൃക്ഷങ്ങൾ കണ്ടുതൻ വിസ്മയിച്ചീടിനാൻ
 ലക്ഷകോട്ടർബുദം ധൂളീപരാഭം
 ലക്ഷീകരിക്കയല്ലെണ്ണിത്തുടങ്ങിയാൽ,
 താലം തമാലവും നകതമാലങ്ങളും
 സാലം രസാലവും ഹിന്താലജാലവും
 അർജ്ജുനകേശരം നീലം പലാശവും
 സർജ്ജരംഖർജ്ജരകാശസ്തരങ്ങളും
 പുതവനസവും ചെമ്പികാചെമ്പകം
 മാതൃലുംഗങ്ങളും മാനവ്യനവും
 പുനാഗനാഗപ്രിയാളദ്രുമങ്ങളും
 പുനാബകളുടേ പൂപ്പാതിരികളും
 അശ്വത്ഥജാലം കപിത്ഥദ്രുമങ്ങളും
 ശശപത്മണലുള്ള പേരാൽ സമൃദ്ധവും
 വീട്ടിയും തേക്കും തിലകദ്രുമങ്ങളും
 ചോട്ടിൽ പതിക്കും മുഴുവ്വുക്കങ്ങളും
 അത്തിയുമിത്തിയും പിന്നെപ്പരത്തിയും
 പുതയിലഞ്ഞീകൃതമാലജാലങ്ങളും
 മന്ദാകകന്ദകരണ്ഡാക്ഷണ്ഡങ്ങളും
 കന്ദരാളങ്ങളും കാട്ടുപുഷ്പങ്ങളും
 തിന്ത്രിണീവൃക്ഷങ്ങൾ വംശദ്രുമങ്ങളും
 ലന്തവൃക്ഷങ്ങളും ജാംബൂകംബവും
 ജംബീരവൃക്ഷവും ശിഗ്രദ്രുമങ്ങളും
 തുംബീലതകളും താനൂലികൂട്ടവും
 തുഞ്ചാനകളുടേ മല്ലികാവല്ലിയും
 മുഞ്ഞവല്ലികളും മാലതീജാലവും
 ഇപ്രകാരം പൂപ്പവല്ലിതൃണങ്ങളാൽ
 തൽപ്രദേശം മഹാപ്രഭാതം വനാന്തരം
 ക്ഷിപ്രം പ്രവേശിച്ചു ഭീമസേനൻമുദാ
 തൽപ്രദേശം കണ്ടു സമ്മുഷ്ടമാനസൻ

നൊതുരുള്ള തന്മൂലകാശങ്ങളെക്കൊണ്ടിനെ
 കത്തിയൊഴുകുന്ന പുഞ്ചോലവാരിയിൽ
 തന്മൂലകളെക്കൊണ്ടുതന്നെ കൂടെയും
 പാതാളകന്ത്രം തന്നെ കൊണ്ടുതന്നെ
 ചേരുന്നിടമൊക്കെയും ഉപയോഗിക്കുന്ന
 പാതാളിപാളിയുംകാളിയുംകൂടിയും
 പുത്തളിപുത്താളങ്ങളുംകൂടിയും
 പ്രേതാശരബ്രഹ്മയക്ഷഗണങ്ങളും
 ഏതാനമല്ലാത്ത ലക്ഷവുംകൊണ്ടും
 വാതവേഗങ്ങളുംമാനംകലകളും
 മാതംഗയുഗവുംസിംഹഗണങ്ങളും
 വള്ളിപ്പുലികൾവരിയൻപുലികളും
 പുളിപ്പുലികൾകരിമ്പുലിശ്രാട്ടവും
 വള്ളിക്കുടിലകത്തുള്ളിൽകടന്നു
 തുള്ളിക്കളിക്കുന്ന പുളിമാൻപേടയും
 കൊള്ളിക്കൊള്ളുവാണുപ്രയോഗിച്ചു
 കൊല്ലുന്ന കാട്ടാളജാതിയെക്കൊണ്ടുകൊണ്ട്
 ഉള്ളിൽതെയ്യംപൂണ്ടുതണ്ടുംതൂണുളള
 തായത്തിലേത്തിപ്പിടിച്ചുകടക്കുന്നു
 വായിലാക്കിക്കൊണ്ടുപാഞ്ഞുപോകുകയും
 വായുപുലികളുംചെന്നുവലകളിൽ
 ചാടിക്കിടന്നുഴന്നിടുന്നതേത്തു
 പാടേമുടിപ്പാകുന്നതായെടുത്തുടൻ
 കൊടിവന്നിടുന്നവേദൻകണകൊണ്ടു
 പാടുന്നതായെടുത്തുടൻപ്രകാരവും
 പേടിപ്പിച്ചുളളതായെടുത്തുടൻ
 ജോടേകലമ്പുവാനായ്വന്നുതന്നിടും
 എട്ടടിമാനിക്കെട്ടെടുത്തുകൊണ്ടി-
 ലിട്ടുകളിപ്പിച്ചുകാട്ടാളരാജൻ

പട്ടറവിക്രമംകൊണ്ടുപുകഴുന്ന
 കാട്ടാളരാജനഃ കൃത്യമൊക്കെയ
 വേട്ടയ്ക്കുകോപ്പുകൾകൂട്ടിപ്പറപ്പെട്ട
 കാട്ടിൽപരന്നതുംകണ്ടുവുകോദരൻ
 ചെമ്പിച്ചതാടിയുംമീശയുംകേശവും
 വമ്പിച്ചകൈകളിൽവില്പംശരങ്ങളും
 ചെമ്പരത്തിപ്പുകണക്കെന്നെന്തെല്ല -
 മമ്പിളിപോലെയുള്ളതുള്ളപല്ലുകൾ
 അങ്ങനപർവതംപോലേശരീരവും
 ഗുണാഫലംകൊണ്ടുകോത്തുള്ളമാലകൾ
 കണ്ടുനമാരുടെകുമാരന്മാരുടെ
 ബാല്യങ്ങളിൽപ്പെട്ടമുത്തുകൾ
 അങ്ങസാകാതിത്തുള്ളച്ചുകോൽത്തിനെ
 സജ്ജാതമായുള്ളമാലാകലാപവും
 മണതരദികളുംമായൂരപിഞ്ചരവും
 മഞ്ചാടിമാലയുംമാറിപ്പലതരം
 ഉച്ചത്തിലുള്ളതാകുന്നുനാദങ്ങളും
 മെച്ചത്തിലുള്ളതാവിയുഭാവങ്ങളും
 കച്ചകെട്ടിപ്പിലത്തൊങ്ങലുംവാലുമി-
 ട്തരുന്തപോഷമാംവേഷംഭയങ്കരം
 കണ്ഠതരംനല്ലനായാട്ടനായ്ക്ക
 കണ്ഠഘോഷനാഘോഷശ്രംഖല
 കൊണ്ടുമുക്കിപ്പിടിച്ചുപിൻഭാഗത്തു
 മഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടുനടക്കുന്നിതുചിലർ
 ബലപാകരയ്ക്കുന്നവമ്പനംനല്ലക-
 രമ്പൻവെളമ്പനംമുണ്ടനംനീളനം
 ചാത്തനംകുഞ്ഞനംപാണ്ടൻവാണ്ടനം
 ചാടികൂത്തുകടിക്കുന്നവെള്ളവും
 കക്കുത്തുപിടിച്ചീടുന്നകള്ളനും

ഉഷ്ണമംഗുഷ്ണരണാമുറിവാലനം
 കൈത്തെട്ടിപ്പുടൻബബുക്കേഴുന്നോരു
 ശബ്ദമകാടകത്തൊക്കെപ്പുരന്നതേ
 വാട്ടംവെടിഞ്ഞുനായാട്ടിന്നടുക്കുന്ന
 കാട്ടാളർതമ്മിൽവളിച്ചുപറകയും
 കാട്ടിക്കൊല്ലാക്കിയത്തൊട്ടുകൊടിവാ
 കൂട്ടവില്ലമ്പുകറന്നോക്കക്കാപന്നിയെ
 ഹാഹാഹാ; ഞാനെയ്യുപന്നിയെന്നും ചിലർ
 പുപുപു! നീയല്ല ഞാനെയ്യുതാണെന്നും
 ഹാഹാഹാ! ഹാഹാഹാ എന്നുതർത്തങ്ങളിൽ
 ഭീമമാടയാതകലശലെന്നവേണ്ട
 ഭീമൻവലിയഗദയുമെടുത്തുതൻ
 ഭീമപരാക്രമികാനനാനേതുമോ
 പന്നിത്തടിയനെൻകണ്ഠവിൽവന്നെങ്കി-
 ലെന്നെക്കമെൻറമിട്ടുകൊണ്ടാമെടോ!
 ഒന്നിമച്ചാരൻപതുപന്നിത്തടിയനെ
 കൊന്നീടുവാൻമടിയില്ലാത്തമുക്കെടോ!
 വേട്ടയ്ക്കുനല്ലമിട്ടുകൊള്ളുന്നമുക്കെ
 ജ്യേഷ്ഠനെൻറവക്കാണമിക്കാലമുളപമായ്
 കേട്ടീലയോനിക്കുള്ളിനെനെൻറചങ്ങാതി
 കെട്ടിയപെണ്ണിനെച്ചെന്നവൻതൊട്ടുപോൽ
 കൂട്ടത്തിലുള്ളവർകൂടിനിരൂപിച്ചു
 ജ്യേഷ്ഠനെത്തല്ലിപ്പുറത്തിറക്കീടിനാർ;
 ചാട്ടംപിഴച്ചുകുക്കിനെപ്പോലവൻ
 കൂട്ടംപിരിഞ്ഞതങ്ങുപോയെന്നറിഞ്ഞീല
 എന്തെങ്കിലുംകാട്ടുജന്തുക്കളെക്കൊന്നു
 തന്നെയ്യുതിന്മാൻകൊടുക്കുന്നനമുക്കെ
 കന്താമുറിഞ്ഞുപോയെന്നുകാരണ-
 മെന്തിനിവേണ്ടപന്നിത്തടീലിന്നങ്ങരേ

മാനിനെക്കൊല്ലുവാൻ പോലുമൊരായുധം
 താനിന് കണ്ടീലുള്ള മല്ലേതു മേ
 മാനിപ്പുനീങ്ങുവെട്ടയ്ക്കു പോകുന്നതും
 താനിങ്ങനെ കണ്ടിരിക്കുമായിതു
 കൈകളും വീശിപ്പറപ്പെടുണുതു ഞാൻ
 ഞയ്യോ! ചമക്കെട്ടുപാനല്ല പോകുന്നു
 മെയ്യോടു നേരിട്ടു കണവൻ പുലി-
 കയ്യോങ്ങിയാലങ്ങൊരു മോവെക്കരേ?
 നോക്കുകാവെക്കരേ! നീയുമെന്തിങ്ങനെ
 തോക്കുകാതെ പുറപ്പെട്ടു ഓയാട്ടിൻ
 തോക്കും പണയത്തിലാക്കിയാനൊവ-
 നോക്കുമ്പോളീ വകക്കാഴ്ചില്ലായുധം;
 കള്ളംകുറപ്പും കൊതിച്ചവൻ തൻ കയ്യി-
 ലുള്ള തെല്ലാം വകയാക്കിപ്പുതുക്കുമ്പോ
 മേള പേരഞ്ഞു തന്നെ ഏറ്റാഴ്ന്നു കട-
 കൊള്ളുന്നു പോലെത്തന്നെ ചയ്യായിണക്കര
 തള്ളയ്ക്കു മങ്ങിവൻ പാളയ്ക്കു മങ്ങിവാൻ
 പള്ളയ്ക്കു കണ്ടെത്തു പോലുഴിപ്പാതെയായ
 കായ്ക്കുനിൽന്നു വെള്ള കേട്ടിപ്പുറത്തെ
 ചാകാതെ കണ്ടുപോകുന്നു തങ്ങളും
 ആകാതെ നാളിപ്പിറന്നു നാം കാൾ കട
 പോകാതെ തല്ലുമേ കഷ്ടമെന്തെക്കരേ?
 മറെറായവേടൻ പേരഞ്ഞാനതു തന്റെ
 കുറുമല്ലേതു മേകെട്ടുകൊണ്ടിടുക
 കൊറ്റിനില്ലാത്തവൻകൊല്ലാമാഹിക്കുമോ?
 വറ്റിനില്ലാത്തവൻ പാൽ കുടിപ്പിടുമോ?
 വീട്ടിലുണ്ടെങ്കിൽ വിരുന്നും ചോറും കിട്ട-
 മുട്ടിലും കിട്ടാ ദരിദ്രനെന്നോക്കുന്നു;
 കാട്ടിൽ കിടന്നുപോകുന്ന നമ്മളും

വീട്ടിലിരുന്നതടക്കമെന്നതെന്തെന്നും
 നെല്ലും പണങ്ങളും നല്ല ഗൃഹങ്ങളും
 തെല്ലും കുറവിലുനാടുവാണീടിനാൽ
 കല്ലുമാരങ്ങളും പുല്ലും പൂക്കളും -
 മല്ലാതെയില്ലെടോ കാടുവാണീടിനാൽ
 കൊല്ലംഗുരങ്ങളെ വായിൽപിറന്നതാ -
 മെല്ലാവതംവളയന്നതു വിന്യസം
 ചൊല്ലുന്നതപ്പൊഴുകേരക്കാരതദൃത്യമെ
 തല്ലുന്നകാരിയക്കാരനെപ്പേടിച്ച്
 കല്ലുപേരിതലക്കുറേയും പിടിച്ചെടു
 ചെല്ലുന്നനേരത്തു കാട്ടാളമന്നവൻ
 നല്ലൊരുവാക്കു പറകയില്ലെന്നല്ല
 വല്ലാത്തവല്ലായ്മയുണ്ടാക്കുമപ്പൊഴു
 കൊള്ളിവാക്കല്ലാതെ ചൊൽകയുമില്ലവൻ
 കൊള്ളാമിതിൽപരമുണ്ടൊരു സകടം
 ഉള്ളിയും മഞ്ഞളും പൂശിവുമഞ്ഞളും
 വള്ളിക്കടിലകത്തുള്ളിൽ കിടക്കുന്ന
 കാട്ടാളനാരി കല്ലിക്കുന്ന കല്ലന
 കേട്ടെന്നിയേ ചോരകിട്ടാനമുക്കുകോ
 ചേട്ടകൾക്കൊട്ടും വെടിപ്പില്ലവരുടെ
 കൂട്ടത്തിലൊന്നില്ല നന്നെന്നു ചൊല്ലുവാൻ
 കാട്ടാളനാരിയെക്കണ്ടാൽകളിക്കണം
 കേട്ടാൽ കലമ്പുമേ വേടക്കു തമ്പുരാൻ
 വേട്ടാളുടെ ശീലമായവക്കുംവതം
 വേട്ടാളരെപ്പോലെ തൻനിറമാക്കുവാൻ
 കാട്ടാളരെപ്പോലെ മററാരുമില്ലെന്നു
 കേട്ടാളുകൾക്കൊക്കെ ബോധംവരും ഓരും
 അച്ചുകുടംസൂപ്പുവൃത്തിചെയ്യുന്നവൻ
 കൊച്ചിക്കുപോയങ്ങു തൊപ്പിയിട്ടീടണം

ഉച്ചയ്ക്കുമന്തിയ്ക്കും തുമാരുംകുഞ്ഞി
 വെച്ചുകിട്ടി പൊറുത്തുകൊള്ളാമിനി
 പച്ചമാംസം തിന്നതന്നെവളന്നവൻ
 മെച്ചമേറും പുളിശ്ശേരി കൊതിക്കുമോ
 പച്ചകിച്ചാറും പരിപ്പും പണിപ്പെട്ട
 വെച്ചുവെച്ചൊരു ചക്കപ്പുറമേറും
 പഞ്ചസാരപ്പെട്ടാടി പാലും തുളങ്ങരും
 പഞ്ചാമൃതം നല്ല ശർക്കരപ്പായസം
 ഇഞ്ചിനാരങ്ങക്കുറികളുമെന്തിവ
 കിഞ്ചിൽ കൊതിക്കുമോ മാംസം ഭുജിപ്പവൻ
 മാസത്തിലെത്തി പ്രഥമൻ കടിക്കുന്ന
 ഭ്രൂസുരന്മാരെക്കുതിക്കുമൊരുവക
 മാംസത്തിലാഗ്രഹമുള്ള പരിഷയം
 മാസത്തിലന്നമില്ലെങ്കിലും കിംഫലം!
 പണിയിറപ്പിക്കരുലുമായിട്ടുത -
 ഒറ്റൊന്നിലുമാംസത്തിലെന്നുബോധിക്കണം
 ഏന്തിങ്ങനെ പരായ്നംപറഞ്ഞാങ്ങ
 നിന്നീടിനാലങ്ങ ചെണ്ടകൊട്ടം സഖേ!
 ഒന്നിച്ചുനായാട്ടിനായിപ്പുറപ്പെട്ട
 ചെറു ആകാട്ടിൽ കരണിക്കണകൊണ്ടു
 പന്നിത്തടിയരെക്കൊന്നു കറവുക -
 ഉളന്നും കുറയാതെ കൊണ്ടുപന്നകളെ! മൂ
 നന്നായിരൊ'ച്ചുഭുജിച്ചുകൊണ്ടീ;വാൻ
 വന്നാലുംപക്ഷിക്കെന്നല്ലിങ്ങക്കേ
 ഏന്തിങ്ങനെ വാക്കു മോഷ്ടിച്ചു കാണേ
 ചെന്നുനിറഞ്ഞിതു കാട്ടാളവൃന്ദവും
 ഇത്തരം വേദനം നായാട്ടവൃന്ദം -
 മെത്തിനിറഞ്ഞൊരു മോഷം വന്നുതരേ.
 കഷ്ടികളുടെ കഷ്ടതകളിലൊന്നുകളുവതുവകണം

ജംഭിതമഥവന ചരണ വധീയൻപൊട്ടജീമസമക്ഷം
മാരികളൊട്ടു സദശമെടുത്തുകയ്തുതിമയ്തുതുടങ്ങി
മാരുതിയുടെ സുതനതുകണ്ടു രസിച്ചുതുടങ്ങി
ആനകൾമറിചാനുകളൊരുവകപന്നികളെന്നിവയെല്ലാം
കാനനാഴിയികരടികലംബഹൃദയമധിഷ്ഠനമാരുടെപടലം
മാനസഭയമധികമിരുന്നു നടന്നുതുടങ്ങി
മാനമൊടേസീഹം കടുവാകലപുലി കലബലമഖിലം
വലയിൽ ചിലചാടി വലഞ്ഞഥ പലവകപുലി-

പന്നികളും

തലയിൽ ചിലർ തച്ചതറച്ചു വിറച്ചു തിരിച്ചുതുടങ്ങി
കലഹിച്ചുമന്ദധൃതിയടുത്തുകുടിച്ചു പൊളിച്ചുതുടങ്ങി
കലമാനകൾപിടികളേവേർപെട്ടോടിയൊളിച്ചുതുടങ്ങി
പോത്തുകൾ വന്നൊരുവകവനളവികൃത്തൊരുകൊ-

മ്പ് നമീഭത

കോയ്തുടനെവധുതി നടന്നുപാത്തുടയപ്പെട്ടൊരുവൻ
വീത്തുവിയത്തൊടിച്ചെന്നൊരു കണ്ടുകിണറ്റിൽചാടി
പെത്തുമരിക്കാതെമരിച്ചു തനിച്ചുപെരുത്തൊരുമോഷൻ
വടുവായൊന്നായർപതുക്കെപ്പടയിലൊളിച്ചോടിച്ചെന്നഥ
കടുവായിൻ വാലിൽപുക്കുകുണ്ടൊരു കന്നക്കാരൻ
കടുതാകിനകോപം പൂണ്ടഥ മീശങ്ങൊരവിച്ചുടനേ
വിട്ടുഭോഷൻപാഞ്ഞു തരിച്ചിതുതന്നുടെവനംനോക്കി
വരിയൻപുലിവലയിൽ പെട്ടഥവലയുന്നതു കണ്ടുകനെ
പരിചൊട്ടു നിജപെൺപുലി ചെന്നുകുടിച്ചു പൊളി-

ച്ചിതുവലയും

വലയുംകെട്ടി പ്പാർക്കുന്നവനുടെ തലയുംകൊണ്ടതിവേഗം
മലയുടെഗുഹതന്നിൽ പുകിതു പെൺപുലി വൻപു-

ലിയോടും

ഇടിമവമിടയുംപടി ചടചടവെടിയും
അടവിയിലിടതിങ്ങിന കിടുകിടനടയും

പട്ടന്തരവഴികളാണുടനടവുകളിടവെന്ന് അ -

തടവുകൾ വഴിയും

തന്മയങ്ങളിൽ മൃഗശൃംഗങ്ങളുടെ പലതരമോട്ടങ്ങളുവരുടെ -

പാട്ടങ്ങളെ മൊത്തവക

കേട്ടാൽ പൊറുക്കരുതെന്ന് വകകൂട്ടങ്ങളുടെ പലവിളയാട്ടം

ഉലകകളെട്ടും പട്ടന്തരമിഹത്തെട്ടും പടി പടഹമിരട്ടും

ഇത്തരമതിഭീഷണമാകിനാലോഷം

സതപതമതുകണ്ടു സിദ്ധതിതോഷാൽ

ഉത്തമതിയാകിന മാതൃതപുത്രൻ

ഉത്തമഗീരികേറിനടന്നു പവിത്രൻ

കായാപമലങ്ങളിലായാസം വളർന്ന

കായം കാർമുകിൽ വർണ്ണം! മായാമാനഷകൃഷ്ണ!

പായസമനീശം പാൽപ്പായസപ്രിയം ഗാപാ!

ജായാപുത്രമിത്രങ്ങളായ സാഗരം നോക്കി -

പ്പായാതെ മനക്കാര്യം പോയാലും മുദാഗംഗം -

തോയനകളിച്ചാലും മായകൾ കറച്ചാലും!

കായാദികളിൽ സ്നേഹിച്ചായാസം വരുത്താതെ

അതായജനയനന്റെ കായത്തെ സ്മരിച്ചാലും

ആമെങ്കിൽ മുകൾന്റെ നാമങ്ങൾ ജപിച്ചാലും

നാമെന്നുള്ളൊരു ഭാവം മാമകം യോഗ്യമല്ലേ

കാമിനീമണിമാരെക്കാമിച്ചു വലയാതെ

സ്വാമിതൻ പാദാംഭോജം സാമോദം ഭജിച്ചാലും

ഭീമന്റെ കഥാശേഷം ഇതിമൻ കേട്ടുകൊണ്ടാലും

ധീമാന്മാർക്കു മൂലം ക്ഷേമം സംഭവിച്ചീടും

കല്പം മരങ്ങളും തല്പിത്തകന്തു കൊ -

ണ്ടല്ലാസമോടങ്ങു ചെല്ലുന്ന നേരത്തു

വല്ലീഗൃഹങ്ങളിൽ സല്ലീലയാടുന്ന

നല്ലോരു ഗന്ധർവ്വമല്ലാക്കിമാരുടെ

സല്ലാപസാരസ്യം ലോലങ്ങളാൽ

കല്ലോലവിദ്രമം വെല്ലുന്ന കൺമുന-
 തെല്ലിന്റെ ഭംഗിയും ചില്ലിവില്ലാട്ടവും
 മല്ലായുധൻ തലയുല്ലൽ നൽകുന്ന
 ധർമ്മില്ലവും പന്ത്രണ്ടു വെല്ലും മുഖാബ്ജവും
 മല്ലികാമൊട്ടിനെത്തല്ലിയോടിക്കുന്ന
 പല്ലിന്റെ ശോഭയും നല്ലോരധരവും
 ജംഭാരിതന്നുടെ കംഭിപ്രവരന്റെ
 കംഭത്തടത്തിന്റെ ധംഭംകറയ്ക്കുന്ന
 സുംഭോഗനൽക ചകംഭങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 സംഭാവനം ചെയ്തു ഗംഭീരനായുള്ള
 ജംഭാരിപുത്രന്റെ മുഖിൽ പിറന്നവൻ
 വൻപൻ വൃകോദരൻ കമ്പിട്ടനോക്കിനാൻ
 പന്തണിക്കൊരുമാൻ പന്തിനരക്കവേ
 പന്തടിക്കുന്നതും ചിന്തുപാടുന്നതും
 അന്തികെ കണ്ടൊരുക്കന്തികമാരകൻ
 സന്തുഷ്ടനായ് ന.ന്നു തെല്ലനേരം മദാ
 പന്നഗസ്മൃികളുമപ്സരസ്മൃികളും
 പിന്നെ സ്മരസ്മൃീസമൂഹവും കത്ര ചിൽ
 വിദ്യാധരീകളുമനത്രകത്ര ചിൽ
 സിദ്ധനാരീകളും ചാരണസ്മൃികളും
 വീണപ്രയോഗങ്ങൾ വേണനാടങ്ങളും
 ചേണാൻ ഗീതനാടങ്ങളുംകത്ര ചിൽ
 ചെമ്പടത്തോടിവരാടികളിത്തര-
 മൻപോടനേകം പ്രയോഗങ്ങളിങ്ങനെ
 പാട്ടും കളികളും പർവ്വതാനേമുദാ
 കേട്ടു വില്ലോകനം ചെയ്തു ഗമിക്കുന്ന
 ഭീമസേനൻ ഗന്ധമാദനാധിത്യകാ
 ഭൂമിതന്നിൽ തദാ നോക്കുംശോഭനമേ
 ശ്യാമളം നല്ല കളിമഹാവനം

കോമളശ്രീപൂർണ്ണമാതൃകളിടീനാൻ
രാമദാസൻ മഹാവിൻകപീശ്വരൻ
ശ്രീമഹാദേവന്റെ ബീജനജാതനാം
ശ്രീഹനമാൻമുദാവാണുള്ളീടുന്ന
ശ്രീമഹാ പണ്ഡിതശ്രീമഹാ മനോഹരം
പദ്യങ്ങളിടലുകൾക്കിടയ്ക്കിടെ
മെച്ചത്തിൽ നന്നായ് പഴുതപഴങ്ങളും
ഉച്ചത്തിലങ്ങിനെ കണ്ടാൽ പവിഴവും
പച്ചതെക്കല്ലെമ്മാനിച്ചുകോത്തുള്ള
മാലകൾകൊണ്ടു വിതാനിച്ചു ദിക്കൊന്നു
മാലാകരോക്കെയും ശങ്കിതമൊരുള്ള
രീലാവിലാസേന നിൽക്കുന്നു വാഴകൾ
നാലുഭാഗങ്ങളിൽ തിങ്ങിവിങ്ങിത്തടാ
ബാലാനിലൻ വന്നു തട്ടുന്നനേരത്തു
കോലാഹലം ഞ്ഞൊട്ടുംഭലങ്ങളും
ഞ്ഞോലകനും ചെയ്തവിസ്മയിച്ചീടിനാൻ
കാലാത്തജാനജന വീരൻ വൃകോദരൻ
താഴത്തുഭാഗത്തു വീണുകിടക്കുന്ന
വാഴപ്പഴംകൊണ്ടു മൃദിമഹീതലം
പാഴ്വരപട്ടവിരിച്ചുകണക്കിനെ
വാഴയ്ക്കു ചുറ്റും പ്രകാശമുണ്ടെപ്പൊഴും
വാവലും കരയ്ക്കയും പച്ചക്കുളികളും
പ്രാവം പത്തും പറന്നുനടക്കുന്ന
പക്കികൾവന്നിപ്പഴുതപഴങ്ങളെ
ഭക്ഷിക്കുമൊരില്ല പേടികൊണ്ടാതമേ
രക്ഷിച്ചുപോരുന്നതാരിവനമെന്നു
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിത്തുടങ്ങിവൃകോദരൻ
അതുകണ്ടു ഹനമാനമതുലം പ്രീതിക്കൈക്കൊണ്ടു
മതിമാൻമാരുതീതന്റെമത കൊണ്ടുനിരൂപിച്ചു.

മതിമുഖിമണിതൻറമതിമോദംവളർത്തുവാൻ
 അതിവീരനിവൻഭീമനതിവേഗംഗമിക്കുന്നു
 മനുജനാനിവനെൻറയനുജൻമാരുതപുത്രൻ
 മനുജമാകെക്കാരുകാലൻമനുജാതൻക്ഷിതിതന്നിൽ
 മരുതനിന്നുപിറന്നൊരുകരുത്തുള്ളസംഘജൻറ
 കരത്തിൻറബലമിന്നുതരത്തിലങ്ങറിമേണം
 അടുത്തൊത്തുഗമിക്കാതെതടുത്തുനീർത്തുവാൻകിഞ്ചിൽ
 പടുതപത്തെശമിപ്പിച്ചാൽകൊടുക്കാംമാറ്റുവുംപിന്നെ
 മനംകൊണ്ടിങ്ങനെചിന്തച്ചുനങ്ങാതെങ്ങൊരുമുത്ത
 കരങ്ങിൻറവട്വായിച്ചമണുതുകകളുംകാലും
 കഴങ്ങുവാലുമക്കാലുംമെലിഞ്ഞകൈകളെക്കൊണ്ടു
 ചൊരിഞ്ഞുരോമമെപ്പേരുംകൊഴിഞ്ഞുമേനിയുംചുക്കി-
 ചുളിച്ചുകണ്ണിനകാഴ്ചകറഞ്ഞുപീളയുംവന്നു
 നീറഞ്ഞുതാൻവഴിയീൽച്ചെന്നുറച്ചുനേത്രവുംചിമ്മി
 ശയിച്ചുമുന്നലോക്കങ്ങൾജയിച്ചുള്ളമഹാവീരൻ.

ഇമ്പിക്കരംകൊണ്ടുമുമ്പിൽപലപല
 വമ്പിച്ചവന്മരക്കൊമ്പുംപിടിച്ചൊടി
 ചുൻപോടുകുന്നവമ്പൻകൊലയാന-
 കൊമ്പൻറകുത്തുള്ളകൊമ്പുരണ്ടുംപിടി-
 ചമ്പതുചുരുകളിമ്പംകലന്നൊത്തു
 മൂൻപിൽകളിപ്പിച്ചവൻപൻവൃകേഭരൻ
 കാടംതകത്തുകൊണ്ടോടംഗുഗങ്ങളെ -
 ചുടിക്കടിച്ചിഴച്ചോടിയടക്കുന്ന
 കണ്ഠീരവങ്ങൈകണ്ഠുകണകൊണ്ടു
 കണ്ഠേതരംകോത്തുമണ്ടിച്ചുമങ്ങിനെ
 കെല്ലോടനല്ലകളീവനംതന്നി-
 ലുംപ്പുകുവേഗംനടന്നുതങ്ങിനാൻ
 ഉലതനാകുന്നഭീമസേനൻതൻറ
 പലതിതന്നിൽമുക്കിക്കിടക്കുന്ന

വൃദ്ധനായോരുബലീകൃതനെക്കണ്ടു
 ശ്രദ്ധനായിപ്പറഞ്ഞീടിനാനഞ്ചസാ
 നോക്കെടാണമുകടമാർഗ്ഗേകിടക്കുന്ന
 മക്കടാ! നീയങ്ങുമാറിക്കിടാ ശരാ
 ദർഘദമ്പ്താനതുവന്നുശയിപ്പാൻനി-
 നക്കെടാതോന്നുവാനെന്നെടാസംഗതി?
 നാട്ടിൽപ്രഭുക്കളെക്കണ്ടാലറിയാത്ത
 കാട്ടിൽക്കിടക്കുന്നമൃഗീകരങ്ങളുനീ?
 ഒട്ടേവകതിരിവില്ലാത്തവല്ലാത്ത
 കൂട്ടത്തിൽവന്നുപിറന്നുവളർന്നീ
 ചാട്ടത്തിൽനിന്നുപിഴച്ചുപോയോനീന്റെ
 കൂട്ടത്തിൽമററാത്തമില്ലാത്തതെന്നെടോ?
 പെട്ടെന്നുഴന്നൊരുകൊള്ളിലാപത്തു
 പെട്ടീടുകമനുധരിക്കുന്നീവാനര
 ഇത്തരംഭീമന്റെദൂർഭാഷണംകേട്ടു
 വൃദ്ധൻ പിഴിച്ചുപറഞ്ഞുപതുക്കവേ
 ഏറ്റംകുറഞ്ഞുപറയുന്നതെന്തുനീ
 ഏറ്റംമാറാനെന്തെന്നുതെളുത്തല്ലാ
 മറെറാരുമാർഗ്ഗമായ് പൊക്കയ്ക്കൊളളണേ. ഭവാൻ
 കുറമെല്ലികരേഴുപുനെക്കാണെടോ!
 കണ്ണുന്തിരിയാശരീരംവെറയ്ക്കുന്നു
 ഭണ്ഡംപലതുണ്ടുപൊയ്യല്ലകണ്ടുകാരം?
 കയ്യിനംകാലിനംശകുതിരില്ലാതെയായ്
 മെയ്യേതളങ്ങുപൊയ്യല്ലമനഷ!
 അയ്യോപരമാത്മമേതുഗ്രഹിതാതെ
 നീയെന്തുശാര്യംതുടങ്ങുന്നുപൂയഷ!
 പാരംവലഞ്ഞുകിടക്കുന്നവർകളോ-
 ടാരുമീവണ്ണംകലമ്പുമാർക്കല്ലോ
 നേവഴിവിട്ടുരണ്ടുചുവടങ്ങോട്ടു

മാറിയാകെവന്നുവെച്ചുമുന്നിനക്കെടോ
 മാരുതിവൃദ്ധൻറവാക്കുകേകേട്ടുടൻ
 മാരുതിഭീമൻകയർത്തുചൊല്ലിടിനാൻ
 ആരുന്നറിഞ്ഞുപറഞ്ഞുനിവാനരാ
 ചാരംമുഴുകുന്നുധിക്കാരസാഹസം
 പുരുവംശത്തിൽപിറന്നവളെന്നായ
 പുരുഷശ്വേത ഏൻവുകോദമെന്നെന്നായ
 വീരനെക്കേട്ടറിവല്ലെന്നിനക്കെടോ
 ധീനാമദ്ദേഹമിദ്ദേഹമോക്കുനീ
 നേരായമാർഗ്ഗംവെടിഞ്ഞുനടക്കയി-
 ല്ലാരോട്ടമിജ്ജനംതോല്പുയമില്ലെടോ
 മാറിനില്ലെന്നുപറയുന്നതുമുഖൻറ
 മാറിൽപതകംഗദാഗ്രമെന്നോക്കുണം
 ഏറെപ്പറയാതെഴുന്നേറ്റുദൂരത്തു
 മാറിക്കിടക്കുനീമക്കുപ്രാകൃത
 സജ്ജനാചാരംപിടിച്ചപടാതുളളാരു
 ളർജ്ജനംനമെല്ലെപ്പൊന്നൊരുവെട്ടു
 ലജ്ജകൃതവെട്ടിമുക്കുടിടിനാ-
 ലർജ്ജുനജ്ജഘ്നൻസഹിക്കയില്ലേയുമേ
 ധർമ്മപ്രകാരംഗ്രഹിക്കാത്തനിന്നോടു
 ധർമ്മപറവാൻനമുക്കെന്തുസംഗതി?
 ധർമ്മപുത്രാനജൻധർമ്മംവെടിക്കുഞ്ഞാരു
 കർമ്മങ്ങൾചെയ്തുകൊല്ലുന്നുവോധിക്കണം
 ഏന്നുള്ളവാക്കുകേകേട്ടുപിരിച്ചുകൊ-
 ളെന്നൊരുമംചെയ്തഹനമാനമിങ്ങനെ
 നെന്നെടോ!ഭീമാ!നയജ്ഞൻഭവാനെന്ന
 ചൊന്നവാക്കെല്ലാംകണക്കിന്നുശ്രുതമോ?
 ധർമ്മജൻമുൻപായധാർമികന്മാർനിങ്ങൾ
 ധർമ്മല്ലാത്തൊന്നുംചെയ്യുകയില്ലയോ

പാഞ്ചാലിയെന്നൊരുപെണ്ണിനെക്കണ്ടിട്ടു
 പഞ്ചബാണാത്തിപിടിപെട്ടയോനീങ്ങി—
 ഉണ്ണുപേരുംചെന്നുകൈക്കൂപ്പിടിച്ചുകൊ—
 ളത്തൊരുവേളികഴിച്ചെന്നുകേട്ടുഞാൻ
 അഞ്ചുകിലഞ്ചുംകണക്കെന്നവരുംകൊരു
 പാഞ്ചലുവുമില്ലതെല്ലുപോലുംനീങ്ങി—
 ഉണ്ണുജനതെയുംകുൾമുനത്തല്ലിനാൽ
 വഞ്ചിപ്പതിന്നവരുംപോരുംവുകോദര!
 നാലഞ്ചുഭർതാവൊരുതരിക്കുതാനതു
 നാലുജാതിക്കുംവിധിച്ചുതല്ലോക്കണം
 നാലുപേർകേട്ടാൽനിരക്കാത്തവസ്തുവീ-
 വാലുള്ളവാനരന്മാർക്കുംപിതാവരും
 ചേട്ടത്തിയാമൊട്ടനുജത്തിയാമൊട്ടു
 ചേട്ടകൾതന്റെകളത്രമെന്തിങ്ങനെ
 കാട്ടുന്നതൊഴികൾകേട്ടാൽചരിയാക-
 മൊട്ടംഗുണമല്ലകന്റീകമാരക!
 നേരായമാർഗ്ഗംവെടിഞ്ഞുനടക്കാത്ത
 വീരൻവുകോദരൻതാനെന്നുനമ്മുടെ
 നേരേയണഞ്ഞുപറവാൻമടിയല്ല
 നാരായണ!ശിവ!മറെറുതുചൊൽവതു?
 തോററീട്ടമാറില്ലത്തെയുംമുന്നിങ്ങനെ
 കാരറ'നകൻനീപറഞ്ഞതുംവിസ്മയം
 ഞററുപേർനീങ്ങുകനാട്ടംനഗരവും
 ക്രററുകാരെയുമടക്കിപ്പവച്ചിലയോ
 കാരറുംമഴ്ത്തരുമേററുകൊണ്ടുപൊഴും
 കാട്ടിൽകിടക്കുന്ന കൂട്ടമല്ലെനീങ്ങരും?
 കാട്ടിൽകിടക്കുന്നമർമ്മാഗ്നികൾക്കിടയിൽ
 വീട്ടിൽകിടപ്പാൻവിധിയല്ലെനീങ്ങരും?
 നാട്ടിൽനിന്നാശ്വസ്യയോധനമെന്നും—

ഓട്ടിക്കളഞ്ഞതിൽപിന്നെ ഓരോ കൈയും
 നാട്ടിൽ കടപ്പാൻ കഴിയുന്നതു മില്ല
 കാട്ടിൽ സുഖമെങ്കിലായതും കോളി
 കല്ലിലും പുല്ലിലും കാലേത്തറയ്ക്കുന്ന
 മുളകളിലും വള്ളികൾക്കുള്ളിലും കണ്ടിലും
 തള്ളിയ ലമ്പനടക്കണ നിങ്ങളുടെ
 ഭട്ടകൾക്കേതും കറവിലുനണെടോ
 കള്ളത്തരം മൂയുകൊണ്ടു ഓർത്താൻ
 തള്ളിപ്പറത്താക്കി നിങ്ങളെ തൽക്ഷണം
 ഉള്ളിൽ തയംപുണ്ടു മെഴുന്ന നിങ്ങളെ
 ഇതുള്ളിപ്പതിനൊരു പണ്ണും പുറപ്പെട്ടു
 കണ്ടവസ്തുക്കളിൽ കാക്കയുണ്ടായ വരം
 കൊണ്ടുവരുകൊണ്ടുവാണു കല്പിക്കയും
 ശബ്ദമുട്ടിട്ടു മെന്നാത്തു തയപ്പെട്ടു
 മണ്ടിത്തുടങ്ങും മടങ്ങാതെ നിങ്ങളും
 കണ്ടുനേരം തന്നെ നിൻറ പരാക്രമം
 മണ്ടായ് നമുക്കെന്നറിക വുകോരേ!
 ഓർഭാഷണം കട്ടുകാപിമുഖീമനം
 സതോവമെല്ലാം മതിമതിവാനര.
 കാഞ്ഞിരക്കായ്ക്കും തിന്നമരങ്ങളിൽ
 പാണതുന്നടകും മരഞ്ചാടിമുറമനെ
 ഭഞ്ജനം ചെല്ലാൻ മടിക്കുന്നു ഞാൻ മുറു
 മഞ്ജനാപുത്രൻറ ജാതിയെന്നോക്കുവാൻ
 ഭീമസേനൻറ പരാക്രമമാണുമി
 ധൂമകേതുക്കൾക്കു ചുറ്റും ഹിമീല
 രക്ഷസ്സുകൾക്കു വരണം ഹിമീലം
 വക്ഷസ്സുതല്ലിപ്പിളൻ വുകോരൻ
 രൂക്ഷതപുണ്ടു വകന മരക്കനെ
 കാൽക്ഷണം കലന്തൻ കാട്ടിക്കൊടുത്തതും

കൊമ്പൻകൊലയാന തുവിക്കരംകൊണ്ടു
 വമ്പിച്ചുസ ലം പിളർക്കണക്കിനെ.
 ജംഭിച്ചുവന്ന ജാസന്ധമന്നന്റെ
 ജംഭിച്ചുവിഗ്രഹം രണ്ടായ് പിളർന്നതും
 കൃമീനായ നിശാചരവീരന്റെ
 മർദ്ദങ്ങൾതോറും ഗദകൊണ്ടടിച്ചതും
 നിർമ്മലനംചെയ്തു താപസന്മാരുടെ
 ധർമ്മസംരക്ഷണം ചെയ്തു വൃകോദരൻ
 ഇത്ഥംപരാക്രമപ്രൗഢനാമെന്നൊടു
 സിദ്ധമല്ലാതൊരു വൃദ്ധപ്തവാഗമൻ
 നിർമ്മരിയാദം ഓഷിച്ചുപറക്കയാ
 ഓർമുഖാ! പോട്ടാ! ബലമുഖ! ഓർമുതേ
 അഞ്ചനാപുത്രനരുൾചെയ്തിതന്നരം
 ഭജനംചെയ്വാൻ മടിക്കേണ്ട നീ സഖേ!
 രാക്ഷസന്മാരെക്കൊലചെയ്തനിനുടെ
 രൂക്ഷസന്നാഹങ്ങളെന്നെങ്ങോപായമോ
 ഓറ്റാസനൻ പണ്ടു ഓട്ടോടനോക്കതമാം
 ഓറ്റാസനംകൊണ്ടുമണ്ടിവന്നങ്ങിനെ
 അഞ്ചുപേർനിങ്ങളും കണ്ടുനിൽക്കെത്തന്നെ
 പാഞ്ചാലിയെച്ചെന്നടിച്ചുതലമുടി
 ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു വലിച്ചിഴിച്ചുക്കൊന്ന
 മുറും മഹാജനം നോക്കിനിൽക്കും വിധേയ
 മുററത്തുകൊണ്ടന്നു താഡിച്ചു താഡിച്ചു
 തെററന്നുടുത്തപുടവവലിച്ചിഴി-
 ചുറ്റമില്ലാതുജപരായവും ചെയ്തു
 കണ്ണമിഴിച്ചുണ്ടു കണ്ടുനിന്നീടുന്ന
 പൊണ്ണത്തടിയനാം നിന്റെ പരാക്രമം
 കാശിക്കുപോയോ? കഥിക്കു വൃകോദരോ?
 കാശിനുപോലും വിലപിടിയാത്ത നീ

തന്നുടെ മുന്നിലീട്ടെന്നും പുതപ്പൻ
തന്നുടെ പെണ്ണിന്റെ വസ്ത്രം തൊട്ടെന്നുര-
കൊന്നുനടക്കാതെ നിൽക്കയോ വേണ്ടതു?
ചെന്നങ്ങവനെ പ്രഹരിക്കയോ തുണും.

മിടുകും ശര്യവുമെല്ലാമൊട്ടക്കും നാസ്തിയാം നീന്റെ
കുറ്റപ്പംകാട്ടികലങ്ങാനുംകിടക്കുംവാനരത്തൊട്ട
കടക്കണ്ണുംമുവതരിക്കാണ്ടുടക്കുംവിശ്രമീപല്ലം
കടിക്കുംവല്ലികൾതല്ലിയെടിക്കുംപർവതംതല്ലി
തൊട്ടാടിക്കുംപാലപങ്ങരംകിട്ടിക്കിടക്കുംവല്ലിയുംചൊല്ലി
തൊട്ടാടിക്കുന്നെന്തെന്തീമാ?

നടപ്പാൻശക്തിയല്ലാത്തതുകിടപ്പായിനമുക്കിപ്പൊരം
ചടപ്പാംവാലിത്തങ്ങാട്ടേക്കുടപ്പാൻസാധുമില്ലേതും
പൊട്ടക്കുന്നവൻ ചാടിക്കുന്നവനെന്നാലും
മരിക്കുന്നതിനീമാ!മുക്കുന്നില്ലത്താൻമാറ്റം”
പറഞ്ഞുജീമനംനീയിപ്പറഞ്ഞവക്കുകെല്ലാം
കുറഞ്ഞവയെകുറത്തുജാർപറഞ്ഞവകുറിയ്ക്കാം
മുതുകുന്നവർപവവട്ടമയിക്കുപടരുംചെയ്യാലും
വധിപ്പാനുംചിതപോരാവധിപ്പുംചിതംപോരാ
കരുതാൻമറ്റൊരുതരംവന്നുകരുതുകിൽകരുതരുതൊ -
ണ്ടകിട്ടുകകുപിടിച്ചുകാട്ടിലേക്കുക്കിശമിക്കുംതാൻ
അതുമെല്ലാമിരിക്കട്ടെപലമില്ലാമരിക്കാരായ്ക്കി-

ടക്കുന്നമരം ചാടിക്കിഴവനെ

മരുത്തിന്റെമകൻവന്നമരിപ്പിച്ചെന്നതുകേട്ടാൽ
ചിരിക്കുംസങ്കടമെന്നധർമ്മമെടുത്തതാണെ!
കടന്നുപോകയോപിന്നെക്കുറ്റമാറ്റത്തുകൊണ്ട്
തുരുവാമരുതാപുത്രൻകരുതുംകുപിശ്ശുഹാൻ
ജനിപ്പോരുകലംതന്നിൽജനിപ്പോരുകരുത്തോ -
ന്താൽനിന്നിലുംചിറ്റാലിനിക്കുപാപമുണ്ടാകും
അതുകേട്ടുഹന്തമാനമുരചെയ്തുകുനീവേരുകെ

“മതിയ്ക്ക് ശങ്കയുണ്ടെങ്കിലും ചെറുപ്പക്കുട്ടിയെ നീക്കി;
 വഴിതന്നിൽ കിടന്നു വാലടത്തു മാറി വെച്ചു
 വഴിപോലകടന്നാശുഗ മിടിക്കുമ്പോൾ നീ;
 കരംകൊണ്ടു വാനരത്തെത്തൊടുകനിന്ദിതമെങ്കിൽ
 കരംതന്നിലിരിക്കുന്ന ഗദകൊണ്ടു മടിച്ചാൽ
 തെറ്റാകും വാലടത്താശുപാടുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു നീക്കി
 നടക്കുന്നീ മിടുക്ക! വേർപെടുകൊടുക്കുമെല്ലാം
 പറഞ്ഞു പാണ്ഡവനപ്പോരംകൊണ്ടു തന്നെ നിരൂപിച്ചു
 “മറിച്ചു നീക്കമെന്നേരും മറിച്ചു പോകയില്ലല്ലോ?”
 “മറിയുന്നതെന്തോ നിൻറ ഗദയോ നമുക്കു വാലോ?
 അറിയത്തീട്ടു പോലീച്ചെന്നരിശമുണ്ടാകവേണ്ടോ?
 കടുത്ത പർവതം തല്ലിപ്പൊക്കിപ്പോയെന്നു മാത്രമേ
 കടുത്ത മൽഗദാഭംഗം തടുത്തു വെരികളില്ല
 കൊഴിഞ്ഞു കോരുക മാട്ടുപോഴിഞ്ഞു ഭൂമിയിൽ വീണു
 ഇഴഞ്ഞു മേവിന നിൻറ കീഴിഞ്ഞു വാലിൻ ഭംഗം
 ഭവിക്കുമെന്നതുകൊണ്ടു മടിക്കുന്ന മഹാഭാരതം!
 ചെവി കേൾക്കുവാനായിട്ടു നീക്കം ചെയ്ത പിലവസ്തു
 സ്തുവികളേവോളെ നീക്കമുള്ളിൽ ജപലിക്കും കോപമാംവാനി
 ഓമിക്കുന്നിന്നു കടമേ ഹംസം ഹിക്ഷാമോ നിനക്കിപ്പോരം
 ഇതഥം പറഞ്ഞതിന്നു ഭംഗം പാണ്ഡവൻ
 നകത്തു രാജാതിഭാസൻറ പെരുമാറ്റം
 ഉത്തംഗമാകും ഗദകൊണ്ടു പോക്കുവാ
 നത്യന്തവേഗേന ചെന്നു തടയീടിനാൻ;
 ദീർഘം പെരുത്തൊരു പെരുമാറ്റം ഗദകൊണ്ടു
 പോക്കുവാനായി പ്രയത്നം തുടങ്ങിനാൻ;
 തെറ്റുകയെന്നതുകൊണ്ടു പിടിച്ചു സൻ
 തെറ്റുമെന്നതു ഹംസം മുഴങ്ങി ഗദ -
 കൊണ്ടു തൻ തിരിച്ചു പെരുക്കി പലവിധം
 കൊണ്ടു മിടുക്കത്തരിമ്പിലുവാലിൻ

നീണ്ടുതടിച്ചൊരുപുറംഗാഗത്തു
 രണ്ടുരോമംപോലുമെങ്ങുമിളകീല;
 വേണ്ടുപ്രയോഗങ്ങളെല്ലാംപ്രയോഗിച്ചു
 വേണ്ടുവോളംനാണവുകെട്ടുമാറിനാൻ
 “ഇക്കരങ്ങളുൾപ്പെടെപ്പൊക്കംകൊണ്ടു
 പൊക്കുവാൻമേലാനമുക്കെന്നുവന്നല്ലോ
 ഭിക്ഷകളെല്ലാംജയിച്ചുള്ളഭീമന്റെ
 വിക്രമമിപ്പോൾഫലിക്കാത്തതെന്തെന്തോ?
 തെറ്റൊന്നൊത്തതെന്തൊന്നൊത്തോ?
 മുറുപുലിക്കാത്തതെന്തുവാൻമൽബലം?
 കാറ്റിൻമകനൊരുമക്കത്തൊന്നൊടു
 തോറ്റുപോയെന്നതുകേൾക്കുന്നതെന്തു
 തുറന്നുവെക്കുമ്പോൾഫലിച്ചിട്ടു
 കൂറുകാർപിന്നപ്പർപ്പിടുകേട്ടുവരും
 മുറുമിന്നിക്കിന്നിങ്ങിവിച്ചിരിപ്പതി-
 നൊട്ടംകൊതിയില്ലവല്ലതെന്നാകിലും
 മുഷ്ടികൾകൊണ്ടുമുതുകൾക്കുൾകൾക്കുൾ
 നഷ്ടിവരുത്തുകരുത്തുള്ളപാണ്ഡവൻ
 പെട്ടെന്നുജീവൻകളയാനമടിയില്ല
 കഷ്ടമിബ്ബ്ഭീമനിളപ്പെട്ടിരിക്കുമോ!”
 ഇത്തരംചിന്തിച്ചുകൊപിച്ചുവെട്ടൻ
 സന്തപരംപാഞ്ഞുണ്ടുതുവുകോളമൻ;
 നോക്കുകാമക്കടാ!മായാപ്രയോഗങ്ങൾ
 ഉൾക്കടാടോപംതുടങ്ങുന്നനിന്നുടെ
 മുഷ്ടികളെല്ലാംശമിക്കേണ്ടമിക്കാതെ
 മുഷ്ടികൾ!പ്രേമയുദ്ധംതുടങ്ങിടിനാൽ;
 ഇക്കണ്ടനമ്മെത്തടുത്തുനിർത്താമെന്നു
 ധിക്കാരമല്ലയോവാക്കാബലീമുഖം!
 വക്കാനമേലുന്നനരംധൃതിപ്പെട്ടു

വെക്കുമെങ്കിൽ നൂപറുമാറായനിൻ
 ഗ്രന്ഥപ്രയോഗങ്ങൾ നമ്മോടുപറുമാ?
 മൃഗപക്ഷികളെ നീ വെച്ചു കവാനാ!
 കൂടിയായോഗം തുടങ്ങിയിടയനിൻ
 ഗ്രന്ഥപ്രയോഗം ഫലിക്കാതെയായ് വരും
 കണ്ടുപറച്ചുതന്നു കേട്ടുപറിച്ചതും
 കൊണ്ടുഫലിപ്പിച്ചെന്നു ചിന്തിച്ചു നീ
 തണ്ടുതപ്പിക്കൊണ്ടു നേർത്തുവന്നാലിങ്ങു
 കണ്ടുകൊള്ളാമിന്നു വെവുപോക്കുവേ
 പകണ്ടാത്തൊരു പ്രയോഗങ്ങളെ
 കണ്ടറിയില്ലെന്നു തോന്നിപ്പറന്നു ഞാൻ
 കണ്ടാലറിവാൻ സമർത്ഥനല്ലെങ്കിൽ നീ
 കൊണ്ടാലറിയാതെ നില്പു സംശയം
 വേണ്ടാസന്നം നീ തുടങ്ങുക കാരണം
 വേണ്ടിവന്നു ചിലർ ഭാഷണങ്ങളും;
 മന്ത്രസേവാബലം കൊണ്ടാ നിന്നെക്കൊൻ
 മാർഗ്ഗം തടുക്കുവാൻ ശക്തിയുണ്ടായതും?
 മന്ത്രവും മന്ത്രവും മന്ത്രജ്ഞവല്ലയോ
 മാതൃപുത്രനോടേതും ഫലം വരാ;
 ക്രമൻ മരിച്ചെന്നാൽ ഗോപുരം കെട്ടിയോ?
 വാനരന്മാരെ ഇതുകാട്ടുന്നതുമോ?
 വാനര! നില്ലെന്നു കേണ നേരത്തു
 വാലുമുതർപ്പിക്കുക കേരളം
 ഇത്തരം ഭീമൻ റദ്ദ് ഭാഷണം കേട്ടു
 വൃദ്ധൻ ചിരിച്ചു പറഞ്ഞു പതുക്കെ വേ
 മക്കടന്നെന്നു നീ ധിക്കരിക്കേണ്ടതോ
 മക്കടന്മാരിലും മുഷിക്കുമൊരുണ്ടു
 പണ്ടു മക്കടന്മാനല്ലയോ പാകതി
 കണ്ടെന്നുണ്ടായ നകരത്തെ നോക്കു

വാലുകൊണ്ടാശുവരിഞ്ഞുകെട്ടിക്കൊണ്ടു
 നാലുസമുദ്രങ്ങൾ ചാടിക്കടന്നതും
 മറ്റൊരുദേഹം മഹാവാരിശാശിയെ
 സത്പരം ചാടിക്കടന്നുചെന്നുണ്ടുസാ,
 ശങ്കുടാതെനിശാ ചരവീരന്റെ
 ലങ്കയിൽ പുക്കുയെങ്കുമമാരായ -
 കിങ്കരമാരെപ്പുലരെവധിച്ചതും
 തൻകൈകളാൽ നന്മല്ലിത്തകർത്തതും
 ഹങ്കാരമാടുന്നതാണിന്നടുത്തൊരു
 ലങ്കേശപുത്രന്റെ കണ്ഠമുറിച്ചതും
 പങ്കേതഹാക്ഷിയാവൈവരദേഹിതന്നുകട
 സംശ്ലേശമെല്ലാം പറഞ്ഞുകളഞ്ഞതും
 യുദ്ധത്തിനെ തത്ത്വനകതയെക്കേന്ദ്രന്റെ
 തേർത്തട്ടിലാമർ ചാടിയോടിക്കൊണ്ടു
 ചണ്ഡമരയെക്കൊല്ലാ പാണിസ്ഥലംകൊണ്ടു
 ഗണ്ഡസ്ഥലങ്ങളിൽ താഡനം ചെയ്തതും
 മാനമുള്ളാളു കരുന്നമുകുടജാതിയിൽ
 ഞാനർജുനപുത്രൻ പാണ്ഡവോ!
 മക്കടൻമക്കടനെന്നു നീയിങ്ങനെ
 ധിക്കരിക്കാതെ ഗമിക്കുന്നല്ല സഖേ
 എന്നതുകേട്ടു പറഞ്ഞുവുകോരേ -
 നന്നുടെ സപാമിത്രനാഥനാഗ്രജൻ
 ശ്രീരാമദാസൻ പവനാത്മജനത്രേ
 ശ്രീഹനുമാൻ മഹാവിദ്യ പരാക്രമൻ
 അദ്വൈതമെങ്ങു വാനെങ്ങു മാഹന്ത
 ദർശനമുദ്ധപദ്മവംഗമതിമതി
 പക്ഷിപ്രസംഗഗന്ധനെന്നോതിട്ടു
 മക്ഷികളുടേ മരിക്കേണക്കിനെ
 ശ്രീരാമദാസന്റെ വംശജനിക്കയാൻ

പാരമ്പര്യനിഷേധം ഭാവമില്ലെന്ന
 ഉത്തമമതിനരപതിതന്നുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടു
 ബുദ്ധിയിലതികന്നിവകലൻ കയ്യകമിയന്നഹന്തമാൻ
 വർത്തിതരയവളഹിമാ പലസന്നിഭതുംഗശരീരൻ
 ഞെട്ടുകിയകൊടികരമെന്നകണക്കെതടികുച്ചായവാലും
 തുടങ്ങുന്നതങ്ങമെമ്പാടു ചെന്നുകിടാരംപോലെ
 കടിലാഗ്രതി ശരീകലപോലവിളങ്ങിന ഞെകദംബം
 ചട്ടലസംഹൃതസുതകളരികലങ്ങുന്ന ഭയങ്കരമുഖവും
 പരിപലതൊട്ടു പടപൊരുതീടിന പൃഥ്വീതരകരണയായുഗം
 കരതലസമുദാനികരനികായവുമുൽക്കടകുണ്ഡലകുണ്ഡം
 ഗരിവരന മോകിനമാർവിടമുത്തരമുദരമുദാരം
 തുടരുന്നകടിയമുതലുകളുമടയ്ക്കിപ്പരിശരണീരം
 ലയാപുരംഗാപുരമതിലുതകുത്തൊരുജാലായുഗളം
 കിങ്കരകലമിടിക്കൊടിയാക്കിനപട്ടതരമടിമലർവടിയും
 ശയരശിഖരവനഭയങ്കരമാകിനവിപുലശരീരം
 ശശധരനിഭയവളമതിങ്ങെന്നവിരംവാടുകാട്ടിഹന്തമാൻ
 തുടങ്ങുകുടലിർപ്പന്നിനാലുമുൽക്കടകിലുലരവവും
 മേക്കുകലമകടമഹാമണിതന്നതെടിയുടെവടിയും
 കക്കുന്നതരകരചരണാദികൾ ഭീഷണവേഷവിശേഷം
 മുഷ്കരമതുൾക്കുന്നജഗത്തുലുപതരമെത്രാവിചിത്രം
 അംബരതലമൊക്കെനിറഞ്ഞുകുറുത്തുവിളങ്ങിനതുപം
 തെങ്ങുധിയുടെലംഘനസമയസമുദ്ധൃതമെന്നതുപോലെ
 വെൺമയിലൊരു വിന്ധ്യമഹാപലശിഖമേടൻകണക്കെ
 കണ്മിഴ്കളിലൊട്ടു കണ്ടുവിരണ്ടുവുകോദരവീരൻ
 ഏതൊരുമറിമായമിതിങ്ങെന്നസംഗതിവന്നതിദാനീം
 ഏന്തിനിത്താനിഹചെയ്യേണ്ടതുമിദ മെന്തൊരുവിസ്മയമേ-
 ചിത്തമിലുനീങ്ങെന്നതിങ്ങിനതീവൃതരഭയമോടെ [വം
 കണികമാരൻ വിരവൊട്ടുപരവശഭാവമിതന്ന തദാ
 ലക്ഷണമതു കേട്ടധരിച്ചു തെളിവൊട്ടു കണ്ടദശാരാം

തൽക്ഷണമുഖവായിയുടേ ചതസിമൽഗുരുഹനമാർത്തനെ
 ലക്ഷ്യണപൂർവ്വജനയെ ഭക്തശിരോമണിമാരുതവീരൻ
 രാജസകലവരവർമ്മാശ്വരാനിഹമർണ്ണമഭീമൻ
 ജയ ജയ! ജയ! ജനകസുതാപതിദൂതമഹാഗുണരാശേ
 ജയജയജയജാനകിമാനസ
 സരസിജസവിതമഹാത്മൻ
 ജയജയജലരാശിവിലംബിതജയജയജഗതിബന്ധോ
 ജയജയഹനമാനിതിസ്തുതിയൊടേ വീണവണങ്ങി ഓരേത
 വാനരകലവീരവരമർമ്മകധീരവാരിധിഗർഭീര
 വരഗുണഗണസാം! നശിപരകലകാല
 നിസ്സ്പൃതമരണവിഭോല നിരപമകലശീല
 താഡിതശൈവനെ തരുനികൃതസദന
 പാടലസുമവനെ പരഹരപുരേണ
 നിന്തിരുവടിയുടെ പരയുഗള -
 ചെന്തളിരതിശരണമീഹരരണം
 ചിന്തയിലിമതിനവളിയാടുക
 ചിതമൊടുതവചരണംശരണം
 ഇതഥ വണങ്ങിസ്തുതിക്കുന്നഭീമൻ
 ഹസ്തങ്ങൾക്കുണ്ടാപിടിച്ചു കപീശപരൻ
 നകരഞ്ചര സ്രുജഭേദനാടകകട്ടി-
 വിസ്താരമായുള്ള തന്നുടെ മാറത്തു
 ചേർത്തുപുണർന്നുകൊണ്ടുപാമെസ്തകം
 ചേർത്തുചേർത്താശുതലോടിക്കരകൊണ്ടു്
 മൂർദ്ധാവുതൊട്ടങ്ങനഗ്രഹിച്ചീടിനാൻ
 മാർത്താണ്ഡശിഷ്യനാം മർദ്ദാധീശപരൻ;
 ഭീമസേനാമഹാവീര ധരിക നീ
 രാമദ്രുസപാമിതനെയും ധ്യാനിച്ചു
 താമസംകൂടാതെ പോയാലുടൻനിന്റെ
 കാമസംപ്രാപ്തിക്കു ബദ്ധയില്ലേയുതെ;

രാമായണം കഥാ കേട്ടുകൊൾകഭവാൻ
 ആമോദമോദേ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞിടാം
 ആമോദമാണിതുകേട്ടുകൊണ്ടിടുക
 കേൾമോദയും രാമനാഥലീലാമൃതം
 മാർഗ്ഗാഭയാലംഭമേദശരമൻതന്നുടെ
 പുത്രനായ് വന്നുപിറന്നു നാരായണൻ
 ഉത്തരകോസലത്തിങ്കലയോദ്ധ്യയെ-
 ന്നത്തെമന്ത്രീരാജധാനിയിൽമേവുന്ന
 കൈരസലുതന്നുടെ പുത്രൻ രഘുത്തമൻ
 കൈകേയിതന്നുടെ പുത്രൻകരതരം
 തത്രപിന്ന സുമിത്രാതമജൻ ലക്ഷ്മണൻ
 ശത്രുഘ്നനും നാൽവർക്കുതന്ന ജാതരായ്
 അത്രാത്തരേ വിരവൊടു വിശ്വാമിത്ര
 സ്വരുംമുക്കുന്നേ ദുഷ്ടരെക്കൊല്ലവാൻ
 വില്ലംശരവുമെടുത്തുപറപ്പെട്ടു
 തെല്ലുംമുക്കിയതെത്താനമനുജനും
 കാടകുപുകൊത്തനേരത്തു വന്നൊരു
 താടകയെക്കൊലചെയ്തു രഘുത്തമൻ
 സിദ്ധാശ്വമേപുകുന്നിൽക്കുംവിധേയ തത്ര
 ബലാവലേപം മഖം മുക്കിയിട്ടവാൻ
 വന്നസുബാഹുപ്രമുഖവൃന്ദങ്ങളെ
 കൊന്നുതൻയാഗവുക്കുക്കിട്ടുകാലവൻ
 ചെന്നങ്ങഹലുയ്യുമോക്കും കൊടുത്തുതൻ
 പിന്നങ്ങനകന്റെ മന്ദിരംപ്രാപിച്ചു
 ത്രൈലോക്യകുപജ്ജിവില്ലങ്ങതന്നുടെ
 കയ്യിലെടുത്തു കലമുറ്റിച്ചുതൻ
 സീതാവിവാഹവും ചെയ്തുമൊതന്റെ
 സോമനമാരും വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു
 മാർഗ്ഗത്തെവന്നുകടുത്തുതടുത്തൊരു

ഭാർഗ്ഗവരാമനെ ക്ഷിപ്രംജയിച്ചുടൻ
 സാകേതമന്ദിരം പുകടേൻസീതയാ
 സാകവസിച്ച് സുഖിച്ചു രംഭുത്തമൻ;
 ഭവുനായുള്ള ഭരണപുത്രൻ
 യൗവനരാജാഭിഷേകവും ഭാവിച്ചു
 ദൈവബലനമുടക്കിനാൾ കൈകേയി
 കൈവലുശീലൻപുറപ്പെട്ടുകാനനേ
 പ്രാപിച്ചുസൗമിത്രിസീതാസമേതനായ്
 ഭൂപാലനന്ദനൻഭൂപൻമഹാരഥൻ
 ധരിച്ചുവെങ്കിലുംപിന്നെപ്പിരിച്ചുചെയ്തിടാഭാരം
 തിരിച്ചുവരുംഗംഗാതരിച്ചു ചിത്രകൂടത്തിൽ
 വസിച്ച്കാന്തികൾകൊണ്ടല്ലസിച്ചുവരുമപ്പോൾ
 ഗ്രാഹിച്ചുഭവലോകത്തെറ്റമിച്ചുതാതെന്നിതരം
 വചിച്ചുതല്പദാംഭോജപതിശ്ചോരുഭരതനെ
 തന്നിച്ചുപാദകന്തൽകിയയച്ചിട്ടുത്രിയെച്ചെന്നു
 നമിച്ചുഭണ്ഡകാരണവസിച്ച്രാഘവൻതത്ര
 മരിച്ചുവരിരാധനെവധിച്ചുമാമുനിമാരെ
 സ്മരിച്ചുതീർത്ഥവാടിനടന്നുപോകാത്താറെ
 കടന്നുചെന്നഗന്ധുൻഗ്രാഹത്തിലങ്ങക പുകു
 ഉടന്നുവന്നുചെയ്തുപരിചോദേമദാഗോദാ-
 വരിതീർവസിപ്പോവാൻ;വരിപ്പാനാഗ്രാഹത്തോടെ
 വരുന്നതുപ്തബലമെടുത്തുപോകു മേലുക്കോടെ
 കരവാൻകൊണ്ടുനാശമുലനംചെയ്തുസൗമിത്രി
 കരഞ്ഞുതുപ്തബലപായ്ഖരൻതന്നോടറിയിച്ചു
 ഖരൻമുഷണൻതാനുംകരുത്തുള്ള ത്രിശിരാവും
 പരന്നുവൻപടയുമാസ്തുജനനേരമുരാമൻ
 കടുത്തുസായകം ചാലേതൊടുത്തു രാഘവൻവേഗാൽ
 അടുത്തുരാക്ഷസന്മാരെക്കീട്ടുതു കാലന്തക്കാക്കി
 അയ്യം ട്ടുശബ്ദീവനതിലേററംകയർത്താശു

ചരിത്രപ്രാനായ് പുറപ്പെട്ടു മുനിവേഷമവൻപൂണ്ടു
 അമാവനാകുന്നമാർ പനെയെപ്പോലെ
 പൊൻമുഖംവെടിവാക്കി വെട്ടിക്കൊന്നൻ
 സമോഹമുണ്ടാക്കിരാമൻറെ പണിക്കു
 മമ്മായകൊണ്ടാതുവേറാക്കിവേഗേന
 മട്ടോൽമിഴിയായസീതയെത്തൽക്കണ്ണം
 കട്ടമെത്തിൽകരേറ്റിത്തരികെന്ന
 ഭൃഷ്ടനെയെന്നുതട്ടത്തജ്ഞാതയെ
 വെട്ടിവധിച്ചുകുളഞ്ഞുദശാനനൻ
 ചട്ടറലങ്കാപുരത്തെപ്രവേശിച്ചു
 കഷ്ടമട്ടേവിയെത്തരുവെച്ചീടിനാൻ
 മാർ പമാനിക്കുകക്കൊന്നോരുരാഘവൻ
 തൽപ്രാണദേവിയെക്കൊന്നാഞ്ഞുവിന്നനായ്
 തമ്പിമോക്കാനിച്ചുതേടിനടകൊണ്ടു
 വമ്പിച്ചുകൊന്നനേവനുപരികല്പാത
 വൻ പനാംഗുലംഗുനസംഹരിച്ചീടിനാൻ
 കമ്പംവെടിഞ്ഞുകമ്പനയെന്നെയുംകൊന്നാൻ
 സമ്പന്നമോദംശബരീശമോക്ഷവും
 സംഭാവനഃപെയ്തതാനമനുജനം
 പമ്പകുടന്നുനടന്നുവരുംവിധേയ
 വൃഗതകൂടാക്കത്താൻപെന്ന്വന്നിച്ച്-
 നഗ്രഹംവാങ്ങിമഹാഗിരിതന്നെ
 അഗ്രവളരെയെപ്പറ്റിരിക്കുന്ന
 സുഗ്രീവനോടൊത്തുസഖ്യവുംപെയ്തിച്ചു
 ഉഗ്രങ്ങളായുള്ളസാലങ്ങളുംമുറി-
 ചുഗ്രനാമ്പാലിയെബാണനരാഘവൻ
 നഗ്രഹിച്ചുവോടൊത്തുപ്രഭുതപവും
 സുഗ്രീവനാക്കിക്കൊടുത്തുവാഴിച്ചതു
 ദിക്കുകൾനാലിലുംജാനകീദേവിയെ

ചിക്ഷണതേട്ടവാനായിപ്പറപ്പെട്ട
മക്കടനാരുടെകൂട്ടമങ്ങായതിൽ
തെക്കോട്ടത്തേട്ടവാൻഞാനുംപറപ്പെട്ട
അക്കടൽ ചാടിക്കടന്നതെരികെന്ന -
രക്കൻറലങ്കാപുരത്തെയുംപ്രാപിച്ചു
മൈക്കണ്ണിമാർമണിയാളെയുംകണ്ടുഞാൻ
തൃക്കാഴ്ചവച്ചിതുരാമാംതുലിയകം
ചൊല്ലൊണ്ടരാമദേവൻറഗൃപകൊണ്ടി-
തൊക്കയുംസാധിച്ചുഞാനുംവുകോര.

മേടിച്ചുപുഡാമണിക്കടിച്ചുകല്പകവൃക്കം
മുടിച്ചുകാനനമെല്ലാംപൊടിച്ചുരാക്കസന്മാർ-
ട്ടടിച്ചമേലനാദൻതാൻപിടിച്ചമൽക്കരകെട്ടി
പ്പിടിച്ചുവണൻമുമ്പിൽഗമിച്ചുരാക്കസൻകണ്ടു
ചിരിച്ചുനമുക്കെവാലുംകരിച്ചുവെരികളുംവ-
ന്നടുത്തുഞാനുമപ്പോൾവെലടുത്തുമാളികക്കുതീ
കൊടുത്തുസംഭ്രമമൊന്നുകടുത്തുസംപ്രദാരത്തി-
ന്നടുത്തുവന്നവർക്കുംകടുത്തുടുത്തുതന്നാം
കെടുത്തുലകയുംചട്ടുകരിച്ചുസ്മയമാക്കിക്കൊ
ണ്ടമണ്ഡലവെരിവൃന്ദത്തെയമന്തുവച്ചുഞാൻപോന്നു
സമസ്തമങ്ങറിയിച്ചുപോരിനായിപ്പറപ്പെട്ട്
ചൊരാതെകപിശ്ശേണുമാരോടുകൊരുമിച്ചു
വീര്യപുംഗവൻരാമൻവാരിധിതക്കെചെന്നു
ഭൂമിദൂസനയുംതാനുംപാരാതെപടവീടുമാദരാലുറപ്പിച്ചു
അന്നേരംചിട്ടീങ്ങണൻചെന്നരാമനെക്കണ്ടു
വന്ദിച്ചുകപികളോടൊന്നിച്ചുവസിപ്പിച്ചു
ഏതുംമെടിയതെങ്ങുബന്ധനംചെയ്തു
യാതുകൾക്കൊരുമകേതുവായതുംപിന്നെ
സാധുക്കൾക്കൊരുമകുതിരേമതുവായതുംകാമ
സതുവന്നതിനിപ്പോളേതുംസംശയമില്ല;

ലംഘിച്ചു സമുദ്രത്തെ ലങ്കയിലകംപുക്കു
 ശങ്കിച്ചുവെന്നോരു ലങ്കാവരസികളെല്ലാം
 ത്രക്കുതപെക്കുന്ന രാക്ഷസഭീമന്മാരും
 തെല്ലുംതാമസിക്കാതെ വില്ലുംകുന്തവുമാളും
 കല്ലും വൃക്കുവും കൂർത്തപല്ലമെന്നിവകൊണ്ടു
 തല്ലും തങ്ങളിലോരോമല്ലാത്തുള്ളുവെട്ടും
 കൊല്ലുന്നുണ്ടു ഞാനെന്നു ചൊല്ലുംശബ്ദയുദ്ധമരം
 കത്തുകൊണ്ടൊരോക്രൂരം ചത്തും രേലാമയുള്ള
 യുദ്ധമിങ്ങിനെകൂട്ടി വൃദ്ധനും രതിൽ ചിലർ
 ഉത്തമരതിൽ ചിലരിത്രർലപമാമതുനേരം
 ധൂമ്രാക്ഷനുകരാക്കുന് യുദ്ധാക്ഷൻപ്രഥുകായൻ
 താമ്രാക്ഷൻ വിരൂപാക്ഷൻരോണിതാക്ഷനുംപിന്നെ

കുംഭനികുംഭനകമ്പനനുംജാതം
 വമ്പമുമ്പാം നിലിയാതിവൃന്ദവും
 കുംഭനാഥൻ മോലനാദാനമെന്നുള്ള
 കുംഭീന്ദ്രവിക്രമന്മാരായവൈരികൾ
 സംപ്രാധാരാഞ്ഞമരിച്ചുഭീവപുക്കു
 സംഭ്രമത്തൊഴെപ്പൊപ്പെട്ടു രാവണൻ
 രാവണൻ കണ്ഠങ്ങൾ പത്തും കണകൊണ്ടു
 രാഘവൻ കണ്ടിച്ചു കണ്ടിച്ചു പിന്നെയും
 കണ്ഠതയെന്നിമ്മവന്നടക്കം -

ശകുന്തനെ ബ്രഹ്മാസൂമാകുന്നസായകം
 കൊണ്ടുവധിച്ചുപതിപ്പിച്ചുഭൂമിയിൽ
 കണ്ടുസ്തരിച്ചുവണങ്ങു സുമന്മാരും
 അണ്ടർകാൽതാരം സുമന്ത്രീകളുംവന്നു
 വേണ്ടുവിധം പ്രശസ്തംപ്രശംസിച്ചിതു
 ഇങ്ങിനെസാധിച്ചുസാധുക്കളൊക്കെയും
 തിങ്ങിനമോദനരാമഭദ്രസപാമി
 ലങ്കാധിരാജൻവിഭീഷണൻതാനെന്നു

പങ്കേന്ദ്രഹാർഷനും കല്പിച്ചുസീതയെ
 വഹ്നിപ്രവേശനത്തുലമാക്കിക്കൊണ്ടു
 ധനുമാം പുഷ്പകമേറിച്ചുറപ്പെട്ടു
 തന്നുടെ സാക്ഷേതമന്ദിരംപ്രാപിച്ചു
 പട്ടാഭിഷേകവുംസാധിച്ചുമന്നിടം
 തുഷ്ടിയിൽ കെ്കിച്ചു വാഴുന്ന കാലത്തു
 ലോകാപവാദേനസീതയെക്കാനനേ
 ശോകേനസന്തപ്തജ്വലോകാധിനായകൻ
 വിശ്വമെല്ലാംവെളുപ്പിച്ചു കീർത്യാപരം
 വിശ്വവീരൻമമസപാമിരംപൃത്തമൻ
 അശ്വമേധമയ്യുംചെയ്യും ഭരണത്തേ
 വൈഭവമേറിയപേരുംതേണ്ടശിരസ്സുള്ളും
 സാദരമനുതൽബാലരോടൊന്നിച്ചു
 വാൽമീകീമാമുനിശ്രേഷ്ഠനുംവന്നുടൻ
 നാരായണകഥകേൾപ്പിച്ചുമാമുനി
 ഗീർത്ഥിനാൽരാമനെ വന്ദിച്ചനന്തരം
 വണ്ടാർകഴൽമണിക്കവദേഹിവഹ്നിയിൽ
 രണ്ടാമതും പ്രവേശിച്ചാൻ നിയോഗിച്ചു
 കൊണ്ടാടിയീലവരും ഭൂമിപിളർന്നാശു
 തണ്ടാരിൽമാതുതാൻപാലാഴിപ്പുകിതു
 അന്തകൻതാനതുനേരമയോദ്ധ്യയിൽ
 അന്തണവേഷംധരിച്ചു ചന്നാദരാൽ
 മന്ത്രിച്ചുപോയതുനേരത്തുസെതമന്ത്രി
 യന്ത്രിച്ചുമണ്ടിവൈകുണ്ഠപ്രവേശിച്ചു
 വെക്കും ഭരതനും ശത്രുഘ്നനുംശംഖ-
 ചക്രങ്ങളായിച്ചുമണ്ണൊരനന്തരം
 നമ്മോടുതായുംചൊല്ലിരംപൃത്തമൻ
 നിന്മായവിഷ്ണുസ്വരൂപംധരിച്ചുടൻ
 പാലാഴിപ്പുകിപ്പേണീന്ദ്രതല്ലേമുദാ

ഞായോക്താമൻവസിച്ചുവുകോരോ!
 ഞാനംവിജീഷണൻജാംബവാൻതാനമി
 മൂന്നുപേരിങ്ങനെശേഷിച്ചുഭൂമിയിൽ
 മറ്റുള്ളവാനരനാമമയോദ്ധ്യനിൽ
 പെറ്റവളുണ്ണാൻ താനാജനങ്ങളും
 തെക്കറന്നുദേഹംവെടിഞ്ഞുദേവാലയം
 പറ്റിസ്സുഖിച്ചുവസിക്കുന്നുസാരം
 ഇക്കഥാകർണ്ണനംചെയ്യ ജനങ്ങൾക്കു
 ദേവങ്ങളെല്ലാമകുന്നുപോമത്രയ -
 പൂർക്കുധിലുംജ്ഞാനമുണ്ടാവുകോരോ!
 നീക്കമില്ലേതുമേമാത്രഗർഭമെന്ന
 പുകുപിറന്നുവളന്നുംമരിക്കുമി-
 ട്തപ്പോൾതോറവും വേർപെടു-സംസാര
 മാർഗ്ഗങ്ങളുംവിട്ടമാനസുന്ദര!
 സ്വർഗ്ഗംഗമിക്കുംഘോരപ്രവീരൻതന്റെ
 സൽക്കഥാസംവാദമുള്ളവണ്ണംതന്നെ
 കേൾക്കുന്നവർക്കു ധരിക്കുവുകോരോ!
 പൊക്കയ്ക്കാരകനീയനിജീമന്ദനനാളവാൻ
 കൈക്കണ്ണിയുള്ള കൈമാടംവരുത്തുക
 ചൊൽക്കൊണ്ടകലാണസൗഗന്ധികങ്ങളെ
 കൈക്കലാക്കിക്കൊണ്ടുപോകുകടോ പാണ്ഡവ!
 അപ്പേസുമങ്ങളും വിത്തേശരാജന്റെ
 പുഷ്പരണിതന്നിൽനിൽക്കുന്നേനീചെന്ന
 തക്കതെ കലാക്കെഫർക്കുന്ന നരത്തു
 വക്കാണമേത്രവാൻവന്നടക്കം ചില-
 മൂക്കുപരായുള്ള കാവൽക്കാരരേര -
 കക്കശൻ ക്രോധവശൻമഹാകണ്ടകൻ
 ഗോമുത്തുതടുക്കുന്നനേരത്തു
 മുഷ്ടിരമായഗദകൊണ്ടുതാഡിച്ചു

ശീഘ്രമജ്ഞാദിച്ഛകാരകവുകോദര!
 വ്യാഘ്രവത്സവോഃ കറുനശിക്രൂട്ടങ്ങൾ -
 ജ്ഞാക്കവേപേദിച്ചമണ്ടുന്നതുപോലെ
 വിക്രമമുള്ളനീകാര്യംലഭിക്കുക
 ഇത്ഥംപറഞ്ഞുമാറണമെന്നമാനം -
 മെത്രയും മോദിച്ചു കന്തീകമാരനം
 തത്രനിന്നാശുഗമിച്ചുവൃന്ദമലേ
 വിത്തേരവുശ്ശീയിൽ ചെന്നിറങ്ങിയിറങ്ങി

കല്ലോലജാലം കളിക്കുന്നവർ
 കമലമണിപിറമുടയകമലമതുവർ
 കല്യാണിമാരും കളിക്കുന്നവർ
 പൊലിമയൊടു ചടുലജലവടിവുമതുവർ
 അന്നങ്ങളെപ്പറക്കുന്നവർ
 അനവരതവത്സയനനമതുവർ
 ചക്രവാകങ്ങളെവിക്രമവർ
 ചടുലമലർമിഴികളുടെകളിവിത്തുവർ
 മത്സ്യങ്ങളോടിക്കടക്കുന്നവർ
 മണമിയലുമതികസുമനികളതുവർ
 മത്തട്ടംഗോദ്യുൽപ്രയാണങ്ങൾ
 മലർമധുരതന്ത്രികളതിസപരിവർ
 സത്സംഗശൃംഗാരഭാവങ്ങൾ
 സരസകരസരസിജഹനികരമതുവർ
 ചക്രവാകങ്ങളെ ചാപലവർ
 ചടുലതന്ത്രികളുടെസരസരതിവർ
 നക്രൂടരുകേടുകിടക്കുന്നവർ
 നടുവിലഥ ചടുലമതിവിടവുമവർ
 വക്ത്രങ്ങളായുള്ള തീരങ്ങൾ
 വലിയജലതന്ത്രികൾവിരവിനൊട്ടവർ
 ഗന്ധദിപംവന്നുപൊങ്ങുന്നവർ

ഗളഗളിതതരണിതകളപൊലികൾ
ഗന്ധവിമാർവന്ദനീതനകൾ
ഗഗനചരകലമഖിലമുപരിബതകൾ
കൽഹാരപുഷ്പനീരണങ്ങളകൾ
പുളിനതലിനളിനികടൈതളവുമലകൾ
ഐശ്വര്യം വന്നിടങ്ങുന്നകൾ
അവനായവിഹരണവുമിഹസപദികൾ
മാരാകിതറൻ മരിക്കുന്നകൾ
മനനടകൊടിയടയമകരമതുകൾ
ആദിദേവന്റെ തുരഗഭടകൾ
അരികിലുടനവനായ നന്ദനമതുകൾ
ഇങ്ങിനെ സൗഗന്ധികപ്പായ്കകൾ
ഇരുപുറവുമരജനിചരവസതികൾ
ഇംഗിതം ചേരുന്നപുഷ്പങ്ങൾകൾ
ഇതുസകലമിഹസുലഭമിതിമനസ്കൾ
ചാടിമെല്ലവേപുഷ്പവാടിയിൽ ഭീമസേനൻ
മോടിയിൽ മുടിതന്നിൽ മുടിനല്ലൊരു പുഷ്പം
പേടിപുണ്ടനകുളാടീടൂരവേമാറി
താടിമീശയും മേനിമുടിക്കോമവും കൊണ്ടു
പാടിവാരിജന്തന്നിലോടീടുമരയന്നം
വാടീടാത്തപുഷ്പങ്ങൾതേടീടും ചതുവാകം
കോടിസാഗരങ്ങളിൽകൂടിയത്രയുമുള്ളിൽ
പേടികാരണം തദാസാരസങ്ങളിൽനിന്നു
സാരസങ്ങളുമെല്ലാം ള്ളതതുപറന്നു
തീരത്തുവസിക്കുന്നുആധികൃതയായ
വീരൻ ഭീമസേനൻതാൻ ചാത്തപമിയലുകൾ
ഹാരത്തെ കരംകൊണ്ടു കണ്ടിപ്പു മുതലയെ
മണ്ടിച്ചുവരുന്നതും കണ്ടപ്പോളുരക്കയും
ശുണ്ഠിച്ചുപൊപ്പട്ട ശബ്ദം ഞ്ഞൊരുവെട്ടു

കണ്ഠമാർ പലർകൂടിയുണ്ടാകാ-
കിളിമാനംകൊണ്ടാപത്തിടകൂടി

കൽഹാരപുഷ്പങ്ങൾ കട്ടുപറിക്കുന്ന
കുളാനിനക്കടികൊള്ളുമെന്നിങ്ങനെ
കൊള്ളാമഹംഭാവമെന്തോ! കശുല!
വെള്ളത്തിൽനിന്നു കേറിനിന്നീടുക
കല്യാണസൗഗന്ധികം വന്നുമോഷ്ടിച്ചു
മെല്ലെത്തിരിച്ചുണ്ടുകൊണ്ടുപോവാൻനിന-
ക്കില്ലൊ സാമർത്ഥ്യമല്ലോ മഹാജള!
നീക്കൊ നിന്റെവിനാശം വരുത്തുവരും
ഞങ്ങളെ തമ്പുരാനായ ധനേശ്വരൻ
ഞങ്ങളെക്കാവെക്കുപിരിപ്പിരിക്കുന്നു
എങ്ങാനുമീവക പുഷ്പംപലിക്കുമോ
പങ്ങാതിമോഹിച്ചതെല്ലാം വൃഥാഫലം
കല്പവൃക്ഷങ്ങളെപുഷ്പവൃക്ഷങ്ങളെക്കാള-
മത്തുതമാകുന്നകൽഹാരപുഷ്പങ്ങൾ
കെല്ലൊടുകൊണ്ടുവന്നുണ്ടാക്കിതമ്പുരൻ
എപ്പോഴുമങ്ങിതല്ലാതില്ല ചിന്തിതം
വെള്ളകൂട്ടം നിധിവെച്ചിരിക്കുന്ന
തമ്പുരാനിപ്പോളതിലും വിശേഷിച്ചു
പൊൻപൂവിലേറെയുണ്ടെന്നു ധരിക്കുന്നീ
വമ്പുതുടന്നാൽ കണക്കില്ലപുരുഷ!
തമ്പുരാനിപ്പോളപ്പൊൻകൊടുക്കുന്ന
തെങ്ങിയെന്നാൽപത്തുതൂറിൽകറവില്ല
പൊൻപൂവുപുടാനവർക്കൊടുക്കണ-
മമ്പുമമ്പതും നിതും ചിലവുണ്ടു്
അമ്മമാക്കൊക്കെയും വെച്ചുറെ വെച്ചുറെ
ചെമ്മെ പകത്തുകൊടുക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കു
തിന്മാൻ പുകയില വെറ്റിലപാക്കുന്ന

തമ്മമാർതന്നപുലർത്തുന്നതെന്നറി
 കുറവുവരുത്തിപ്പറത്തിറക്കീടുവാൻ
 മറുജമന്ത്രികൾ നോക്കുന്നതുകൊണ്ടു
 ചെറുതും ഫലിക്കയില്ലമ്മമാർ ഞങ്ങളും
 കക്കാറിനുംതേപ്പാനമെല്ലാംതരുമല്ലോ
 മോഷണംതെല്ലുണ്ടിവകെന്ന്ഞങ്ങളെ
 ദൂഷണക്കാർചെന്നു മൂപ്പിലെക്കേരപ്പിച്ചാൽ
 ഏഷണിക്കാതും പലരുണ്ടവരുടെ
 ഭീഷണികൊണ്ടുഭയമില്ല ഞങ്ങളും
 പെൺപിറന്നോർ ചെന്നുണർത്തിച്ചതൊന്നുമീ-
 തമ്പുരാൻ കേൾക്കാതിരിക്കില്ല നിശ്ചയം
 പൊൻപൂവുകാക്കുന്ന ഞങ്ങളെവെച്ചേച്ചു
 പെൺപിറന്നോർക്കനുസംസാരമില്ലേവോ!
 കാർയ്ക്കൊണ്ടു മേൽനോക്കിയമനു-
 ങ്ങാരിയപ്പട്ടരച്ചുനാർപലരുണ്ടു
 കോമ്പിമ്മമാരുണ്ടുമുള്ളൊരുക്കരുണ്ടു
 നായനാരായുള്ളകമ്പടിക്കാരുണ്ടു
 ലന്തക്കുഴൽക്കാർപതിനെട്ടു പുള്ളിയു-
 ണ്ടെന്തമില്ലിപ്പോളുകാപുരിതന്നി
 ലന്തണനാതും പ്രഭുക്കളും ഭൃത്യരും
 ചന്തമേറീടും പണിക്കരമന്മാരും
 ഏന്തിന്നനേകംപറഞ്ഞിട്ടുകാരിയം
 ചിന്തിച്ചുകളവാലിതിന്നൊത്തരാജ്യമി-
 ന്നതികംതന്നിലുംദൂരത്തുമില്ലെന്നു
 സന്തതംചൊല്ലുന്നസർവ്വജനങ്ങളും
 ഈവണ്ണമുള്ളകബേരൻറനാട്ടിനു
 നീവനുക്കേറിക്കവന്നുതടുങ്ങിയാ-
 ഭീവുന്നങ്ങളുളിന്നകരജനാനി
 ഭാവിച്ചതൊന്നുംനടക്കയില്ലേതുമേ;

ഇക്കണ്ടങ്ങങ്ങരക്കെജമാനനേകൻ -
 ഞ്ങരക്കൊമ്പിലായാരകതെല്ലുംയെമില്ല;
 ചൊൽക്കൊണ്ടരാക്കുസൻക്രോധവശനെന്നു
 ദിക്കളൊക്കെയൊട്ടൊന്നുപുരുഷൻ;
 ക്രോധവശനെന്നുപേരുകേട്ടാൽതന്നെ
 ബോധംവരുന്ന നക്കായാടെവിക്രമം,
 വമ്പനാമങ്ങൊൻകയത്തുവരുന്നതിൻ.
 മുന്വെതെര കന്നെപ്പൊയ്ക്കൊരുകനീശം!
 ചൊൻപൂപറിക്കുന്നതിന്നെപ്പിടിച്ചെടു
 ചെമ്പുകിടാരത്തിലിട്ടുവരുകൊതെ
 തമ്പരാൻതുകാലിണയാണോഷ്ടല്ല
 ഡംഭകാട്ടാതെനടക്കനീറ്റർമ്മതേ!
 ശംഭുസഖന്റെറസരസ്സിലെപ്പുഷ്പംത-
 മിന്ദുപോലുംകൊണ്ടുപോവാൻകഴിവരാ
 ഇത്തരംപോഷിച്ചുചെന്നടുത്തീടുന്ന
 നകതമ്പരനൊരെയൊക്കെഗദകൊണ്ടു
 താഡിച്ചതാഡിച്ചമണ്ടിച്ചമണ്ടിച്ച
 താമസിക്കാതെകയത്തുവുകോരൻ;
 തല്ലുകൊണ്ടീടിനകികരനാരുക്ക
 കണ്ണുപോയിചിലർകാലുപോയിചിലർ,
 ഏകല്ലൊടിഞ്ഞു ചിലർപല്ലുപോയെന്നല്ല
 വല്ലാതെദേഹംവളഞ്ഞുപോയിചിലർ,
 കൈവെചെന്നങ്ങുക്രോധവശൻതൻറ
 കാൽക്കൽപതിച്ചുപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ;
 വക്കാണ്മേറുന്നചൊല്ലുതെടിയനാം
 ധിക്കാരിമാനുഷൻപോന്നുവന്നിങ്ങിനെ
 ചൊൽക്കൊണ്ടകല്യാണസൗഗന്ധികശുഭ-
 മൊക്കെപ്പറ്റിച്ചുകരസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടു
 ന്നിൽക്കുന്നേനേതതുങ്ങങ്ങരവിരോധിച്ചു

മുഷ്കമുള്ളവനിഹതെല്ലം തയമില്ല;
 എന്നല്ലതെങ്ങെളിഞ്ഞല്ലിയോടിച്ചവൻ
 പിന്നെയുപുഷ്പംപറിക്കുന്നുകശ്ശവൻ
 ബലമെടുത്തങ്ങ മതിപ്പിടിച്ചുടൻ
 കണ്ണുംമുഖത്തിന്നുയർത്തുവെന്നൊരു
 കാലനേപ്പോലെകരുതുള്ളവൻതന്നെ
 കാലനംകൂടെത്തടുപ്പാൻവശമല്ല;
 കാവൽക്കൽപിച്ചുകിരമന്മാർത്തങ്ങ
 ധാവനംചെയ്തോപായെന്നതെന്നല്ല
 മൃകമുറിഞ്ഞിതു മുഞ്ഞി ചതഞ്ഞിതു
 കാൽക്കുമുക്കുംചിലർക്കുവന്നുപിന്നെ
 നാശമുറിഞ്ഞുപോയ് വാക്കുപറപ്പെടാ
 ചാക്കുമാത്രംപുനരാർക്കംലഭിച്ചീല;
 നോക്കുന്നലിക്കിലിപ്പൊണ്ണൻഗവയുമായ്
 പാർക്കുന്നകാൽവാൻവരുന്നെന്നതോന്നു
 രാജസാധീശപര!രാജരാജൻതന്റെ
 രൂക്ഷനായുള്ള രാജ്യത്വൻമഹാബലൻ
 കാൽക്കണ്ണുംവൈകാതെചെന്നപ്പുറക്കനെ
 കാലന്താക്കുവാനെന്നേമടിക്കുന്നു
 എന്നുള്ള കിരമന്മാരുകടവാക്കുകേ-
 ടെട്ടാനു കയർത്തുപുറപ്പെട്ടതൽക്കണ്ണം
 വാളംപരിചയുംകയ്യിലാക്കിക്കൊണ്ടു
 ചീക്കുന്നചെന്നുതടുത്തുനിശാചരൻ
 നല്ലൊരുവരാ!നിനക്കിന്നനമുക്കെ
 കൽഹാരപുഷ്പംകവന്നുകാരണം
 വല്ലാത്തഹംഭാവമെല്ലാംശമിച്ചതി-
 നുള്ള രാജസംഗതിവന്നുകൂടീജമു!
 വിക്രമിയാകുന്നക്രോധവശൻപണ്ടു
 ശക്തനെച്ചെന്നുജയിച്ചുപലകറി

ദിക്ഷംഭികളെക്കുറിച്ചിങ്ങ കരുതാതെ
 ദിക്ഷകൾപത്തുജയിച്ചുവിളങ്ങുന്ന
 നക്ഷത്രങ്ങൾതന്നെപ്പട്ടികൂടാതെനീ
 മരണാസ്ത്രിയിങ്ങയികസൗഗന്ധികം
 കട്ടകൊണ്ടൊടുവാൻഭാവിക്കയാലിന്നു
 വെട്ടുകൊണ്ടതകൻവീടുപുക്കീടുമെ
 അപ്പോലൊകാധിപന്മാരിൽവെച്ചത്രയും
 ശത്രുക്കളാവിത്തശന്നുവെളർപുഷ്പങ്ങൾ
 കിട്ടുമൊരുധാ!നിനക്കൊക്കൊത്താരു?
 കിട്ടുംതലയ്ക്കുട്ടിവെട്ടുമെന്നൊക്കുനീ
 മററുള്ളദിക്കിൽനടന്നുചെലിപ്പിച്ചു
 മററുള്ളവ്കുക്കളല്ലാംപ്രയോഗിച്ചു
 തെറ്റൊന്നുകീട്ടുവിരുത്തുകകട്ടിക്കൊണ്ടു
 മററൊന്നെക്കുന്നകൂട്ടങ്ങളൊക്കെയും
 ഇട്ടിടയിൽവന്നുമടങ്ങാതെയൊരുമി-
 പ്പിത്രനാളുകൾക്കുപോന്നതങ്ങിനെ
 ഇന്നുവിരുതഴിപ്പിക്കുന്നതൊണ്ടുതൊൻ
 ഏന്നൊക്കെതിർപ്പാൻതതിയാകയില്ലിന്നീ
 പെട്ടെന്നുനന്നെന്നജയ്ചിത്രീലതൊന്നെങ്കി-
 ലിട്ടതല്ലെൻറപേരമെന്നാണെന്നിൻറ
 മസ്തകംവെട്ടിപ്പിളക്കുന്നതുണ്ടുതൊൻ
 ഹന്തസന്നാഹപ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നുതൊൻ
 മൺകടംമങ്ങലിചട്ടികലങ്ങളും
 മൺകൊണ്ടുകൊട്ടിയുണ്ടാക്കുകശവൻതൊൻ
 പങ്കജസംഭവബ്രഹ്മാവൃതാനെന്നു
 സങ്കല്പമുള്ളാർമൃദുക്കുന്നുസാംപ്രതം
 സൃഷ്ടിക്കുമ്പന്നുള്ളതിന്നുവിരിയെന്ന
 പുഷ്ടിക്കുമേമ്പ്രവൃത്തിയെന്നിങ്ങനെ
 അപ്പോഴേവേണ്ടിക്കലംകൊട്ടിവിൽക്കുന്ന

ജ്ഞാപ്പിക്കുവൊരാളെയൊരവശിവ!
എന്നതുപോലെജനങ്ങളെല്ലാംസമ-
തെന്നുനിനക്കുള്ളിലുണ്ടാമൊരാളൊ
ഇക്കാലമായതു പൊക്കുപിടിപ്പിപ്പ
നിക്കണ്ടരാത്രിയെക്കേന്ദ്രൻമഹാബാൻ
അക്കന്നക്കണ്ടൊരു മിന്നാമിന്നങ്ങളുപോ-
ലക്കണക്കായ്വരും നീക്കൻറ പരാക്രമം

അളകാമന്ദിരംതന്നിലിളകാതെയിരിക്കുന്ന
ഇളിപിളിസുതന്തൻറകളികളികളുതന്നിൽ
കിളിത്തൂങ്ങായൊരുപുഷ്പമൊളിച്ചുകൊണ്ടുപോവാനായ്
പുളച്ചുവെന്നൊരുനീക്കൻറ തീളപ്പുപൊങ്ങിവിടുന്നു.
വെളിച്ചെണ്ണക്കിടാക്കത്തിൽ ചെലിച്ചിട്ടുവരക്കാതെ
നിഖച്ചിടില്ലനിനക്കുള്ളിൽജപലിച്ചിട്ടെന്നൊരുകാപം
കവച്ചു വില്ലതുന്നനായ്തെന്താടുത്തുചൊന്നമെന്തുപോരും
മലച്ചുവീണനീരങ്ങളമരിച്ചുപോമതല്ലെങ്കിൽ
പിടിപ്പിൻമുഷ്ടികൾകൊണ്ടുകൊടുപ്പിൻനീങ്ങളങ്ങോട്ടു
നടുപ്പിൻമനനെക്കെട്ടിയെടുപ്പിൻമന്ദിരം ചെന്നു
കടുപ്പിൻചോരനെക്കൊന്നുകൊടുപ്പിൻമനനാടിതരം
വെച്ചിട്ടുകാഴ്ചയായ്വച്ചുവണങ്ങിപ്പോരുവിൻ നീങ്ങരം

ഇത്തരംദുഷ്ടാക്കൾക്കുണ്ടാകാത്തതോ -

ദുരന്തരം സത്പരം ചൊന്നാൻ വൃകോദരൻ

മത്തരാം നീങ്ങളെ വംശംമുടിച്ചുതൊ -

രത്തരംശാവരനായ കുബേരൻറ

പത്തനംകുത്തിക്കുഴിച്ചുങ്ങളിൽചെട്ട

വിത്തങ്ങളെല്ലാം കരസ്ഥമാക്കീടുവൻ;

പത്തിലൊന്നുകറവുള്ളനിക്ഷേപങ്ങ -

ളൊത്തവണ്ണംചെന്നു വേഗേനഭൂതലം

കുത്തിക്കുഴിച്ചുങ്ങളെടുത്തുതൊന്നാശുപാ -

യെത്തുന്നതുജടമൽപത്തനസത്പരം,

പോട! കരാള! നിശാചര! നീശാ
മൃഗ! രണത്തിനുവാക്കാതെ സമ!
കൂപ്പേയോഗം തുടങ്ങുന്നനേരത്തു
നാടകത്തുടനോടും ജള! നിന്റെ

നാടവെടിഞ്ഞങ്ങുപാടുകപടംകാല-

നോട്ടജ്ജസംഗമംകൂടാതെ പോകയില്ലോടായ് കിലിനു ന്
തന്നതൊന്നറിയാതെതന്നെക്കാൾബലമുള്ള
ധനുനാശോടകചന്ദനസന്നാഹംതുടന്നൊന്നാൽ
പിന്നെത്തന്നറിയാതെതന്നെനീധരിച്ചാലും
മന്നിലുംസുരലോകംതന്നിലുംപുകഴ്ന്നൊരു
മന്നവൻറുകോക്കൻതൊന്നെന്തധരിച്ചാലും
ഇന്നുള്ളവിരുതനാക്കൊന്നുംനമ്മുടെനേരെ
നിന്നസംഗമംചെയ്തില്ലശങ്കയില്ലേതും
അയ്യോരാക്ഷസാധമ! നീയൊന്നമ്മോടയ്യലും
ചെയ്യാമെന്നൊരുബാണമെന്തൊന്നായ് പുറപ്പെട്ടു
അയ്യോ! ഭാഷരേ! നിങ്ങളയ്യായിരവുനോക്കി
ക'ക്ഷവംസപരൂപിച്ചിട്ടെക്കനാക്കമുക്കൻറ
പക്ഷമായ് പുറപ്പെട്ടുതൽക്ഷണംവരുന്നാകി-
ലി'ക്ഷണമടിച്ചുതൊൻതൽക്ഷണംമുടിച്ച്ീടും
പക്ഷികൾക്കൊരുപോലെദക്ഷിപ്പാൻവകയാക്കും

ഇതഥംപറഞ്ഞുഗദകൊണ്ടുവേഗേന
യുദ്ധംതുടങ്ങിമടങ്ങാതെപാണ്ഡവൻ,
നകതഞ്ചരനാരുമരുന്തുകോപേന
യുക്തരായ് ലോകപ്രയോഗംതുടങ്ങിനാർ
രൂക്ഷമാംവണ്ണംകയറ്റുവരുന്നൊരു
യക്ഷലക്ഷതന്ത്രയംതൽക്ഷണംമാരുതി,
ക്ഷിപ്രംഗദകൊണ്ടുതാഡിച്ചുമണ്ടിച്ചു
പുഷ്പങ്ങളെല്ലാമരത്തുസപരൂപിച്ചു
കെട്ടിത്തലയിലെടുത്തുപുറപ്പെട്ടു

പെട്ടെന്നുചെന്നുകുചീന്തതവന്ദിച്ചു
ഗന്ധവാഹാജനമുന്മോദനസാദരം
ഗന്ധമാദനാരണേനപോയ് ചെന്നുതൻ
തത്രവതിവെട്ടവായുസുതൻധമം -
പുത്രരേയുംഭാര്യമാരെയുംകണ്ടുതൻ
സന്തുഷ്ടനായ് നിന്നുവന്ദിച്ചുജ്യേഷ്ഠനെ
ചന്തമേരുന്നല്ലപുഷ്പങ്ങൾഉറക്കവേ
ഏതപതിതനുകൈയിൽകൊടുത്തതു
ഭൂപതിനന്ദനൻ ഭൂപനമഹാമനൻ
ഇങ്ങനെകല്യാണസൗഗന്ധികാപ്തം
മംഗളംചാരുകല്യാണംതരുംതരും.

കല്യാണസൗഗന്ധികം

ശീതലതാമരം

സമാപ്തം.

